

การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ปณณัฐ ม่วงสว่าง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ปณณัฐ ม่วงสว่าง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

FACTOR ANALYSIS OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF PUBLIC MIND AMONG
UPPER ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS IN CHONBURI PROVINCE

PUNNAT MUANGSAWANG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF SCIENCE
IN EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS

FACULTY OF EDUCATION

BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ปุณณัฐ ม่วงสว่าง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา
ได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์)

..... ประธาน
(ดร.สรพงษ์ เจริญกฤตยาวุฒิ)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์)

..... กรรมการ
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่น)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สญาอุ ชีระวนิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920109: สาขาวิชา: วิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา; วท.ม. (วิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา)

คำสำคัญ: การวิเคราะห์องค์ประกอบ/ จิตสาธารณะ/ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ปณณัฐ ม่วงสว่าง : การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี. (FACTOR ANALYSIS OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF PUBLIC MIND AMONG UPPER ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS IN CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สุรีพร อนุศาสนนันท์, ค.ศ., ณิชกฤตา งามมีฤทธิ์, ปร.ด. ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดชลบุรี จำนวน 23 โรงเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จำนวน 600 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้ วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (α) อยู่ระหว่าง 0.845-0.875 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง เท่ากับ 0.39-0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และองค์ประกอบที่ 5 การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม 2) โมเดลองค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

($\chi^2 = 66.95$, $df = 35$, $\chi^2/df = 1.91$, $p < .01$, CFI = 1.00, GFI = .98, AGFI = .96, SRMR = .027, RMSEA = .039)

63920109: MAJOR: EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS; M.Sc. (EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS)

KEYWORDS: FACTOR ANALYSIS/ PUBLIC MIND/ UPPER ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

PUNNAT MUANGSAWANG : FACTOR ANALYSIS OF DESIRABLE CHARACTERISTICS OF PUBLIC MIND AMONG UPPER ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS IN CHONBURI PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: SUREEPORN ANUSASANANAN, Ph.D. NATKRITA NGAMMEERITH, Ph.D. 2025.

The objectives of this study were (i) to investigate the components of desirable characteristics related to public mind, and (ii) to examine the fit of the developed component model of public mind with empirical data. The sample selected by multi-stage random sampling consisted of 600 students from upper elementary school, selected from 23 schools in Chonburi Province. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire constructed by the researcher. The properties of the instrument were verified by reliability, with Cronbach's alpha coefficients ranging from 0.845 to 0.875, and item discrimination indices ranging from 0.39 to 0.86. Data were analyzed using descriptive statistics and confirmatory factor analysis (CFA).

The findings revealed that the desirable characteristics of public mind among upper elementary school students consisted of five components: (i) willingness to assist others without anticipating personal benefit, (ii) engagement in initiatives that contribute to the well-being of the school, community, and society, (iii) consideration for and preservation of shared public assets, (iv) responsibility toward society, and (v) reservation and protection of shared public assets and the environment. In addition, the confirmatory factor analysis indicated that the proposed measurement model demonstrated a good fit with the empirical data ($\chi^2 = 66.95$, $df = 35$, $p < .01$, $\chi^2/df = 1.91$, CFI = 1.00, GFI = .98, AGFI = .96, SRMR = .027, RMSEA = .039).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้ คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอา ใจใส่ติดตามงานด้วยดีเสมอมา รวมทั้งคอยให้กำลังใจเป็นอย่างดีในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สรพงษ์ เจริญกฤตยาวุฒิ ประธานกรรมการสอบ ที่คอยให้คำแนะนำเพิ่มเติมทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความ สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น กราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อ การทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษาที่ได้อบรมสั่ง สอนให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ และให้ คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการ วิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่น้อง ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความห่วงใยและสนับสนุน ผู้วิจัยตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิจัย วัตถุประสงค์ และสถิติการศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือและเป็น กำลังใจให้กัน รวมถึงน้อง ๆ เพื่อนร่วมงานที่สนับสนุนให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทวดตาแต่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและ ประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้

ปณณัฐ ม่วงสว่าง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 12	
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตสาธารณะ	14
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	56
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	68
การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม.....	81
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวชี้วัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี	83
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี	89
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	117
สรุปผลการวิจัย.....	118
อภิปรายผลการวิจัย.....	123
ข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	134
ภาคผนวก ก	135
ภาคผนวก ข	141
ภาคผนวก ค	148
ภาคผนวก ง.....	153
ภาคผนวก จ	158
ประวัติย่อของผู้วิจัย	161

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	สังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี.....	33
ตารางที่ 2	สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดย ไม่หวังผลตอบแทน.....	40
ตารางที่ 3	สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม.....	44
ตารางที่ 4	สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม.....	48
ตารางที่ 5	สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบพฤติกรรมการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม.....	52
ตารางที่ 6	สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบพฤติกรรมการดูแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม	55
ตารางที่ 7	จำนวนโรงเรียนและจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียน.....	65
ตารางที่ 8	โครงสร้างแบบสอบถามองค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี.....	67
ตารางที่ 9	ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามรายชื่อ.....	68
ตารางที่ 10	การตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม (Item-Level CVI : I-CVI) และความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับ (Scale-Level Content Validity Index: S-CVI).....	69
ตารางที่ 11	เกณฑ์พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค.....	70
ตารางที่ 12	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี.....	70
ตารางที่ 13	เกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก.....	71
ตารางที่ 14	จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถามวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอน ปลาย จังหวัดชลบุรี.....	72

ตารางที่ 15	เกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนี Kaiser-Mayor-Olkin (KMO).....	78
ตารางที่ 16	ดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล	79
ตารางที่ 17	ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม.....	82
ตารางที่ 18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความ โคงงของตัวแปรสังเกตได้ของ องค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน	83
ตารางที่ 19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความ โคงงของตัวแปรสังเกตได้ของ องค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม.....	84
ตารางที่ 20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความ โคงงของตัวแปรสังเกตได้ของ องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม	86
ตารางที่ 21	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความ โคงงของตัวแปรสังเกตได้ของ องค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	87
ตารางที่ 22	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความ โคงงของตัวแปรสังเกตได้ของ องค์ประกอบการรักษาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม.....	88
ตารางที่ 23	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาขององค์ประกอบการ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน	90
ตารางที่ 24	ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน.....	91
ตารางที่ 25	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาขององค์ประกอบการเข้า ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม	94
ตารางที่ 26	ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม.....	95
ตารางที่ 27	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาขององค์ประกอบการเคารพ สิทธิในการใช้ของส่วนรวม.....	98
ตารางที่ 28	ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ ของส่วนรวม.....	99

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	101
ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	103
ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม	105
ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม	107
ตารางที่ 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี	110
ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี	111
ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี	113
ตารางที่ 36 ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก (ฉบับก่อนการปรับปรุง)	149
ตารางที่ 37 ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก (ฉบับก่อนการปรับปรุง)	151
ตารางที่ 38 ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ของข้อคำถาม (ฉบับก่อนปรับปรุง)	154

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ภาพที่ 2 โมเดลองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย.....	36
ภาพที่ 3 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวัง ผลตอบแทน.....	41
ภาพที่ 4 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม .	45
ภาพที่ 5 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม.....	49
ภาพที่ 6 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้พฤติกรรมการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	53
ภาพที่ 7 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้พฤติกรรมการดูแลสุขภาพสมบัติและสิ่งแวดล้อม	56
ภาพที่ 8 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึง พอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	92
ภาพที่ 9 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม	96
ภาพที่ 10 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม.....	100
ภาพที่ 11 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	104
ภาพที่ 12 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการรักษาสุขภาพสมบัติและสิ่งแวดล้อม .	108
ภาพที่ 13 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี	112
ภาพที่ 14 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี	115

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพสังคมปัจจุบันนี้ที่ได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ความเจริญก้าวหน้าของการสื่อสารใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การลงทุนข้ามชาติ หรือที่เรียกว่าระบบทุนนิยม ส่งผลให้หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยต้องเร่ง พัฒนาตนเองเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง สามารถแข่งขันกับนานาประเทศ ซึ่งกระแสการเร่ง พัฒนาและสภาพเศรษฐกิจที่บีบรัดได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยให้เปลี่ยนแปลง ไป จากสังคมที่อยู่ด้วยกันแบบความเอื้ออาทร ช่วยเหลือเกื้อกูล ลักษณะเป็นแบบครอบครัวไทยอยู่ พร้อมหน้า ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก เปลี่ยนเป็นสังคมแห่งการแข่งขัน มีค่านิยมทางวัตถุนิยม เกิดการ เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกันมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าส่วนรวม ลักษณะ ครอบครัวเปลี่ยนเป็นครอบครัวเดี่ยว เกิดปัญหาหย่าร้าง ปัญหายาเสพติด ปัญหาโรคติดต่อร้ายแรง ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาทุจริตคอร์รัปชันในทุกวงการ ซึ่งเป็นสภาพสังคมขาดการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เป็นสภาวะขาดสมดุลทั้งทางด้านจิตใจและวัตถุของคน ในสังคม ความสำคัญต่อส่วนรวมจึงลดน้อยลงทุกวัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล โดยได้ระบุ ถึงเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ว่าต้องมี การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยสร้างความตระหนัก ให้ประชาชนรู้จักหน้าที่ของตนเอง การตรงต่อเวลา การยอมรับความหลากหลายเห็นคุณค่าและ ความสำคัญในการประกอบสัมมาอาชีพหรือมีงานทำเน้นการพึ่งพาตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและต่อผู้อื่น และเป็นพลเมืองที่ดีและส่งเสริมให้มีวัฒนธรรมการทำงานเพื่อส่วนรวม สนับสนุน ส่งเสริม เป้าหมายของประเทศและยุทธศาสตร์ชาติ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) อีกทั้ง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้ระบุถึงปัญหาที่พบ ในการขาดจิตสาธารณะไว้ว่า คน ไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านการขาดคุณธรรม จริยธรรม และยังขาดการตระหนักถึงความสำคัญ ของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ จากกระแสสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ ที่เข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้ค่านิยมในสังคมไทยมีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้คนบางส่วนในสังคมไม่สามารถเลือกรับหรือปรับใช้กับการดำเนิน

ชีวิตประจำวัน มีผลให้วัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิมของคนไทยถูกปรับเปลี่ยนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ จึงทำให้คนยุคใหญ่เกิดค่านิยมให้ความสำคัญกับตนเองเป็นหลักมากกว่าสังคมส่วนรวม มีนิสัยรักสนุกและความสบาย หลงเชื่อข่าวลือ ขาดความมีวินัยและความอดทน กลายเป็นสังคมวัตถุนิยม ขอมรับคนที่ฐานะมากกว่าคนดี มีคุณธรรม มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายประการที่ลอกเลียนแบบวัฒนธรรมจากต่างประเทศ ซึ่งให้เห็นว่าคนไทยยังขาดทักษะในการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีจากต่างประเทศมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ละทิ้งค่านิยมที่ดั้งเดิมอันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและลดคุณค่าของความเป็นไทย จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในโลกศตวรรษที่ 21 ทำให้เกิดการเจริญเติบโตด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คน ส่งผลกระทบทั้งด้านร่างกายและจิตใจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มนุษย์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดโดยหันมาพึ่งพากันและกันมากขึ้น ดังนั้นการเสียสละเพื่อสรรค์สร้างความสุขแก่ครอบครัวและเสียสละต่อสังคมในฐานะสมาชิกที่ดีของสังคมจึงจะทำให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (พัทธวิรินทร์ โลหา และสิรินาถ จงกลกลาง, 2562) นอกจากนี้ ญัฐวัฒน์ ทองล่อง (2565) ยังได้กล่าวว่า การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทำให้มนุษย์ต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีและใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุข มีความเสียสละ ลดละความเห็นแก่ตัว เพื่อการอยู่ร่วมกันท่ามกลางความผันผวนในโลกยุคใหม่อย่างมีคุณภาพ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการก่อการร้าย ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมและวัฒนธรรม และปัญหาด้านการเมืองการปกครอง (นำโชค อุ่นเวียง, 2565) ส่งผลให้บุคคลต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดมากขึ้น จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าบุคคลแต่ละคนมุ่งมั่นแต่จะต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ขอมไม่มีเวลามากพอที่จะมีจิตใจที่จะคำนึงถึงการที่จะเสียสละกำลังกาย กำลังความคิด และกำลังทรัพย์เพื่อสร้างเสริมความอยู่รอดของสังคมส่วนรวมหรือที่เรียกว่า จิตสาธารณะ (มนูญพงศ์ ชัยพันธุ์ และคณะ, 2565)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ให้ความเห็นว่าการมีจิตสาธารณะ การมีระเบียบวินัย การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานกับผู้อื่นได้ มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและจิตสำนึกเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เป็นจุดเน้นของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะเป็นคนดีของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะ

โดยกำหนดให้การมีจิตสาธารณะเป็นหนึ่งในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยที่สถานศึกษาจะต้องมีชั่วโมงให้เด็กทำกิจกรรมจิตสาธารณะ รวม 165 ชั่วโมง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จะต้องทำกิจกรรม 60 ชั่วโมง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 45 ชั่วโมง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 60 ชั่วโมง ซึ่งตามแนวทางการวัดและประเมินผลการศึกษา กำหนดให้กิจกรรมสาธารณะประโยชน์เป็นหนึ่งในเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557) จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้คล้ายคลึงกัน ได้แก่ สุภรัตน์ ทองอ่อน (2560) ให้ความหมายว่า จิตสำนึกสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะทางด้านจิตใจของบุคคลเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับสังคมและสิ่งรอบข้าง ที่เป็นสาธารณสมบัติซึ่งไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเจ้าของ หรือเป็นสิ่งที่คนในสังคมเป็นเจ้าของร่วมกัน อัญชลี ยิ่งรักพันธ์ (2560) ให้ความหมายไว้ว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ ตระหนักในสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม รวมถึงเป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมและต้องการที่จะจัดการดูแลชุมชน การมีจิตที่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) ให้ความหมายไว้ว่า จิตสาธารณะ คือ ลักษณะของจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ซึ่งคำว่า “สาธารณะ” หมายถึง สิ่งที่ไม่ได้เป็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังนั้น จิตสาธารณะจึงเป็นความรู้สึกลึกซึ้งถึงการเป็นเจ้าของสิ่งที่เป็นสาธารณะ ทุกคนควรมีในสิทธิและหน้าที่ที่ต้องดูแลรักษาด้วยกัน ตลอดจนระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหรือเกิดความเสียหาย รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหา ซึ่งต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายด้านการศึกษาคบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม การสร้างวินัย ความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ การมีจิตสาธารณะ ความตระหนักถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับความแตกต่างทางความคิด อุดมการณ์ และความเชื่อ รวมทั้งรู้คุณค่าและสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะพัฒนาพลเมืองให้เข้มแข็งสร้างคนในชาติให้มีค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้มีคุณลักษณะตามค่านิยมดังกล่าว (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560) แนวทางหนึ่งในการสร้างจิตสำนึกสาธารณะให้แก่เด็กและเยาวชน คือการแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พร้อมทั้งจะเสียสละและอุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความปรารถนาที่จะช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่นหรือสังคม จิตสาธารณะเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งในการยกระดับจิตในมนุษย์ให้ตระหนักถึงประโยชน์ของส่วนรวม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงการช่วยกันพัฒนาสังคมและ

ประเทศชาติให้มีความสงบร่มเย็น (ทวนทอง เขวากีรติพงศ์ และสมชัย วงษ์นายะ, 2560) จิตสาธารณะจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการการวิเคราะห์องค์ประกอบ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้มีความชัดเจนและ ครอบคลุม อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีการวิเคราะห์ จัดทำองค์ประกอบที่มีคุณภาพและ ผ่านกระบวนการระดมความคิดตามมาตรฐาน ที่จะใช้วัดได้ ครอบคลุมกับพฤติกรรมที่แท้จริงของ ผู้เรียนอย่างชัดเจน อีกทั้งสถานศึกษายังขาดความชัดเจนในการจัดกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะให้แก่ผู้เรียน

จังหวัดชลบุรี เป็นหนึ่งในจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ตามนโยบาย Thailand 4.0 ที่จะช่วยยกระดับขีด ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2561) จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ ตรงตาม ความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในเขต EEC (กรมการจัดหางาน, 2561) ส่งผลให้มีการย้ายถิ่น ฐานเข้ามาทำงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรีซึ่งมีประชากรประมาณ 1,535,445 คน และมีประชากรแฝงอีกประมาณ 1,500,000 คน (สำนักงานจังหวัดชลบุรี, 2563) จากการวัดดัชนี ความมั่นคงของมนุษย์ปี 2563 จังหวัดชลบุรี จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับ 4 มิติ ประกอบด้วย มิติ ด้านที่อยู่อาศัย มิติด้านการศึกษา มิติด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมิติด้าน สิ่งแวดล้อมทรัพยากร/พลังงาน (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชลบุรี, 2563) โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของจังหวัดชลบุรีนั้น มีคดีอาญาที่ เกิดจากการขาดจิตสาธารณะอยู่เนือง ๆ อาทิ กรณีการเสียชีวิตของเด็กชายวัย 14 ปี ที่กลุ่มวัยรุ่นทำ ร้ายจนเสียชีวิต โดยอ้างว่าผู้ตาย โหมทองค้ำหนัก 1 บาท พร้อมเงิน 3,000 บาท (ไทยรัฐออนไลน์, 2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี เพื่อให้ได้ องค์ประกอบตัวชี้วัดที่มีความชัดเจน ครอบคลุม เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในปัจจุบัน ที่มีความ เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผู้เรียน รวมถึงศึกษา แนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ได้ องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านจิตสาธารณะแก่ผู้เรียนที่มีความชัดเจน ซึ่งให้ สถานศึกษาคครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องสามารถได้นำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมจิตสาธารณะ แก่ผู้เรียน เพื่อให้เขาเติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมและเป็นกำลังหลักในการพัฒนา สังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี มีอะไรบ้าง
2. โมเดลองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้สามารถทราบองค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายต่อไป
2. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา และผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษาในแต่ละระดับที่สามารถนำผลการวัดไปใช้กำหนดแนวทางหรือปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อสอดแทรกการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน อีกทั้งสามารถนำผลที่ได้จากการวัดไปใช้ เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนเพื่อช่วยเสริมสร้างและพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 34,146 คน (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 600 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ตัวบ่งชี้จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ 11 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553; ชลธิชา ชัยวิจิต, 2559; มลชวัฒน์ กิจสวัสดิ์, 2561) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

2.1.1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น

2.1.2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ

2.1.3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น

2.2 องค์ประกอบ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม (ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ, 2553; กุหลาบ พงษ์เทพิน, 2553; ชูศิลป์ นาราหนองแวง, 2554) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

2.2.1 การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม

2.2.2 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน

2.3 องค์ประกอบ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม (ปัดมา ส่องนุ่น, 2554; อังคนา อ่อนธานี, 2558; สิริภรณ์ เทพสง่า, 2561) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

2.3.1 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง

2.3.2 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม

2.4 องค์ประกอบ ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (บุญธิดา ขอดสุวรรณ, 2556, ภักนุช หมากผิน, 2556; สายถวิล แซ่อำ, 2559) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

2.4.1 การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.4.2 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

2.5 องค์ประกอบ การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดลอม (เรียม นมรักษ์, 2552; เฉียมจิตต์ ไชยลังกา, 2554; ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์, 2563) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

2.5.1 การรักษาสาธารณสมบัติ

2.5.2 การอนุรักษ์สิ่งแวดลอม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับจิตสาธารณะสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ และ 11 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. องค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553; ชลธิชา ชัยวิจิตร, 2559; มลธวัฒน์ กิจสวัสดิ์, 2561) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1.1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น
- 1.2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
- 1.3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น

2. องค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม (ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ, 2553; กุหลาบ พงษ์เทพิน, 2553; ชูศิลป์ นาราหนองแวง, 2554) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 2.1 การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม
- 2.2 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน

3. องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม (ปัดมา ส่งนุ่น, 2554; อังคนา อ่อนธานี, 2558; สิริภรณ์ เทพสง่า, 2561) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 3.1 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง
- 3.2 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม

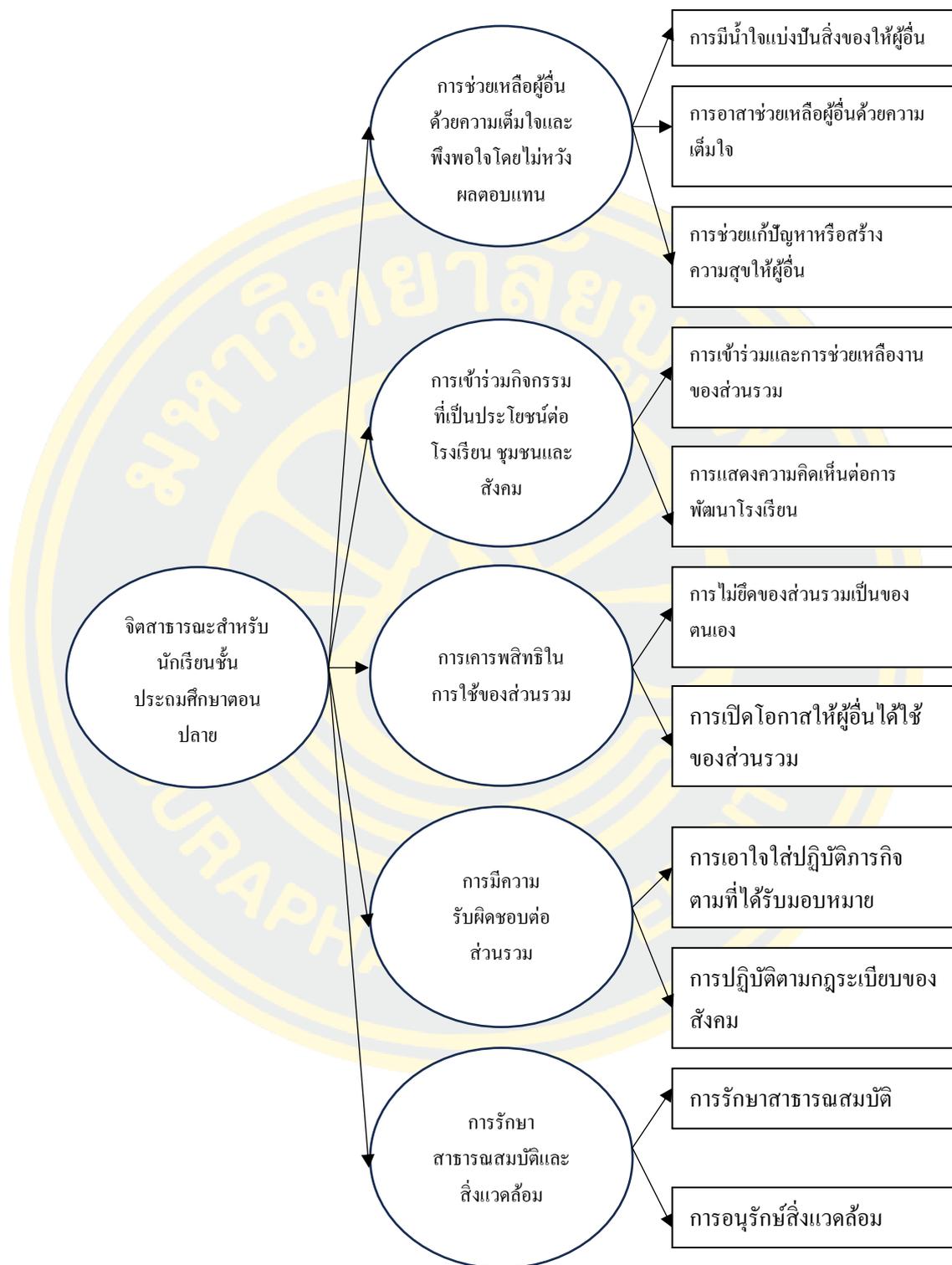
4. องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (บุญธิดา ยอดสุวรรณ, 2556; ภัคनुช หมากพิน, 2556; สายถวิล แซ่ฮ่ำ, 2559) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 4.1 การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 4.2 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

5. องค์ประกอบการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดลอม (เรียม นมรักษ์, 2552; เจียมจิตต์ ไชยลังกา, 2554; ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์, 2563) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 5.1 การรักษาสาธารณสมบัติ
- 5.2 การอนุรักษ์สิ่งแวดลอม

แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยขององค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจังหวัดชลบุรี ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้บังเกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ จิตสำนึกที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก

จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่ตระหนักถึงการที่จะทำอะไร ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม การไม่ทำลายสังคมและวัฒนธรรม ประเทศชาติ รวมถึงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือการมีความคิดที่ดีการกระทำที่ดีเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เคารพสิทธิของผู้อื่น ยินยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้อื่น ทำงาน รวมถึงแบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและช่วยแก้ปัญหาให้กับผู้อื่น ด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1.1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการแบ่งปันสิ่งของหรือทรัพย์สิน รวมถึงสิ่งอื่น ๆ ให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน

1.2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกในการช่วยเหลือ หรืออาสาทำงานให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและผู้อื่น ทำงานด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

1.3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน รวมถึงพฤติกรรมที่มีการสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

2. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม หมายถึง การรับรู้ในการทำกิจกรรมสังคม การแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในการทำกิจกรรมสังคม ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ โรงเรียน ชุมชน และสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดกิจกรรมเพื่อสังคม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

2.1 การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมหรือช่วยเหลืองานของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

2.2 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการสนใจต่อปัญหาของโรงเรียน ร่วมเสนอความคิดเห็นรวมถึงมีความตั้งใจแน่วแน่ในการเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น

3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม หมายถึง เคารพสิทธิของกันและกันในการใช้สิ่งของร่วมกัน โดยไม่ยึดมาไว้ใช้เองเพียงผู้เดียว พร้อมกับเปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีสิทธิในการใช้งานสิ่งของที่เป็นส่วนรวมด้วย ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

3.1 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเองหรือนำมาเก็บไว้ที่ตนเอง

3.2 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่แสดงการเป็นเจ้าของในของส่วนรมนั้น และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรมนั้น

4. การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การรับรู้ว่าคุณเองสามารถแก้ไขปัญหาสังคมได้ ให้ความสนใจและตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับสังคมและมีความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่และตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งของตนเองและของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วงอย่างได้ผลดี ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

4.1 การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จลุล่วงตามวิสัยที่คุณสามารถทำได้

4.2 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนวิสัยที่คุณสามารถทำได้และเคารพกฎระเบียบที่สังคมกำหนด

5. การดูแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการดูแลรักษาสาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อมและของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ ใช้ของส่วนรวมและเก็บเข้าที่ รู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม รักษาความสะอาดสถานศึกษาและสาธารณประโยชน์ ช่วยสอดส่องดูแลสมบัติของส่วนรวมให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน หากเห็นสิ่งผิดปกติจะช่วยแก้ไขหรือแจ้งผู้รับผิดชอบทันที ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

5.1 การรักษาสาธารณสมบัติ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการใช้ของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง ไม่ทำลายสิ่งของส่วนรวมให้เกิดความเสียหายรวมถึงการสอดส่องดูแลและรักษาความสะอาดของส่วนรวม เมื่อพบสิ่งผิดปกติดำเนินการแก้ไขหรือแจ้งผู้เกี่ยวข้อง

5.2 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงความตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าตามความจำเป็นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงปกป้องและทำนุบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้คงอยู่ได้ยาวนาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตสาธารณะ
 - 2.1 ความหมายของจิตสาธารณะ
 - 2.2 ความสำคัญของจิตสาธารณะ
 - 2.3 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ
 - 2.4 แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะ
3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้บังเกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ จิตสำนึกที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มี 8 ประการ ได้แก่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ ซึ่งธำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย มีความศรัทธา ยึดมั่นในศาสนาที่ตนนับถือ และเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้ที่มีความรักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นผู้ที่มีลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ มีความสามัคคี มีความภูมิใจและเชิดชูความเป็นชาติไทย ปฏิบัติตัวตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้องประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต คือ ผู้ที่ปฏิบัติตนตรงตามความเป็นจริงทั้งทางกาย วาจาใจ และยึดหลักความจริงความถูกต้องในการการใช้ชีวิต มีความละเอียดใจและเกรงกลัวต่อการทำผิด

3. มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในกฎระเบียบข้อบังคับหรือข้อตกลงของครอบครัว โรงเรียน และสังคมรอบตัว ผู้ที่มีวินัย เป็นผู้ปฏิบัติตนตามข้อตกลงหรือกฎระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นในสังคม

4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกซึ่งความตั้งใจ พากเพียรในการเรียนหรือการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งในนอกโรงเรียน ผู้ที่ใฝ่เรียนรู้ เป็นผู้ที่มีลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ พากเพียรในการเรียนและร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พยายามแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งในนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีการเลือกใช้สื่อในการแสวงหาความรู้ที่เหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์และสรุปเป็นองค์ความรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้ที่อยู่อย่างพอเพียง คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างประมาณตน มีเหตุผล รอบคอบระมัดระวังอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความรับผิดชอบ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เห็นคุณค่าของทรัพยากร ต่าง ๆ มีการวางแผนป้องกันความเสี่ยงและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่การทำงาน ด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้ที่มุ่งมั่นในการทำงาน เป็นผู้ที่มีลักษณะที่แสดงถึงความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียรพยายาม พุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบ และมีความภาคภูมิใจในผลงาน

7. รักความเป็นไทย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงถึงความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในความเป็นไทย ร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ศิลปวัฒนธรรมและการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีความเหมาะสม ผู้ที่รักความเป็นไทย เป็นผู้ที่มีความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในความเป็นไทย มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม ศิลปะและวัฒนธรรมไทย มีความกตัญญู และสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม

8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้ที่มีจิตสาธารณะ คือ ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตัวเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยแรงกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตสาธารณะ

ความหมายของจิตสาธารณะ

“จิตสาธารณะ” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า public mind ความหมายของจิตสาธารณะนั้น ได้มีผู้ให้ไว้หลากหลายความหมาย ดังนี้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553) ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึง การทำสิ่งใดด้วยความมีจิตสำนึกรักและห่วงใย มีความเอื้ออาทรต่อผู้บุคคลและสังคม การมีคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งไม่ทำการใด ๆ ให้เกิดการเสียหายหรือเป็นปัญหาต่อสังคมส่วนรวม การมีจิตใจที่เป็นกุศลและมุ่งกระทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น มีความคิด ไปในทางที่ดีไม่เบียดเบียนผู้อื่นในสังคมและประเทศชาติ ร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีการกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดี ไม่ทำให้เกิดความขัดแย้ง สร้างขวัญและกำลังใจต่อกันเพื่อให้สังคมมีความสุข

เรียม นมรักษ์ (2552) ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึง จิตลักษณะและพฤติกรรม ที่แสดงถึงความสำนึกต่อส่วนรวมได้แก่การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง มีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะในฐานะพลเมือง มีการติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงช่วยเหลือร่วมมือ การวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยสภาพสังคม เศรษฐกิจการเมือง ความรักความเอื้ออาทร และความสามัคคี

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชนและสังคม ด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน

หฤทัย อาจปรุ (2554) กล่าวว่า จิตสาธารณะ เป็นลักษณะความคิดที่ไม่เห็นแก่ตัว เป็นความตระหนักของบุคคลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมและมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือให้การสนับสนุน แก่ปัญหาที่เกิดขึ้นให้กับบุคคล ชุมชนหรือสังคม มีความต้องการเข้าไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาซึ่งเป็นการตั้งใจที่จะช่วยเหลืออย่างจริงจังและการมองโลกในเชิงบวกตามความเป็นจริง

รู้ถึงสิทธิหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบ มีความสำคัญในการร่วมกันแก้ปัญหา รวมถึงการร่วมมือเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ด้วยการเรียนรู้และร่วมแก้ปัญหากับผู้คนในสังคม

กรรยา พรรณา (2559) ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึง การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน การคิดในสิ่งที่ดีประพฤติดี เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตน การรู้จักสิทธิของตนเองและผู้อื่น การไม่ทำลายหรือเบียดเบียนบุคคล สังคม วัฒนธรรม ประเพณี ประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม

อนุพนธ์ คำปิ่น (2559) ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึง ความรู้สึกและพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรมและปัญหาของส่วนรวม เพื่อแสดงความรับผิดชอบและช่วยเหลือต่อสังคม และการกระทำอันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม โดยแสดงออกด้วยการปฏิบัติของตนเองไปสู่สาธารณะ การมีความรู้สึกเป็นเจ้าของสาธารณะร่วมกัน การมีจิตสำนึกความใส่ใจและลงมือกระทำด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสมตามสิทธิหน้าที่และความสามารถของตนเพื่อรักษาสมบัติสาธารณะ ไม่ทำลายสมบัติของส่วนรวมและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ ตระหนักรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและมีส่วนร่วมในการวางแผนทางแก้ไขรวมทั้งติดตามประเมินผลปัญหานั้น

อัญชลี ยิ่งรักพันธ์ (2560) ให้ความหมายไว้ว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การเป็นพลเมืองที่ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการดูแลชุมชน การคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมและใช้สิ่งของส่วนรวมอย่างรับผิดชอบ การถือเป็นที่ในการดูแลรักษาสาธารณสมบัติ รวมถึงแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สมบัติของส่วนรวมนั้นและการไม่ยึดสาธารณสมบัตินั้นของมาเป็นของตนเองหรือพวกพ้อง

ปิยะธิดา วรญา โนนปกรณ์ (2563) ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึง ความตระหนักของบุคคลต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมและประเทศชาติ โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือและเสียสละเพื่อส่วนรวม การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น เข้าร่วมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์เพื่อส่วนรวมด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

โดยสรุป จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่ตระหนักถึงการที่จะทำสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม การไม่ทำลายสังคมและวัฒนธรรม ประเทศชาติ รวมถึงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือการมีความคิดที่ดีการกระทำที่ดีเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เคารพสิทธิของผู้อื่น ยินยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

ความสำคัญของจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะเป็นรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมอย่างหนึ่ง เนื่องจากการกระทำของบุคคลที่อยู่ในสังคมซึ่งกระทำสิ่งต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคมด้วยความสมัครใจ

และไม่หวังผลตอบแทน ผู้มีจิตสาธารณะจะไม่ช่วยเหลือเฉพาะชุมชนหรือคนที่ตนเองรู้จักเท่านั้น แต่จะเป็นผู้ที่มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือทุกคน ลักษณะเด่นของการมีจิตสาธารณะก็คือ การให้หรือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โดยเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นที่ตั้งและมีพฤติกรรมเพื่อสังคม

จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรปลูกฝังและพัฒนาให้เกิดขึ้นในช่วงวัยของการเรียนรู้ ที่นอกจากจะต้องมีความรู้จากการศึกษาเล่าเรียนทางวิชาการแล้ว การมีจิตสำนึกสาธารณะที่ดีย่อมทำให้เกิดความสงบร่มเย็นในสังคม ซึ่งกระบวนการในสร้างจิตสาธารณะตามหลักศาสนาพุทธแก่เยาวชน อาทิ พรหมวิหาร 4 จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากปัญหาและผลกระทบข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการเสริมสร้างจิตสาธารณะมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกิดขึ้นกับผู้คนในสังคม ถ้าหากสังคมใดมีการส่งเสริมให้ผู้คนในสังคมมีจิตสาธารณะที่ดีได้ก็จะทำให้สังคมนั้นเต็ม ไปด้วยผู้คนที่มิจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนเอง มีจิตสำนึกในการดูแลสาธารณสมบัติ ใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่าและแบ่งปันโอกาสในการใช้สิ่งของส่วนรวมให้แก่ผู้อื่น ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทำลายสาธารณสมบัติต่าง ๆ อันจะนำไปสู่สังคมที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป (อริวัฒน์ รัตนวงศ์แข, ศรีมาจ ฌ วิเชียร, และปิ่นนกก วงศ์ปิ่นเพชร, 2558)

ภักนุช หมากผิน (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการปลูกจิตสำนึกสาธารณะไว้ว่า ถ้าหากสามารถปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กมีจิตสำนึกสาธารณะด้วยกระบวนการต่าง ๆ ย่อมจะสามารถทำให้เด็กมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนเอง ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ มีการใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่าและทะนุถนอม เปิดโอกาสให้ผู้อื่นใช้ได้สมบัติส่วนรวม ซึ่งจะทำให้เจริญเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ซึ่งจะทำให้สังคมไปสู่การพัฒนาที่มากขึ้น

ดวงเดือน พันธมนาวิน (2562) กล่าวถึง การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมว่า ในช่วงวัยเยาว์ เป็นช่วงที่เหมาะสมต่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นกับเด็กเป็นอย่างมาก เนื่องจากวัยเด็กเป็นช่วงวัยที่สามารถอบรมสั่งสอนได้ง่าย เหมาะสมกับพัฒนาการทั้งด้านทางร่างกายและพัฒนาการทางด้านจิตใจของเด็ก ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นจนกระทั่งถึงวัยผู้ใหญ่ได้อย่างมาก ความรู้สึกลึกซึ้ง จิตใจสำนึก ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม และส่งผลออกสู่การกระทำภายนอก ปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องจากการขาดจิตสาธารณะของผู้คนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเสพติด ที่มาจากความเห็นแก่ตัวของผู้ชาย ไม่คำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดตามมาในสังคม ปัญหามลพิษ จากการไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้น จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคม เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากจิตสาธารณะเป็นพื้นฐานให้เด็กมีความรับผิดชอบต่อสังคม

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่าการที่เด็กไทยควรมีจิตสาธารณะ
เนื่องมาจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังนี้

1. กระแสการแข่งขันที่รุนแรงและระบบทุนนิยม จึงทำให้ผู้คนส่วนมากต้องการ
แสวงหาผลประโยชน์อย่างเห็นแก่ตัว โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น ขาดความสนใจต่อ
การร่วมกันพัฒนาประเทศเนื่องจากคิดว่ามีใช้ความรับผิดชอบโดยตรงของตนเอง แม้รู้ว่าจะเกิด
ผลกระทบที่เสียหายอย่างมากมาาก็ตาม ถ้าหากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่สามารถปลูกฝังและเสริมสร้าง
จิตสำนึกเพื่อส่วนรวมให้เกิดขึ้นกับคนรุ่นใหม่ในสังคมไทยได้อีกต่อไปแล้วจะเต็มไปด้วยการแก่งแย่ง
และความเห็นแก่ตัวอย่างรุนแรงในสังคมอย่างน่าเป็นห่วง

2. กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเนื่องจากความเสื่อมโทรมด้านสิ่งแวดล้อม อาทิ
การทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างหนักจนทำให้เกิดภาวะเรือนกระจก การตัดไม้ทำลายป่าโดยไม่
คำนึงถึงผลที่ตามมาจนทำให้เกิดปัญหาวิกฤตทางธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่รู้
คุณค่า ทำให้เกิดการเรียกร้องอย่างเข้มแข็งในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงยังถูกนำไปใช้เป็น
ประเด็นที่สำคัญในการกำหนดเงื่อนไขสากลในการดำเนินการทางเศรษฐกิจการค้าและการเมือง
ให้กับผู้คนในสังคมต้องปฏิบัติตาม

3. การเกิดวิกฤตทางด้านคุณธรรมจริยธรรม การเสื่อมถอยของคุณธรรมจริยธรรมรวมถึง
ปัญหาสังคมต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มความรุนแรงมากขึ้น อาทิ ปัญหาการเสพติด ปัญหา
อาชญากรรม ปัญหาการลักขโมย ปัญหาการคอร์รัปชัน ปัญหาการขาดจรรยาบรรณในวิชาชีพ ซึ่ง
ปัญหาเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเราเนื่องจากโลกทุกวันนี้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายถึงกัน ทำให้ทุกฝ่าย
ในสังคมได้รับผลกระทบที่เชื่อมโยงถึงกันหมด แม้ว่าจะไม่ใช่ผู้ก่อปัญหาเหล่านั้นก็ตาม ซึ่งปัญหา
ดังกล่าวต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ด้วยการร่วมมือจากทุกภาคส่วนไม่เพียงแต่การช่วยเหลือ
จากภาครัฐเท่านั้น

4. สังคมวิถีมุขมนตรีมีการรวมกลุ่มของประชาชนจากกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมที่จะเข้ามามี
บทบาทสำคัญในการเรียกร้องการดูแลและการตรวจสอบมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนและสังคม
โดยรวมมากขึ้น สิ่งสำคัญคือบุคคลเหล่านี้ต้องมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวมจึงจะทำให้ความร่วมมือนี้
เป็นไปเพื่อประโยชน์และพัฒนาประเทศอย่างแท้จริงมิใช่เป็นการใช้ช่องทางนี้ในการแสวงหา
ผลประโยชน์ให้กับตนเอง

เวทพล อ่อนละมัย (2551) กล่าวว่า จิตสาธารณะเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคมเยาวชนต้องให้
ความสำคัญและตระหนักในสิ่งต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นจิตสำนึกต่อความรับผิดชอบต่อตนเองนั่นคือพื้นฐาน
ต่อความรับผิดชอบต่อสังคมกล่าวคือ การพากเพียรศึกษาหาความรู้ ให้ความสำคัญกับ

การออกกำลังกายเพื่อรักษาสุขภาพให้แข็งแรง รู้จักมีความประหยัดความพอดีประพฤติตัวให้เหมาะสมไม่กระทำสิ่งทีก่อให้เกิดความเสื่อมเสียมีความใส่ใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและมีความรับผิดชอบ มีความตรงต่อเวลาสามารถพึ่งพาตนเองได้

2. ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นการช่วยเหลือสังคมส่วนรวมโดยไม่ทำให้ผู้อื่นหรือสังคมได้รับความเดือดร้อนหรือความเสียหาย กล่าวคือ

2.1 การมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง การเชื่อฟังพ่อแม่ การช่วยเหลืองานส่วนรวมของครอบครัว และไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

2.2 การมีความรับผิดชอบต่อโรงเรียนและครูบาอาจารย์ กล่าวคือ การตั้งใจศึกษาเล่าเรียน การเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียน ช่วยกันดูแลรักษา ทัศนคติของโรงเรียน

2.3 การมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนหรือผู้อื่น กล่าวคือ การมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำที่ดี การไม่เอาเปรียบผู้อื่นและเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน

2.4 การมีความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง กล่าวคือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมและไม่ขัดต่อกฎหมาย รักษาทัศนคติส่วนรวมและให้ความร่วมมือต่อสังคมในฐานะพลเมือง

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของจิตสาธารณะคือ การสร้างคนให้มีจิตสาธารณะมีความสำคัญต่อบุคคล องค์กร สังคมและประเทศชาติเป็นอย่างมาก ถ้าเราสามารถพัฒนาให้เด็กมีจิตสาธารณะด้วยกระบวนการต่าง ๆ จะทำให้เด็กมีจิตใจที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่นและสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อาสาดูแลสาธารณสมบัติและระมัดระวังในการใช้สาธารณสมบัติอย่างทะนุถนอม เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ปัญหาต่าง ๆ อาทิ ปัญหาที่เกิดจากการเอาใจเอาเปรียบคนอื่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การทำลายสาธารณสมบัติต่าง ๆ จะลดลง รวมถึงปัญหาการเห็นประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์พวกพ้องก็จะลดน้อยลง และนำมาสู่ชุมชน สังคม และประเทศที่เข้มแข็ง รวมทั้งไม่เกิดความขัดแย้งกันระหว่างประเทศ ซึ่งอาจนำมาซึ่งการล่มสลายของชาติต่าง ๆ ในโลกนี้

ประเวศ วะสี (2541) กล่าวว่า การส่งเสริมให้นักเรียนซึ่งเป็นวัยที่มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้านมีจิตสาธารณะจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะส่งเสริมในด้านเจตคติของนักเรียนให้มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่เห็นแก่ตัวมีความเป็นพลเมืองและเห็นความเท่าเทียมของมนุษย์เป็นแรงผลักดันในภาคพลเมืองทำให้สังคมมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางตามความต้องการของพลเมืองส่งผลให้ประเทศขับเคลื่อนอำนาจประชาชนอันเป็นพื้นฐานของประชาธิปไตยแต่หากนักเรียนขาดจิตสาธารณะไม่มีความเป็นพลเมืองเป็นเพียงประชาชนที่ไม่รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองรวมทั้งไม่

เคารพสิทธิของผู้อื่นจะเจริญเติบโตไปเป็นประชากรที่ไม่รู้จักพึ่งตัวเอง (Passive) รวมทั้งจิตใจคับแคบไม่ช่วยเหลือสังคมขาดความสามัคคีไม่สามารถเรียนรู้ทำงานหรือดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขก่อให้เกิดผลเสียทั้งในระบบสังคมประเทศสังคมโลก

องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของจิตสาธารณะ ได้มีการกล่าวถึงองค์ประกอบของจิตสาธารณะที่แตกต่างกันไป มีรายละเอียดดังนี้

ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) ได้กล่าวถึงจิตอาสา หมายถึง ความสำนึกของนักเรียนที่มีต่อสังคมส่วนรวมโดยการเอาใจใส่และการช่วยเหลือ ผู้ที่มีจิตอาสาจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่อาสาทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ประกอบด้วย

- การช่วยเหลือผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกต่อผู้อื่นในสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน เช่น การช่วยแนะนำสิ่งที่ถูกที่ผิดแก่ผู้อื่น การให้บริการและการอำนวยความสะดวก การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้อื่น

- การเสียสละต่อสังคม เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกต่อผู้อื่นและสังคม ได้แก่ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม การเสียสละเงิน เวลา และแรงกาย เพื่อผู้อื่นและสังคมด้วยความเต็มใจ

- ความมุ่งมั่นพัฒนา เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น ได้แก่ การให้ความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลง หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ชุมชนหรือโรงเรียน มีการเสนอแนวคิดในการพัฒนาสังคม ชุมชนและโรงเรียนของตนเองตลอดจนร่วมพัฒนากิจกรรมการเสริมสร้างจิตอาสาเพื่อพัฒนาสังคม ชุมชน และโรงเรียนอย่างสร้างสรรค์และหลากหลายได้เหมาะสมตามวัย

เจษฎา หนูรุ่น (2551) ศึกษาจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ได้แบ่งจิตสาธารณะออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. การใช้ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในลักษณะการใช้ของส่วนรวม การรักษาสาธารณสมบัติ การรักษาความสะอาดของสาธารณสมบัติ การไม่ทำให้สาธารณสมบัติในบริเวณโรงเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เกิดความชำรุดเสียหาย

2. การถือเป็นที่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม เช่น การรักษาของส่วนรวมในโรงเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นปกติวิสัย

3. การเคารพสิทธิ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงการเคารพสิทธิในการใช้สาธารณสมบัติส่วนรวมของสังคม การไม่ครอบครองสาธารณสมบัติส่วนรวมมาเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้น

เรียน นมรภัทร์ (2552) ศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาจากชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงช่วยความร่วมมือ ประกอบด้วย รับผิดชอบต่อสังคมที่เข้ามาร่วมกิจกรรมชุมชนหรือสังคม มีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมเพื่อไปร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการหรือเอกชนในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง มีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มชมรมขึ้น ภายในหน่วยงานเพื่อช่วยเหลือสังคม

2. ความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี ประกอบด้วย การร่วมมือรณรงค์เพื่อสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและที่ทำงาน มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ทำหน้าที่และเคารพข้อตกลงของกลุ่ม มีสัมพันธภาพที่อบอุ่นกับผู้อื่น การปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานความเสมอภาค ความจริงใจและมีเหตุผล ยินดีให้ความช่วยเหลือผู้อื่นทุกครั้งที่มีโอกาส มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับผู้อื่น ร่วมมือร่วมใจในการทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ มีน้ำใจเอื้ออาทรต่อประชาชน

3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสังคม การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม รับผิดชอบต่อสังคมบางอย่างเพื่อส่วนรวม การเห็นความสำคัญของกลุ่มในการช่วยเหลือสังคม ริเริ่มทำกิจกรรมบางอย่างเพื่อช่วยเหลือส่วนรวม สามารถร่วมแก้ไขปัญหาและลงมือกระทำในการแก้ไขปัญหา แสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมทางสังคมเมื่อมีโอกาส รับผิดชอบต่อสังคมเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส สร้างสรรค์นวัตกรรมบางประการหรือความคิดใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน

4. ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ประกอบด้วย การเก็บของส่วนรวมให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ทำให้ของส่วนรวมเกิดความชำรุดเสียหาย ดูแลรักษาของส่วนรวมให้อยู่ในสภาพที่ดี แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

5. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย วางแผนร่วมมือกันพัฒนาสังคม ตระหนักรู้และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ มีส่วนร่วมกัน ก่อให้เกิดความผูกพันร่วมกัน การรับรู้และตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม การรับรู้รักษาพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นประโยชน์อย่างยั่งยืน

6. มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ปฏิบัติงานโดยยึดหลักจริยธรรม วิชาชีพ ปฏิบัติงาน และพัฒนางานให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดี ให้ความสำคัญกับการศึกษาสิ่งใหม่ ๆ ในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม กล่าวเผชิญปัญหาแก้ไขปัญหาโดยยึดหลักเหตุผล มีการกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการปฏิบัติงาน

7. ยกย่องและให้เกียรติผู้อื่น ประกอบด้วย ยกย่องและให้เกียรติผู้อื่นเมื่อมีโอกาส ใช้สิทธิของตนเอง และให้เกียรติบุคคลอื่น รับผิดชอบต่อสิทธิของตนเองในการร่วมมือกับหน่วยงานเพื่อทำกิจกรรมสังคม

8. มีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ ประกอบด้วย เข้าร่วมแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้กับหน่วยงานเมื่อมีโอกาส ให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงาน

9. มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ประกอบด้วย สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเมื่อมีโอกาส การเข้าร่วมกิจกรรมสังคมทำให้เกิดความรู้สึกเสียสละเพื่อผู้อื่นมากขึ้น ช่วยให้อาสาทำงานที่เพิ่มขึ้นในสังคม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ได้กำหนดองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนไว้ 2 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน พฤติกรรมบ่งชี้ คือ

1. การช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู ทำงานด้วยความเต็มใจ
2. การอาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาโดยไม่หวัง

ผลตอบแทน

3. การแบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม พฤติกรรมบ่งชี้ คือ

1. การดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ
2. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตาม

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553) ศึกษาการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งจิตสาธารณะเป็น 7 ด้าน ดังนี้

1. การช่วยงานพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู ด้วยความเต็มใจ
2. การอาสาทำงานให้ผู้อื่น อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่หวังผลตอบแทน
3. การแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สิน สิ่งของและอื่น ๆ
4. การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่นในสังคม

5. การรักษาสาธารณสมบัติรวมถึงสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ
6. การร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของโรงเรียน ชุมชนและสังคม
7. การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของสังคม

กุหลาบ พงษ์เทพิน (2553) ได้พัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียน ได้แบ่งองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะออกเป็น 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ หมายถึง การปฏิบัติตน อาสาหรือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น
2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาโดยไม่หวังผลตอบแทน หมายถึง การปฏิบัติตนในการช่วยเหลือ เสียสละต่อผู้อื่นด้วยความยินดีและเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน
3. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยเหลือแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น หมายถึง การปฏิบัติตนรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือ ร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น
4. ดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ หมายถึง การปฏิบัติตนในการรักษาความสะอาดสถานศึกษา สาธารณประโยชน์ มีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาทรัพย์สิน การปฏิบัติตนไม่โกหกหลอกลวง ไม่ลักขโมยหรือคดโกง ไม่พูดเท็จ ไม่บังคับข่มขู่หรือเบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน
5. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม หมายถึง การปฏิบัติตนในการดูแล บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม สถานศึกษา สาธารณประโยชน์
6. การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวม จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น หมายถึง การปฏิบัติตนตามกฎในการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด

เจียมจิตต์ ไชยลังกา (2554) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาจำแนกได้ 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นการยินดีเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนชุมชนและสังคม ด้วยความเต็มใจ
2. การดูแลรักษาของส่วนรวม เป็นการดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของส่วนรวมให้สะอาด และอยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
3. การได้รับแบบอย่างที่ดี เป็นการแสดงความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อเมื่อมีโอกาส และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อื่น

4. การใช้ของสาธารณะอย่างทะนุถนอม เป็นการใช้วัสดุสิ่งของ ที่ใช้ร่วมกันอย่างประหยัดและเห็นคุณค่าเพื่อให้สามารถใช้งานได้อย่างยาวนาน

5. การรับอาสาช่วยผู้อื่น เป็นการอาสาทำงานเพื่อส่วนรวม และอาสาช่วยผู้อื่น เมื่อทำงานในหน้าที่ของตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้ว

6. การมีความรับผิดชอบ เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม โดยมีการปฏิบัติที่แสดงถึงความเห็นแก่ส่วนรวม

7. การรู้จักหน้าที่ เป็นการแสดงถึงความเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์

8. การมีน้ำใจ เป็นการแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น มีความเอาใจใส่ต่อผู้อื่นไม่เห็นแก่ตัวและไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

ชูศิลป์ นาราหนองแวง (2554) ศึกษาการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถแบ่งการมีจิตสาธารณะเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ประกอบด้วย เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

2. การดูแลรักษาสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของสาธารณสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยร่างกายและสติปัญญา ประกอบด้วย ดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมในบ้าน ชุมชนและสังคม

3. ช่วยเหลือแบ่งปัน การร่วมแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ประกอบด้วย การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ช่วยแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของสังคม

ปัทมา สงนุ่น (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แบ่งองค์ประกอบของจิตสาธารณะเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. การแบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่น ประกอบด้วย 1) ช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูด้วยความเต็มใจ 2) มีน้ำใจแบ่งปันทรัพย์สิน สิ่งของและอื่น ๆ การให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

2. การเข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวม ประกอบด้วย 1) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม อย่างความเต็มใจ 2) การเข้าร่วมกิจกรรมที่แก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมด้วยความกระตือรือร้น

3. การดูแลสาธารณสมบัติ ประกอบด้วย 1) ดูแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ ใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่ 2) รู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

4. การกระทำเพื่อส่วนรวม ประกอบด้วย 1) การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม 2) อาสาที่จะกระทำเพื่อส่วนรวมด้วยกาย ใจ และสติปัญญาอย่างเต็มกำลัง โดยไม่หวังผลตอบแทน

5. การเคารพสิทธิของผู้อื่น ประกอบด้วย 1) การไม่ยึดครองของส่วนรวมเป็นของตนเอง 2) การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นสามารถใช้ของส่วนรวม

บุญธิคา ยอดสุวรรณ (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการมีจิตสาธารณะไว้

9 ประการ ดังนี้

1. มีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น หมายถึง การมองอนาคตร่วมกัน รับรู้และเข้าใจทิศทางเป้าหมายที่จะไปด้วยกัน ละความขัดแย้งเฉพาะหน้าลง รับรู้สภาพสังคมเศรษฐกิจ และการเมือง

2. มีความรัก ความเอื้ออาทรและความสามัคคี หมายถึง การแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกในการช่วยเหลือสังคม การมีความรักต่อเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของสังคม ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การรับรู้ถึงสิทธิของตนเองและคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่น

3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม หมายถึง การรับรู้ในการกระทำ การร่วมตัดสินใจ การให้ความร่วมมือ การแสดงสิทธิ การริเริ่มกิจกรรมสังคมด้วยตนเอง การเข้าร่วมในกลุ่มกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม การกำหนดวัตถุประสงค์และปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมสังคม การให้ทุนทรัพย์เพื่อทำกิจกรรมสังคม การเสนอความคิดเห็นเพื่อผลักดันให้เกิดการเคลื่อนไหวในการพัฒนาสังคม

4. การมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ หมายถึง การรับรู้ว่าตนเองสามารถแก้ไขปัญหาสังคมได้ มีความตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสังคม ให้ความสนใจต่อกิจกรรมสังคม มีความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ

5. การยกย่องและให้เกียรติผู้อื่น หมายถึง การยกย่องและให้เกียรติผู้อื่นเมื่อมีโอกาสใช้สิทธิของตนเองและให้เกียรติบุคคลอื่น รับรู้ถึงสิทธิของตนเองในการร่วมมือกับหน่วยงานเพื่อทำกิจกรรมสังคม

6. มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติงานและพัฒนางานให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดีมีการกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการปฏิบัติงาน กล่าวเผชิญปัญหาแก้ไขปัญหาโดยยึดหลักเหตุผลยึดหลักจริยธรรมและวิชาชีพ

7. มีการติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือ หมายถึง การมีเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ การประสานงาน การจัดตั้งกลุ่มชมรม การร่วมมือกับองค์กรของรัฐบาลและเอกชนในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม การมีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ

8. มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หมายถึง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการที่ทำให้เกิดปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของปัญหาในสังคม การร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นถึงสภาพปัญหาแนวทางป้องกันและแก้ไข

9. มีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนในการผลักดันเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การเรียนรู้จากการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมร่วมกัน การสร้างความความรู้ที่จะสามารถปรับใช้และเรียนรู้เพิ่มเติม การกระตือรือร้นและหาวิธีแนวทางในการแก้ไขปัญหา การวิเคราะห์ สังเคราะห์ถึงสถานการณ์แนวโน้มความเปลี่ยนแปลง การสร้างเงื่อนไขในการทำกิจกรรมร่วมกัน การพัฒนาให้เกิดความต่อเนื่อง

ปรานี บุตรสุข (2556) ได้ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แบ่งองค์ประกอบของจิตสาธารณะออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่

1. การมีความรับผิดชอบ เป็นการเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมายทั้งของตนเองและของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วงได้ผลดี รวมทั้งยอมรับผลของการกระทำนั้น

2. การมีวินัย เป็นการปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือบรรทัดฐานของสังคมทั้งนี้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบหรือเพื่อความสำเร็จของการปฏิบัติภารกิจ

3. การรักษาสุขภาพอนามัย เป็นการกระทำที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นมีร่างกายและจิตใจแข็งแรงปราศจากโรคภัย

4. การเคารพสิทธิของผู้อื่น เป็นการไม่ก้าวท้าวในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นสูญเสียประโยชน์อันพึงได้ ไม่เบียดเบียนให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

5. การมีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูล เป็นการกระทำสิ่งใด ๆ เท่าที่ตนเองสามารถทำได้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องรอให้ผู้อื่นร้องขอ

6. การมีความสามัคคีร่วมมือ เป็นการร่วมมือด้วยความเต็มใจเพื่อความพร้อมเพรียงและประสานสัมพันธ์กันในการ ทำกิจกรรมที่ดีงามของหมู่คณะ

7. การรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม เป็นการกระทำ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการทำนุบำรุง รักษาทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติและปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวม

ภักษุช หมายกณ (2556) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธาณะของนักเรียน ได้ 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวม เป็นการดูแลรักษาส่งของส่วนรวมเมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษาให้คงอยู่ในสภาพดี
2. ลักษณะของการใช้ของส่วนรวม เป็นการดูแลรักษาส่งของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม
3. การทำตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด เป็นการมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวมทั้งในและนอกห้องเรียนในวิสัยที่ตนสามารถทำได้และยังเคารพกฎระเบียบที่สังคมกำหนดไว้
4. การรับอาสาที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม เป็นการอาสาที่จะทำเพื่อส่วนรวม คอยสอดส่องดูแลสาธาณสมบัติของส่วนรวม
5. การไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตน เป็นการไม่ยึดเอาของส่วนรวมมาเป็นของตน
6. การแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม เป็นการแบ่งปันและไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลที่จะใช้ของส่วนรวม
7. การแบ่งปันสิ่งของและทรัพย์สินให้กับผู้อื่น เป็นการแบ่งปันน้ำใจรวมทั้งสิ่งของหรือทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นที่กำลังเดือดร้อนตามกำลังความสามารถ
8. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นการเข้าร่วมเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม
9. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ เป็นการช่วยเหลือพ่อแม่ ครู ทำงานด้วยความเต็มใจและอาสาทำงานให้ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน
10. การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น เป็นการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังปัญญา และกำลังทรัพย์ ตามความสามารถของตน

สุวรรณ ชันดี (2557) ศึกษาจิตสาธาณะของนักศึกษปริญาตรี ได้สรุปองค์ประกอบจิตสาธาณะไว้ 4 องค์ประกอบไว้ ดังนี้

1. จิตสาธาณะในความรับผิดชอบต่อนตนเอง หมายถึง การมีความรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ เช่น การมีความมัธยัสถ์ การประพฤติตนให้เหมาะสม ไม่กระทำสิ่งทีก่อให้เกิดความเสียหายต่อนตนเอง การตรงต่อเวลา สามารถพึ่งพาตนเองได้
2. จิตสาธาณะทางสังคม หมายถึง ความรับผิดชอบที่มีต่อผู้อื่น การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคม การให้ความเคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของ

สังคม การปฏิบัติตนตามกฎหมาย การปฏิบัติตามวัฒนธรรมประเพณี และการตระหนักถึงความสำคัญของคุณธรรมจริยธรรม

3. จิตสาธารณะในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง การตระหนักคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ เช่น การบูรณาการสิ่งแวดล้อม กิจกรรมปลูกป่า กิจกรรมเดินรณรงค์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กิจกรรมค่าย การจัดตั้งชมรม การดูแลรักษาความสะอาดพื้นที่ต่าง ๆ ในชุมชน

4. จิตสาธารณะในการรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ หมายถึง การรักษาสาธารณสมบัติ เช่น การประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม การให้ความช่วยเหลือผู้อยู่ในความลำบาก การร่วมมือร่วมใจแก้ปัญหาเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวมโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

อังคณา อ่อนธานี (2558) ศึกษาการพัฒนาจิตสาธารณะของนิสิตปริญญาตรี ได้สรุปองค์ประกอบของจิตสาธารณะไว้ 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการเสียสละต่อส่วนรวม ได้แก่ การรับอาสาทำเพื่อส่วนรวม มีความอดสาหะที่จะทำงานเพื่อส่วนรวมให้ประสบความสำเร็จ การแบ่งปันของใช้ส่วนตัวให้คนอื่นได้ใช้ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของส่วนรวมให้กับผู้อื่น ช่วยเหลือกิจการงานของมหาวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ

2. การดูแลทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม ได้แก่ การสอดส่องดูแลสาธารณสมบัติของส่วนรวม ไม่ทิ้งขยะลงบนพื้นทั่วไป ไม่เขียนข้อความใด ๆ ลงบนของส่วนรวม การรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวม การดูแลความสะอาดของส่วนรวม ซ่อมแซมสมบัติของส่วนรวมเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย หลีกเลี่ยงการใช้และการกระทำที่ก่อให้เกิดความชำรุดเสียหาย ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

3. ด้านการมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การทำความดีเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม การเห็นคุณค่าและความสำคัญของส่วนรวม ไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นของสาธารณะส่วนรวม มีความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงในการแก้ไขปัญหาของสังคม ไม่กระทำสิ่งที่ไม่ดีหรือเป็นปัญหาต่อสังคม

4. ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ได้แก่ การไม่เอาเปรียบหรือสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ช่วยเหลือทำงานเพื่อส่วนรวม ช่วยเหลือคนอื่นทำหน้าที่เมื่อหน้าที่ตนเองสำเร็จแล้ว บริจาคทรัพย์สินของช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อน

5. ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม ได้แก่ การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สมบัติของส่วนรวม การเคารพสิทธิและให้เกียรติซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

6. ด้านความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ ได้แก่ การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากส่วนรวมให้สำเร็จ ยอมรับในสิ่งที่ตนกระทำในสังคม รับผิดชอบต่อคุณเลขของใช้ให้อยู่ในสภาพที่ดี ทำงานส่วนรวมที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อ การทำตามหน้าที่ที่ถูกกำหนดในสังคม ไม่ทำของส่วนรวมให้เกิดความชำรุดเสียหาย

7. ด้านความประหยัดและถนอมในการใช้ของส่วนรวม ได้แก่ การใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย การใช้ของส่วนรวมอย่างทะนุถนอมโดยถือว่าเป็นของเรา การใช้ของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง ไม่ทำของส่วนรวมให้เกิดการชำรุดเสียหาย

8. การมีความคิดสร้างสรรค์ต่อสังคม ได้แก่ การมีจินตนาการ ความคิดริเริ่มที่ดีแปลกใหม่ ต่อสังคม สามารถนำเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาต่อส่วนรวมที่แปลกใหม่ ชอบประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม มองโลกในแง่ดี คิดบวกอยู่เสมอ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในสังคมอย่างสร้างสรรค์ การให้ขวัญและกำลังใจกับคนอื่น การทำสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

9. ด้านการมีวินัยในการใช้ของส่วนรวม ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การมีความตรงต่อเวลา การมีความซื่อสัตย์ในการใช้ของส่วนรวมและไม่นำของส่วนรวมมาใช้เป็นของตัวเอง

10. ด้านการมีเหตุผลและความรอบคอบในการใช้ของส่วนรวม ได้แก่ การใช้ของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง การใช้เหตุผลในการตัดสินใจในการใช้ของส่วนรวม การยอมรับคำวิพากวิจารณ์ที่มีเหตุผลในการใช้ของส่วนรวม มีการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือมาประกอบการตัดสินใจ การใช้เหตุผลในการตัดสินใจใช้ของส่วนรวมมากกว่าอารมณ์ การตัดสินใจและแก้ปัญหาของส่วนรวมอย่างมีเหตุผล มีการวางแผนล่วงหน้าในการใช้ของส่วนรวม

ชลธิชา ชัยวิจิต (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของจิตสาธารณะไว้ 8 ประการดังนี้

1. การถือเป็นที่ที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของส่วนรวม
2. การช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ปกครองครูทำงานด้วยความเต็มใจ
3. การอาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจและกำลังสติปัญญาโดยไม่หวัง

ผลตอบแทน

4. การร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนชุมชนและสังคม
5. การแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่น ๆ
6. การหลีกเลี่ยงการใช้หรือกระทำที่ทำให้สาธารณสมบัติของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันเกิดความเสียหาย

7. การเคารพสิทธิในการใช้สาธารณสมบัติส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

8. การช่วยเหลือแก้ปัญหา หรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

ภัทรภร สีทองดี (2559) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสร้างเสริมจิตสาธารณะ ได้แบ่งองค์ประกอบของจิตสาธารณะ เป็น 11 ด้านดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วม หมายถึง การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน กำหนดวัตถุประสงค์ ร่วมกันแก้ปัญหาาร่วมกันรับรู้มองอนาคตและเข้าใจเป้าหมายในทิศทางเดียวกัน ร่วมกันตัดสินใจ ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม ตลอดจนร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม
2. ด้านการติดต่อสื่อสาร หมายถึง การมีสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน ระหว่างกลุ่มเครือข่าย ในการประสานงานร่วมมือเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเพื่อทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ด้านการวิเคราะห์ วิพากษ์และวิจารณ์ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจและบ้านเมือง เพื่อให้มีกระบวนการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม ตลอดจนหาแนวทางป้องกันและแก้ไข
4. ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่มีความรู้สึกต่อตนเองเกี่ยวกับความสามารถในการทำงาน การคิด การเรียนรู้ การยอมรับการกระทำ การตัดสินใจของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนบทบาทและความสำเร็จที่เกิดขึ้น
5. ด้านความรับผิดชอบทางสังคม หมายถึง การที่รับรู้ว่าคุณเองในฐานะพลเมืองมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถแก้ปัญหาสังคมได้ ให้ความสนใจและตื่นตัวที่จะร่วมกิจกรรมสังคม และมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติ
6. ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง การที่มีองค์ความรู้และสามารถผลักดัน ตลอดจนสั่งสมความรู้ กระตือรือร้นหาแนวทางในการทำกิจกรรมแก้ปัญหา เพื่อแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างต่อเนื่องเพื่อสังคม
7. ด้านความรักและความสามัคคี หมายถึง การที่มีความรัก ความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การรับฟังความคิดเห็นรับรู้สิทธิของตนเองและผู้อื่นเพื่อช่วยเหลือกิจกรรมในสังคม
8. ด้านค่านิยม หมายถึง การที่มีความรู้สึกความคิดความภูมิใจของนิสิต ที่แสดงออกต่อความมีระเบียบวินัย ที่เป็นข้อปฏิบัติของสถาบัน การเชื่อฟังคำสอนของอาจารย์ การแสดงความช่วยเหลืองานของสถาบัน การทำกิจกรรมร่วมกันในสถาบัน การเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเกื้อกูล การแบ่งปันสิ่งของของตนเอง ได้ยึดถือปฏิบัติตามวิถีชีวิตของการเป็นนิสิต
9. ด้านจริยธรรม หมายถึง การใช้เหตุผลในการเลือกหรือไม่เลือกที่จะปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ในทางที่ดีและไม่ดีในการเป็นนิสิตของสถาบัน

10. ด้านมุ่งอนาคต หมายถึง การที่มีความสามารถในการคาดการณ์เหตุการณ์ในภายภาคหน้าจากการกระทำ และมองเห็นผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สามารถวางแผนในการปฏิบัติเพื่อรับผลดีและป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

11. ด้านเอกลักษณ์แห่งตน หมายถึง การที่มีความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถของตนที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา การเรียนรู้ การคิดและใช้เหตุผล การคบเพื่อน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การมองโลกในแง่ดี การมีมนุษยสัมพันธ์และการปรับตัวทางอารมณ์ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

สายถวิล แซ่อำ (2559) ศึกษาการพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี แบ่งองค์ประกอบเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การช่วยเหลือส่วนรวม ประกอบด้วย การมีความพยายามที่จะช่วยเหลืองานของสังคมด้วยความเต็มใจ เสียสละกำลังกายกำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญาเพื่อส่วนรวม และให้ความร่วมมือกับส่วนรวมด้วยความเต็มใจ

2. การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย การทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวมให้สำเร็จ การทำสิ่งที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ของส่วนรวม มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาของส่วนรวม และเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

3. การเคารพสิทธิของส่วนรวม ประกอบด้วย การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ปกป้องสิทธิของตนเองโดยไม่ละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น มีความตรงต่อเวลาและให้โอกาสกับผู้อื่น และไม่กระทำการใด ๆ ที่จะทำให้อื่นเดือดร้อนวุ่นวายใจ

4. การดูแลรักษาสัญลักษณ์ของส่วนรวม ประกอบด้วย การใช้ของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง มีเหตุผลและใช้ของส่วนรวมตามความจำเป็น วางแผนและแสวงหาความรู้ในการใช้ของส่วนรวมอย่างถูกต้อง และสอดคล้องดูแลสาธารณสมบัติของส่วนรวม

อนุพนธ์ คำปิ่น (2559) กล่าวถึงองค์ประกอบของจิตสาธารณะไว้ 8 องค์ประกอบ สรุปได้ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น หมายถึง การมีแนวคิดร่วมกันรับรู้และตระหนักถึงทิศทางและเป้าหมายในอนาคตเพื่อการลดความขัดแย้งในสภาพสังคมเศรษฐกิจและการเมือง

2. ความรัก ความเอื้ออาทรและความสามัคคี หมายถึง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกต่อการช่วยเหลือสังคม มีความรักและความเอื้ออาทรต่อสังคม ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีความรับผิดชอบ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเคารพสิทธิของ

ผู้อื่นปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม หมายถึง การทำความดีเพื่อประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวม ด้วยกำลังกาย กำลังสติปัญญา กำลังทรัพย์สิน ตามความสามารถของตนเองด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

สิราภรณ์ เทพสง่า (2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของจิตสาธารณะไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ด้านการหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม หมายถึง การดูแลรักษาสาธารณสมบัติและช่วยกันรักษาความสะอาด การไม่ทำลายสาธารณสมบัติในโรงเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน
2. ด้านการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแล หมายถึง การปฏิบัติตนเพื่อส่วนรวมในการรักษาสาธารณสมบัติทั้งในและนอกห้องเรียน ในสิ่งที่ตนสามารถทำได้
3. ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม หมายถึง การเคารพสิทธิในการใช้ประโยชน์สาธารณสมบัติของโรงเรียน โดยไม่ครอบครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตน รวมถึงเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นใช้ของส่วนรวมนั้น

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ด้านจิตสาธารณะสำหรับนักเรียน มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การช่วยเหลือผู้อื่น ประกอบด้วย 1) การช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ 2) การแนะนำและแก้ปัญหาให้ผู้อื่น 3) การอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่น และ 4) การบริจาคทรัพย์สินของให้กับผู้อื่น
2. การดูแลสมบัติส่วนรวม ประกอบด้วย 1) การใช้และรักษาสมบัติส่วนรวม
- 2) การสอดส่องดูแลสมบัติส่วนรวม และ 3) การวางแผนการใช้ของส่วนรวม
3. การเคารพสิทธิส่วนรวม ประกอบด้วย 1) การปกป้องเคารพสิทธิตนเองและผู้อื่น
- 2) การแบ่งปันการใช้ของส่วนรวม และ 3) การให้เกียรติรับฟังความคิดเห็น
4. ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย 1) การมุ่งมั่นตั้งใจแก้ปัญหาเพื่อส่วนรวม
- 2) การทำหน้าที่ที่ได้รับด้วยความเต็มใจ 3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบสังคม และ 4) การร่วมทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม
5. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 1) การลดการใช้ที่ฟุ่มเฟือย 2) การใช้อย่างประหยัดคุ้มค่า 3) การสงวนดูแลรักษา และ 4) การปรับปรุงนำกลับมาใช้ใหม่

จากการสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ ได้แก่ ฌัญฉิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550); เรียม นมรักษ์ (2552); กุหลาบ พงษ์เทพิน (2553); สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553); ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553); เจียมจิตต์ ไชยลังกา (2554); ชูศิลป์ นาราหนองแวง (2554); ปัดมา สงนุ่น (2554); บุญธิดา ยอดสุวรรณ (2556); ปราณี บุตรสุข (2556); ภัคนุช หมากผิน (2556); สุวรรณ ขันดี (2559); อังคณา อ่อนธานี (2558); ชลธิชา ชัยวิจิตร (2559);

ภัทรกร สีทองดี (2559); สายถวิล แซ่ฮ่ำ (2559); อนุพนธ์ คำปิ่น (2559); มลชวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561); สิริภรณ์ เทพสง่า (2561); ปิยะธิดา วรรณโรปรณ์ (2563) ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ได้ดัง ตารางที่ 1

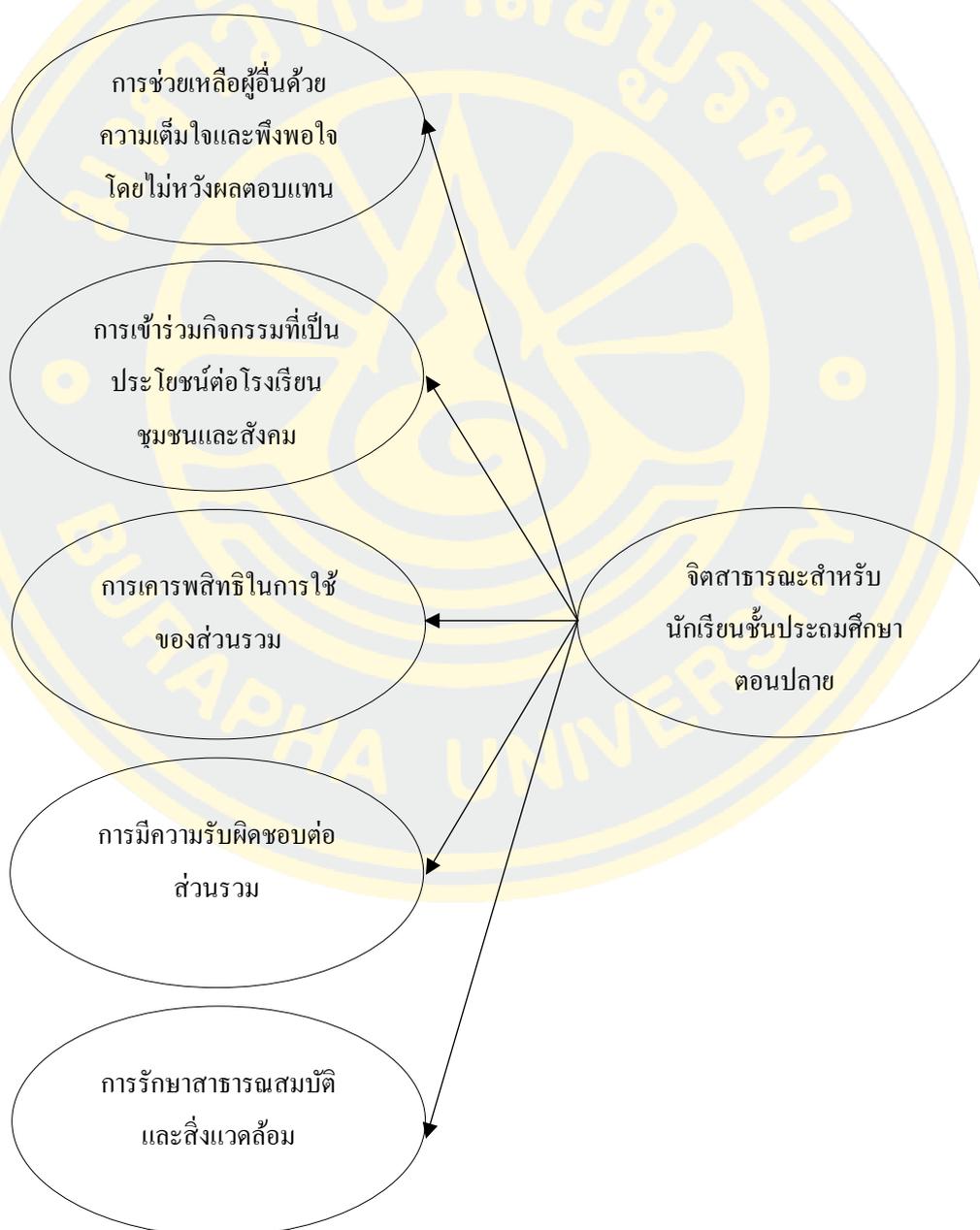

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด (2550)	เรียน นวัตกรรม (2552)	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553)	ศรัทธาของผู้เรียน (2553)	คุณภาพของพื้นที่ (2553)	เก็บข้อมูลเชิงลึก (2554)	คู่มือการดำเนินงาน (2554)	ปฏิบัตินวัตกรรม (2554)	ปฏิบัตินวัตกรรม (2556)	การนำผลมาสู่ (2556)	การนำผลมาสู่ (2557)	องค์ความรู้ (2558)	ผลสัมฤทธิ์ (2559)	การบรรลุเป้าหมาย (2559)	ตัวชี้วัด (2559)	อนุพันธ์ (2559)	มหาวิทยาลัย (2561)	สำนักงาน (2561)	ปีงบประมาณ (2563)	ความถี่
7. การเชื่อมโยงเครือข่าย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	4
ความร่วมมือ		✓																		3
8. มาตรฐาน การปฏิบัติงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	3
9. ช่องทางและให้เกียรติผู้อื่น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	5
10. มีองค์ความรู้และ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	3
แสวงหาความรู้		✓																		
11. ตระหนักถึงปัญหาใน																				
สังคม																				
12. การรู้จักหน้าที่																				1
13. เสียสละต่อสังคม	✓																			3
14. ความรัก เอื้ออาทร และ																				4
ความสามัคคี																				
15. การรับรู้ความสามารถ																				1
ของตนเอง																				

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะจากนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์คุณลักษณะจิตสาธารณะ โดยผู้วิจัยคัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่มากกว่าร้อยละ 50 จำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม การเคารพสิทธิในการใช้ของร่วมกัน ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 2 โมเดลองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

จากภาพที่ 2 โมเดลองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม 3) การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม 4) การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และ 5) การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม ขั้นตอนต่อไปผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสังเคราะห์หาตัวบ่งชี้เพื่อนำไปสู่การกำหนดตัวบ่งชี้มีรายละเอียด ดังนี้

การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

การสังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยนำองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม 3) การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม 4) การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และ 5) การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม มาสังเคราะห์เพื่อหาตัวบ่งชี้ โดยการศึกษาเอกสารแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละด้าน เพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย แนวคิด และพฤติกรรมที่แสดงถึงการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน เพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้สำหรับใช้ในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน มีผู้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทนไว้ ดังนี้

ฉันทนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) ได้สรุปความหมายเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นไว้ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกต่อผู้อื่นและคนในสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน ได้แก่ การช่วยแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น การให้บริการและอำนวยความสะดวก การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน

ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองครูทำงานด้วยความเต็มใจและอาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจและกำลังสติปัญญาโดยไม่หวังผลตอบแทน แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

ชูศิลป์ นาราหนองแวง (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน หมายถึง การช่วยเหลือแบ่งปัน อาสาช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่น ไว้ว่า เป็นการช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ การแนะนำและแก้ปัญหาให้ผู้อื่น การอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่น และการบริจาคทรัพย์สินของให้กับผู้อื่น

สรุปได้ว่า การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้อื่น ทำงาน รวมถึงแบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและช่วยแก้ปัญหาให้กับผู้อื่น ด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงถึงการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้ที่กล่าวถึงลักษณะและพฤติกรรมที่แสดงถึงการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน ไว้ดังนี้

ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550) ได้สรุปพฤติกรรมของการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนไว้ ดังนี้

1. การช่วยแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น
2. การให้บริการและอำนวยความสะดวก
3. การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ได้กำหนดพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน ดังนี้

1. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ
2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาโดยไม่หวัง

ผลตอบแทน

3. แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น
ชูศิลป์ นาราหนองแขง (2554) ได้สรุปพฤติกรรมของการช่วยเหลือแบ่งปัน การร่วม
แก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนไว้ ดังนี้

1. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
2. การร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมให้เกิดขึ้นตามสถานการณ์ที่

เกิดขึ้น

ปัทมา สงนุ่น (2554) ได้สรุปพฤติกรรมของการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึง
พอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนไว้ ดังนี้

1. การช่วยเหลือพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ
2. การแบ่งปันทรัพย์สินหรือสิ่งของและอื่น ๆ รวมถึงช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุข

ให้กับผู้อื่น

สายถวิล แซ่ฮ่ำ (2559) ได้สรุปพฤติกรรมของการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึง
พอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนไว้ ดังนี้

1. มีความอดุสาหะที่จะช่วยเหลืองานของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ
2. เสียสละกำลังกายกำลังทรัพย์ และกำลังสติปัญญาให้กับส่วนรวม
3. การให้ความร่วมมือกับส่วนรวมโดยไม่ต้องร้องขอ

ปิยะธิดา วรญา โณปกรณ์ (2563) ได้สรุปพฤติกรรมของการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็ม
ใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนไว้ ดังนี้

1. การช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ
2. การแนะนำและแก้ปัญหาให้ผู้อื่น
3. การอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่น
4. การบริจาคทรัพย์สินของให้กับผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ณิชฌิชากร ศรีบริบูรณ์ (2550);

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553); ชูศิลป์ นาราหนองแขง (2554); ปัทมา สงนุ่น (2554);
สายถวิล แซ่ฮ่ำ (2559); ปิยะธิดา วรญา โณปกรณ์ (2563) สามารถสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของ
องค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สัมเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดย
ไม่หวังผลตอบแทน

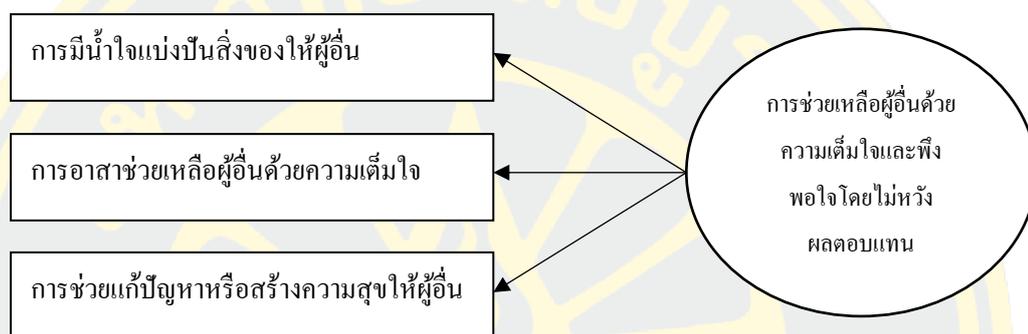
ตัวบ่งชี้การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	ฉันทนิชากร ศิริบริบูรณ์ (2550)	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553)	สุทธิบูรณ์ นาราหนองแวง (2554)	ปัทมา สงมุ่น (2554)	สายศิลป์ แซ่ฮ่า (2559)	ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563)	ความถี่
1. การช่วยแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น	✓					✓	2
2. การให้บริการและอำนวยความสะดวก	✓					✓	2
3. การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น	✓	✓			✓	✓	4
4. การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ		✓	✓	✓	✓	✓	5
5. การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น		✓	✓	✓			3

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน พบว่า แนวคิดเกี่ยวกับด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ซึ่งจากการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน โดยการคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้ตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการแบ่งปันสิ่งของหรือทรัพย์สิน รวมถึงสิ่งอื่น ๆ ให้แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน
2. การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการช่วยเหลือ หรืออาสาทำงานให้กับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูและผู้อื่น ทำงานด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

3. การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน ครอบครัวและชุมชน รวมถึงพฤติกรรมที่สร้างความสุขให้ผู้อื่น

ตัวบ่งชี้การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

2. การสังเคราะห์องค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย แนวคิด และพฤติกรรมที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม เพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคมสำหรับการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ความหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม มีผู้ให้ความหมาย และแนวคิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ไว้ดังนี้

เรียม นมรักย์ (2552) กล่าวถึงการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง การรับรู้ในการทำกิจกรรม สังคม การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการทำกิจกรรมสังคม ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม แสดงสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม การริเริ่มกิจกรรมสังคมด้วยตนเอง การเข้าร่วมในกลุ่มเพื่อช่วยเหลือสังคม การกำหนดวัตถุประสงค์และปฏิบัติตาม

วัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมสังคม การให้ทุนทรัพย์เพื่อทำกิจกรรมสังคมการเสนอความคิดเห็น เพื่อผลักดันให้เกิดการเคลื่อนไหวในการพัฒนาสังคม

ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ร่วมรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของโรงเรียน ชุมชนและสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

ชูศิลป์ นาราหนองแวง (2554) การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด

ปัทมา สงนุ่น (2554) การเข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวม หมายถึงการที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคมด้วยความเต็มใจ และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงาม ของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

อนุพนธ์ คำปิ่น (2558) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม หมายถึง การร่วมรับรู้ในกิจกรรมทางสังคม การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อกิจกรรมทางสังคม การให้ความร่วมมือเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ การใช้สิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นในกิจกรรมทางสังคม การพิจารณาและการวางแผนในกิจกรรมเพื่อสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดกิจกรรมเพื่อสังคม

สรุปได้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม หมายถึง การรับรู้ในการทำกิจกรรมสังคม การแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในการทำกิจกรรมสังคม ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือโรงเรียน ชุมชน และสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดกิจกรรมเพื่อสังคม

ลักษณะพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคมไว้ดังนี้

เรียม นมรักษ์ (2552) กล่าวถึง การเข้าร่วมกิจกรรมสังคม ประกอบด้วย

1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสังคม
2. การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม
3. ริเริ่มทำกิจกรรมบางอย่างเพื่อช่วยเหลือส่วนรวม
4. ร่วมแก้ไขปัญหาและลงมือกระทำในการแก้ไขปัญหา

5. แสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมทางสังคมเมื่อมีโอกาส

6. รับรู้การทำกิจกรรมของสังคมเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) กล่าวถึงองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม

ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ประกอบด้วย

1. การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ
2. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม
3. การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตาม

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

ชูศิลป์ นาราหนองแขง (2554) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรม

ที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ไว้ดังนี้

1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

ปัดมา สงนุ่น (2554) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ

โรงเรียน ชุมชน และสังคม ไว้ ดังนี้

1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม
2. การเข้าร่วมกิจกรรมที่แก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์

ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

บุญธิดา ยอดสุวรรณ (2556) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น

ประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ไว้ ดังนี้

1. การรับรู้ในการกระทำ
2. การร่วมตัดสินใจ
3. การให้ความรู้
4. การแสดงสิทธิ
5. การริเริ่มกิจกรรมสังคมด้วยตนเอง
6. การเข้าร่วมในกลุ่มกิจกรรมเพื่อช่วยสังคม
7. การกำหนดวัตถุประสงค์และปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมสังคม
8. การเสนอความคิดเห็นเพื่อผลักดันให้เกิดการเคลื่อนไหวในการพัฒนาสังคม

อนุพันธ์ คำปิ่น (2559) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม

ประกอบด้วย

1. การรับรู้ในกิจกรรมของสังคม

2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
3. การให้ความร่วมมือเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ในกิจกรรมสังคม
4. การใช้สิทธิของตนเองและการเคารพสิทธิของผู้อื่น
5. การคิดริเริ่มกิจกรรม การพิจารณาและการร่วมวางแผนในกิจกรรมเพื่อสังคม
6. การมีส่วนร่วมผลักดันให้เกิดกิจกรรมเพื่อสังคม

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ เรียม นมรักษ์ (2552); สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา (2553); ชุศิลป์ นาราหนองแวง (2554); ปัทมา สงนุ่น (2554); บุญธิดา ยอดสุวรรณ (2556); อนุพันธ์ คำปิ่น (2559) สามารถสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ดังตารางที่ 3

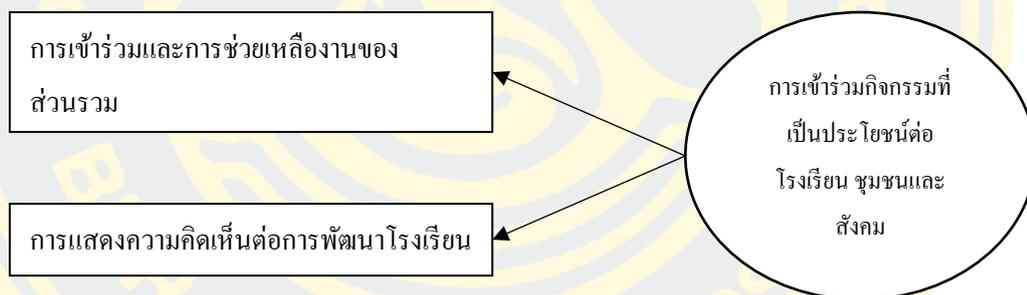
ตารางที่ 3 สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม

การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม	เรียม นมรักษ์ (2552)	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553)	ชุศิลป์ นาราหนองแวง (2554)	ปัทมา สงนุ่น (2554)	บุญธิดา ยอดสุวรรณ (2556)	อนุพันธ์ คำปิ่น (2559)	ความถี่
1. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสังคม	✓				✓		2
2. การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
3. ริเริ่มทำกิจกรรมบางอย่างเพื่อช่วยเหลือส่วนรวม	✓				✓		2
4. การร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน	✓				✓	✓	3
5. รับรู้การทำกิจกรรมของสังคมเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส	✓				✓		2

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม พบว่า แนวคิดเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ซึ่งจากการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม การคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้ตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการเข้าร่วมหรือช่วยเหลืองานของโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี
2. การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการสนใจต่อปัญหาของโรงเรียน ร่วมเสนอความคิดเห็นรวมถึงมีความตั้งใจแน่วแน่ในการเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

3. การสังเคราะห์องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม

การเคารพสิทธิส่วนรวม ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย แนวคิด และพฤติกรรมที่แสดงถึงการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม เพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้การเคารพสิทธิส่วนรวมสำหรับใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ความหมายของการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมมีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมไว้ดังนี้

ปัทมา สงนุ่น (2554) ให้ความหมายของการเคารพสิทธิผู้อื่น หมายถึง การที่นักเรียนไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นสามารถใช้ของส่วนรวมร่วมกัน

ปราณี บุตรสุข (2556) ให้ความหมายของ การเคารพสิทธิส่วนรวม หมายถึง ไม่ก้าวก่ายในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น ไม่ทำให้ผู้อื่นสูญเสียประโยชน์อันพึงได้ ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายทางด้านร่างกายและจิตใจ

สายถวิล แซ่อำ (2559) ให้ความหมายของ การเคารพสิทธิส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะของการรู้และเข้าใจขอบเขตของความเป็นส่วนตัวของตนเองและผู้อื่น การให้เกียรติซึ่งกันและกันโดยรับฟังและเปิดโอกาสให้ผู้อื่น ได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งปฏิบัติตามกฎระเบียบของส่วนรวม

มลชวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561) ให้ความหมายของ การเคารพสิทธิ หมายถึง นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมเกี่ยวกับการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตน และเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้ใช้ของส่วนรวมนั้นด้วยความเต็มใจ

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ให้ความหมายของ การเคารพสิทธิต่อส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการรับรู้และเข้าใจในสิทธิของตนเองและผู้อื่น ไม่กระทำการที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน รู้จักแบ่งปันให้ผู้อื่นใช้ของส่วนรวมโดยไม่ยึดครองมาส่วนตัว รวมถึงการเคารพให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น

สรุปได้ว่า การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม หมายถึง เคารพสิทธิของกันและกันในการใช้สิ่งของร่วมกัน โดยไม่ยึดมาไว้ใช้เองเพียงผู้เดียว พร้อมกับเปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีสิทธิในการใช้งานสิ่งของที่เป็นส่วนรวมด้วย

ลักษณะพฤติกรรมการเคารพสิทธิส่วนรวม จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเคารพสิทธิส่วนรวม ไว้ดังนี้

ปัทมา สงนุ่น (2554) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง
2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของร่วมกันนั้น

ปราณี บุตรสุข (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการเคารพสิทธิผู้อื่น ประกอบด้วย

1. ไม่ก้าวก่ายในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น
2. ไม่ทำให้ผู้อื่นสูญเสียประโยชน์อันพึงได้
3. ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายทางด้านร่างกายและจิตใจ

ชลธิชา ชัยวิจิต (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ประกอบด้วย

1. การไม่ครอบครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม

มลชวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเคารพสิทธิ ประกอบด้วย

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ประโยชน์ในของส่วนรวม

สิราภรณ์ เทพสง่า (2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเคารพสิทธิในการใช้ของ

ส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวมเป็นของตนเอง

2. การไม่ปิดกั้นโอกาสผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวม

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการเคารพสิทธิต่อ

ส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวม

2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ประโยชน์จากสาธารณสมบัติ

3. การให้เกียรติซึ่งกันและกัน

4. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

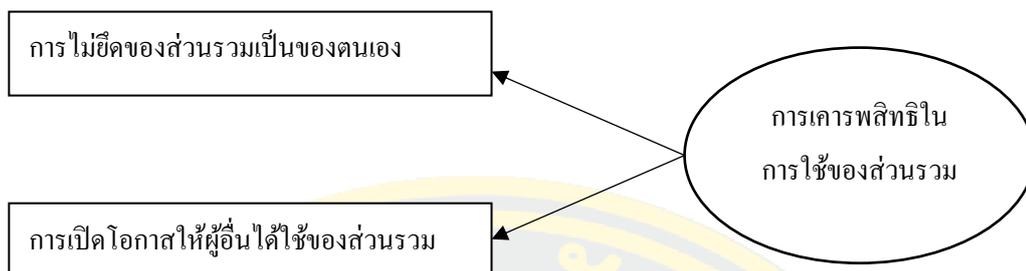
จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ปัทมา สงนุ่น (2554); ปราณี บุตรสุข (2556); ชลธิชา ชัยวิจิต (2559); มลชวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561); สิราภรณ์ เทพสง่า (2561); ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) สามารถสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม

ตัวบ่งชี้การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม	ปัทมา สงนุ่น (2554)	ปราณี บุตรสูง (2556)	ชลธิชา ชัยวิจิตร (2559)	มลธวิวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561)	สิริภรณ์ เทพสง่า (2561)	ปิยะธิดา วารญาโณปกรณ์ (2563)	ความถี่
1. การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง	✓		✓	✓	✓	✓	5
2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของร่วมกันนั้น	✓		✓	✓	✓	✓	5
3. ไม่ก้าวท้าวในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น		✓				✓	2
4. ไม่ทำให้ผู้อื่นสูญเสียประโยชน์อันพึงได้		✓					1
5. ไม่เบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายทางด้านร่างกายและจิตใจ		✓					1
6. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น						✓	1

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม พบว่า แนวคิดเกี่ยวกับการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ซึ่งจากการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม การคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้ตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเองหรือนำมาเก็บไว้ที่ตนเอง
 2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่แสดงการเป็นเจ้าของในของส่วนรวมนั้น และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวมนั้น
- ตัวบ่งชี้การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม

4. การสังเคราะห์องค์ประกอบความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

การดูแลสาธารณะสมบัติ ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย แนวคิด และพฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สำหรับใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ความหมายของความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ไว้ดังนี้

บุญธิดา ยอดสุวรรณ (2556) กล่าวถึงการมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะ หมายถึง การรับรู้ว่าตนเองสามารถแก้ไขปัญหาสังคมได้ มีความตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสังคม ให้ความสนใจต่อกิจกรรมสังคม มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติ

ปราณี บุตรสุข (2556) กล่าวถึงความหมายของการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่และตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งของตนเองและของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วงอย่างได้ผลดี รวมทั้งยอมรับผลของการกระทำนั้น

ภัทรภร สีทองดี (2559) กล่าวถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การที่รับรู้ว่าตนเองในฐานะพลเมือง มีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถแก้ไขปัญหาสังคมได้ ให้ความสนใจและตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับสังคมและมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติ

สายถวิล แซ่อำ (2559) ให้ความหมายของการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะของการมองเห็นคุณค่าและพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมของส่วนรวมหากมีโอกาส โดยการกฎปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามความรับผิดชอบให้ดีที่สุด ร่วมแก้ปัญหาของส่วนรวมโดยยึดหลักเหตุผลและความถูกต้องไม่หวั่นเกรงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง

อนุพนธ์ คำปิ่น (2559) ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อสาธารณะ หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองเพื่อแก้ไขปัญหาของสังคม มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากส่วนรวมจนสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความกล้าเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และจัดการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล ใช้สิ่งของร่วมกันด้วยความระมัดระวัง ไม่ทำให้เกิดความเสียหาย และมีความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ รวมทั้งดูแลให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

ปิยะธิดา วรญา โณปกรณ์ (2563) ให้ความหมายเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจเพื่อแก้ปัญหา หรือทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม โดยร่วมมือทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับด้วยความเต็มใจ และปฏิบัติตามระเบียบของสังคมอย่างเคร่งครัด

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การรับรู้ว่าคุณเองสามารถแก้ไขปัญหาสังคมได้ ให้ความสนใจและตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับสังคมและมีความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่และตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งของตนเองและของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วงอย่างได้ผลดี

ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ไว้ดังนี้

เจษฎา หนูรุ่ง (2551) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1. ทำตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด
2. รับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม คอยสอดส่องดูแลสาธารณะสมบัติของ

ส่วนรวม

ปราณี บุตรสุข (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
2. การยอมรับผลของการกระทำนั้น

บุญธิดา ยอดสุวรรณ (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การรับรู้ว่าคุณเองสามารถแก้ไขปัญหาสังคมได้
2. มีความตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกิจกรรมสังคมและให้ความสนใจต่อกิจกรรมสังคม
3. มีความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ

ภักษุห วมกผน (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การทำตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด
2. การรับอาสาที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม

อังคณา อ่อนธานี (2558) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวมให้สำเร็จ
2. ขอมรับในสิ่งที่ตนกระทำในสังคม
3. รับผิดชอบดูแลของใช้ให้อยู่ในสภาพที่ดี

อนุพนธ์ คำปิ่น (2559) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การรับรู้ความสามารถของตนเองเพื่อแก้ไขปัญหาของสังคม
2. สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากส่วนรวมจนสำเร็จ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
3. ความกล้าเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และจัดการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล
4. มีความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ รวมทั้งดูแลให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

ปิยะธิดา วรรณโณปกรณ์ (2563) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย

1. การร่วมทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจแก้ปัญหาส่วนรวม
2. การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ
3. การปฏิบัติตนตามระเบียบสังคม

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ปราณี บุตรสุข (2556); บุญธิดา ยอดสุวรรณ (2556); อังคณา อ่อนธานี (2558); ภัทรภร สีทองดี (2559); สายถวิล แซ่ฮ่ำ (2559); อนุพนธ์ คำปิ่น (2559); ปิยะธิดา วรรณโณปกรณ์ (2563) สามารถสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของ องค์ประกอบพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

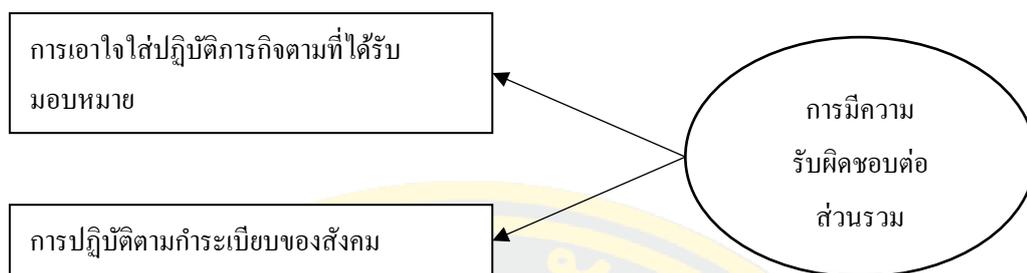
ตัวบ่งชี้ที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	เดชา หนูรัน (2551)	ปราณี บุตรสุข (2556)	ภักดิ์ หมากหิน (2556)	อังคณา อ่อนธานี (2558)	อนุพันธ์ คำปิ่น (2559)	ปิยะธิดา วรณาโรปกรณ์ (2563)	ความถี่
1. การเอาใจใส่ปฏิบัติการกิจตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	✓	✓		✓	✓	✓	5
2. การรับรู้ว่าตนเองสามารถแก้ไขปัญหาสังคมได้					✓	✓	2
3. มีความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ				✓	✓		2
4. การปฏิบัติตามระเบียบสังคม	✓	✓	✓			✓	4

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่า แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ซึ่งจากการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้ตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. การเอาใจใส่ปฏิบัติการกิจตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จลุล่วงตามวิสัยทัศน์ที่สามารถทำได้

2. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนวิสัยทัศน์ที่สามารถทำได้และเคารพกฎระเบียบที่สังคมกำหนด

ตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้
 ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

5. การสังเคราะห์องค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม

การรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย แนวคิด และพฤติกรรมที่แสดงถึงการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้การรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม สำหรับใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ความหมายของการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม ไว้ดังนี้

กุหลาบ พงษ์เทพิน (2553) ให้ความหมายเกี่ยวกับการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ หมายถึง การปฏิบัติตนในการรักษาความสะอาดสถานศึกษา สาธารณประโยชน์ มีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาทรัพย์สิน การปฏิบัติตนไม่โกหกหลอกลวง ไม่ลักขโมยหรือคดโกง ไม่พูดเท็จ ไม่บังคับข่มขู่หรือเบียดเบียนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน

เจียมจิตต์ ไชยลังกา (2554) ให้ความหมายเกี่ยวกับการดูแลรักษาของส่วนรวม หมายถึง การใช้สิ่งของอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นอย่างดี เพื่อให้ของส่วนรวมอยู่ในสภาพดีใช้งานได้ยาวนาน

ปัทมา สงนุ่น (2554) ให้ความหมายของการดูแลสาธารณสุขสมบัติ หมายถึง การดูแลรักษาสาธารณสุขสมบัติ สิ่งแวดล้อมและของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ ใช้ของส่วนรวมและเก็บเข้าที่และรู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

สายถวิล แซ่อำ (2559) ให้ความหมายของการดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในลักษณะของการรู้และเข้าใจขอบเขตหน้าที่ของตนเองในฐานะผู้ใช้ของส่วนรวม ระมัดระวังในการใช้สิ่งของสาธารณะ ช่วยสอดส่องดูแลและรักษาความสะอาดของใช้ส่วนรวม

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ให้ความหมายเกี่ยวกับการดูแลสมบัติส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงการใช้และดูแลรักษาสมบัติส่วนรวมอย่างระมัดระวังไม่

ทำให้เกิดความเสียหาย ช่วยสอดคล้องคุณแลสมบัติของส่วนรวมให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน หากเห็นสิ่งผิดปกติจะช่วยแก้ไขหรือแจ้งผู้รับผิดชอบทันที

สรุปได้ว่า การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการดูแลรักษาสาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อมและของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ ใช้ของส่วนรวมและเก็บเข้าที่ รู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม รักษาความสะอาดสถานศึกษาและสาธารณประโยชน์ ช่วยสอดคล้องคุณแลสมบัติของส่วนรวมให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน หากเห็นสิ่งผิดปกติจะช่วยแก้ไขหรือแจ้งผู้รับผิดชอบทันที

การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคุณแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม ไว้ดังนี้

กุหลาบ พงษ์เทพิน (2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตนในการรักษาความสะอาดสถานศึกษา สาธารณประโยชน์
2. มีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาทรัพย์สิน
3. การปฏิบัติตนไม่โกหกหลอกลวง ไม่ลักขโมยหรือคดโกง ไม่พูดเท็จ ไม่บังคับข่มขู่หรือเบียดบังผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน

ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการรักษาสาธารณสมบัติประกอบด้วย การดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ

ปัทมา สงนุ่น (2554) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการดูแลสาธารณสมบัติ ประกอบด้วย

1. การดูแลรักษาสาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อมและของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ
2. ใช้ของส่วนรวมและเก็บเข้าที่และรู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

สายถวิล แซ่อำ (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการดูแลรักษาสิ่งของส่วนรวมประกอบด้วย

1. การรู้และเข้าใจขอบเขตหน้าที่ของตนเองในฐานะผู้ใช้ของส่วนรวม
2. ช่วยสอดคล้องคุณแลและระมัดระวังในการใช้สิ่งของสาธารณะ
3. รักษาความสะอาดของใช้ส่วนรวม

อนุพันธ์ คำปิ่น (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการดูแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การใช้สิ่งของส่วนรวมด้วยความระมัดระวัง และคุณแลสาธารณให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ (2563) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการดูแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. การใช้และรักษา รวมถึงสอดคล้องดูแลสมบัติส่วนรวม

2. การวางแผนการใช้ของส่วนรวม

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ กุหลาบ พงษ์เทพิน (2553); ชูศิลป์ นาราหนองแวง (2554); ปัดมา สงนุ่น (2554); อังคณา อ่อนธานี (2558); สายถวิล แซ่ฮ่ำ (2559); ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) สามารถสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบพฤติกรรมดูแล สาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบพฤติกรรมดูแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม

ตัวบ่งชี้การรักษาสาธารณสมบัติและ สิ่งแวดล้อม	ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553)	กุหลาบ พงษ์เทพิน (2554)	ปัดมา สงนุ่น (2554)	สายถวิล แซ่ฮ่ำ (2559)	ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563)	อนุพันธ์ คำปิ่น (2559)	ความถี่
1. การรักษาสาธารณสมบัติ	✓		✓	✓	✓	✓	5
2. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	✓	✓			✓		3
3. การรักษาความสะอาดสาธารณสมบัติ		✓		✓			2
4. การรู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด และทะนุถนอม			✓				1

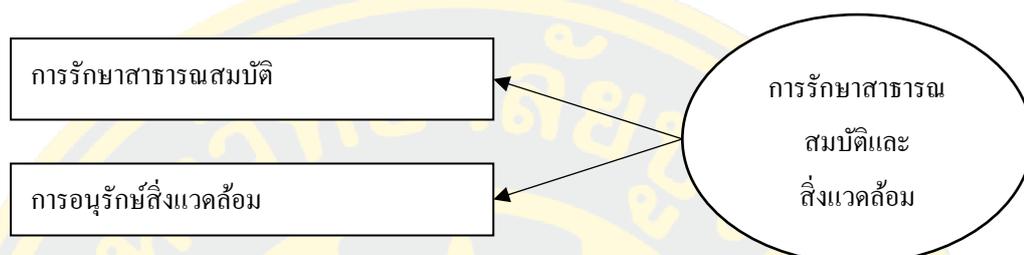
จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมดูแล สาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม พบว่า แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมดูแลสาธารณสมบัติและ สิ่งแวดล้อมมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ซึ่งจากการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้พฤติกรรมดูแล สาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม การคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้ตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้ได้แก่

1. การรักษาสาธารณสมบัติ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกถึงการใช้ของ ส่วนรวมอย่างระมัดระวัง ไม่ทำลายสิ่งของส่วนรวมให้เกิดความเสียหายรวมถึงการสอดคล้องดูแล และรักษาความสะอาดของส่วนรวม เมื่อพบสิ่งผิดปกติดำเนินการแก้ไขหรือแจ้งผู้เกี่ยวข้อง

2. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงความตระหนักถึง ความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าตามความจำเป็น

เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงปกป้องและทำนุบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้คงอยู่ได้ยาวนาน

ตัวบ่งชี้พฤติกรรมกรรมการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม สามารถแสดงความสัมพันธ์ ได้ ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 โมเดลการวัดตัวบ่งชี้พฤติกรรมกรรมการดูแลสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ผู้วิจัยได้สร้าง โมเดลการวัดไว้แล้ว และทราบจำนวนองค์ประกอบว่ามีจำนวนเท่าใด แต่ละองค์ประกอบประกอบด้วยอะไรบ้าง และในแต่ละองค์ประกอบนั้นมีตัวบ่งชี้ใดบ้าง กล่าวคือ ผู้วิจัยทราบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร หรือคาดเอาไว้ว่าโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาตรวจสอบ หรือยืนยันความสัมพันธ์ว่าเป็นอย่างที่คาดไว้หรือไม่ (ไชยันต์ สกฤษศรีประเสริฐ, 2556) เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีการผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นและข้อตกลงเบื้องต้นสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง นอกจากนั้น เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีพื้นฐานทางทฤษฎีรองรับ และผลการวิเคราะห์แปลความหมายได้ง่าย มีกระบวนการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่ชัดเจน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ค่าประมาณพารามิเตอร์ และเป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วย (วรรณิ แกมเกตุ, 2557) โดยวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมี 4 ประการ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและองค์ประกอบตามกรอบความคิดเชิงทฤษฎี เพื่อยืนยัน โมเดลการวัดองค์ประกอบที่สร้างขึ้นตามหลักทฤษฎีอันเป็นการสรุปข้อมูล ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือวัด

2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับองค์ประกอบในโมเดล การวัดนั้น การสร้างองค์ประกอบเป็นตัวแทนของจำนวนตัวแปรจำนวนมาก อันเป็นการลดปริมาณข้อมูล ให้ได้องค์ประกอบที่มีจำนวนน้อยลง โดยอิงโมเดลการวัดตามทฤษฎีเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

3. เพื่อสร้างตัวแปรใหม่ โดยการประมาณค่าคะแนนองค์ประกอบจากชุดของตัวแปรสังเกตได้

4. เพื่อศึกษาประยุกต์ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่สอง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเมื่อตัวบ่งชี้เป็นแปรผันเมตริก และการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของ โมเดล เป็นต้น

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีข้อตกลงเบื้องต้น 5 ประการ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) ได้แก่

1. หน่วยตัวอย่างต้องมาจากการสุ่มและเป็นอิสระต่อกัน
2. ตัวแปรหรือตัวบ่งชี้แต่ละตัวต้องเป็นตัวแปรต่อเนื่องและมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ
3. ตัวแปรต้องมีความสัมพันธ์กันและมีลักษณะความสัมพันธ์เป็นแบบเส้นตรง
4. การกระจายของตัวแปรหนึ่งในทุกค่าของอีกตัวแปรหนึ่งมีค่าไม่แตกต่างกัน
5. ตัวแปรหรือตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวแปรที่วัดคุณลักษณะหรือองค์ประกอบเดียวกันมีความสัมพันธ์กัน ตรวจสอบจากค่า Kaiser-Mayor-Olkin (KMO) และค่า Bartlett's test or sphericity

ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดโครงสร้างของโมเดล เป็นขั้นตอนการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเป็นสมมติฐานการวิจัย โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นแผนภาพ

ขั้นตอนที่ 2 ระบุลักษณะเฉพาะของโมเดล ผู้วิจัยต้องทดสอบการระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล ซึ่งมี 3 ลักษณะ ดังนี้

1. โมเดลระบุเกินพอดี (Over-identified model) หมายถึง โมเดลที่มีจำนวนสมการที่คำนวณมากกว่าจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าในโมเดล (ค่าองศาอิสระเป็นบวก) จะสามารถประมาณค่าพารามิเตอร์

2. โมเดลระบุไม่พอดี (Under-identified model) หมายถึง โมเดลที่มีจำนวนสมการที่คำนวณน้อยกว่าจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าในโมเดล (ค่าองศาอิสระเป็นลบ) จะไม่สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ได้

3. โมเดลระบุพอดี (Just-identified model) เป็นโมเดลที่มีจำนวนสมการที่คำนวณเท่ากับจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าในโมเดล (ค่าองศาอิสระเป็นศูนย์) จะไม่สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ได้ ซึ่งวิธีการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันจะสามารถทดสอบโมเดลองค์ประกอบได้ดีเฉพาะกับโมเดลระบุเกินพอดีเท่านั้น

ขั้นตอนที่ 3 ประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการแก้สมการโครงสร้างเพื่อหาค่าประมาณพารามิเตอร์ซึ่งเป็นตัวไม่ทราบค่าในสมการ

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยประเมินความสอดคล้องของโมเดล โดยพิจารณาค่าสถิติต่าง ๆ ในผลการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ตรวจสอบ ได้แก่

1. ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ควรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hooper, Coughlan & Mullen, 2008)

ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เนื่องจากค่าไค-สแควร์จะมีความอ่อนไหวกับการวิเคราะห์ที่ใช้จำนวนตัวอย่างมากจึงทำให้ค่าไค-สแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงใช้ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มาประกอบการพิจารณาความสอดคล้องของโมเดลโดยเกณฑ์ในการพิจารณา คือ χ^2 / df น้อยกว่า หรือเท่ากับ 3.000 จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Kline, 2005)

2. ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative of fit index: CFI) จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าเกิดความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเกณฑ์การพิจารณา คือ ค่า CFI มีค่ามากกว่า 0.950 จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hooper al., 2008)

3. ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root mean square error of approximation: RMSEA) เกณฑ์การพิจารณา คือ ค่า RMSEA น้อยกว่า หรือเท่ากับ 0.080 จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004)

4. ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Root mean Square Residual: RMR) เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ค่า SRMR น้อยกว่า หรือเท่ากับ 0.050 จึงจะถือว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hu & Bentler, 1995)

ขั้นตอนที่ 5 การปรับโมเดล ถ้าโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ยังไม่สอดคล้องกลมกลืนกัน ผู้วิจัยต้องทำการปรับ โมเดลแล้วทำการวิเคราะห์ใหม่ให้โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากนั้นจึงนำค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ในโมเดลไปเขียนรายงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ศึกษาตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำการศึกษาเรื่อง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 990 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นสองขั้นตอน (Two-stage stratified sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 99 ข้อสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และการวิเคราะห์องค์ประกอบ ยืนยันอันดับที่สอง ผลการวิจัยพบว่า 1. ตัวบ่งชี้ จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้หลัก และ 18 ตัวบ่งชี้ย่อย ดังนี้ 1) การช่วยเหลือผู้อื่นมี 4 ตัวบ่งชี้ย่อย 2) การดูแลสมบัติส่วนรวมมี 3 ตัวบ่งชี้ย่อย 3) การเคารพสิทธิต่อส่วนรวมมี 3 ตัวบ่งชี้ย่อย 4) ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มี 4 ตัวบ่งชี้ย่อย 5) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมี 4 ตัวบ่งชี้ย่อย ซึ่งทุกตัวบ่งชี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสมในการบ่งชี้คุณลักษณะจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2. ผลการตรวจสอบโมเดลการวัดตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดังที่ค่าไค-สแควร์เท่ากับ 250.24 ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ณ องศาความเป็นอิสระที่ 99 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 2.51 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 ค่ากำลังสองเฉลี่ยของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.017 และค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.040

อนุพนธ์ คำปิ่น (2559) ทำการศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบจิต

สาขาระยะของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2557 จำนวน 624 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสถาบันการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามจิตสาขาระยะ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยผลค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและผลการทดสอบที่ ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาขาระยะของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาขาระยะ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น, ความรัก ความเอื้ออาทรและความสามัคคี, การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม, ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ, การยกย่องและให้เกียรติผู้อื่น, การมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน, การติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือ, การมีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีค่าความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถวัดองค์ประกอบจิตสาขาระยะของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครได้ โดยความกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลโดยการประเมินความพอเหมาะพอดีของการเข้าได้กับข้อมูล

ณัฐจิญา ศิริสัตยาโสภณ และดวงเนตร ธรรมกุล (2564) ทำการศึกษา เรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาขาระยะของนักเรียนในเครือข่ายกนิชนิต์ปอล เดอ ชาร์ต ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจด้านจิตสาขาระยะของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเครือข่ายกนิชนิต์ปอล เดอ ชาร์ต ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 370 คน ใช้แบบสอบถามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาขาระยะ มี 50 ตัวชี้วัด ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.92 ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ผลการวิจัย พบว่า ได้ตัวแปรจำนวน 28 ตัวแปร ที่ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ (Bartlett's test = 3299.88, df = 325, p = 0.00, KMO = 0.87) จากนั้นนำมาสร้างองค์ประกอบได้ 7 องค์ประกอบ สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.33 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูและเพื่อน มีทั้งหมด 6 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 2 การดูแลรักษาสมบัติของสาธารณะ มีทั้งหมด 5 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิของส่วนรวม มีทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 4 การแบ่งปันแก่ผู้อื่น มีทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 5 การช่วยเหลือส่วนรวม มีทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 6 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีทั้งหมด

5 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบที่ 7 การหลีกเลี่ยงการกระทำที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อของ ส่วนรวม มีทั้งหมด 3 ตัวชี้วัด ซึ่งอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 26.24, 11.39, 5.39, 4.99, 4.35, 4.10 และ 3.86 ตามลำดับ เครื่องมือวิเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธาณะนี้สามารถใช้เป็นแนวทาง ให้ครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำเสนอสามารถไปพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิต สาธาณะของนักเรียนในเครือข่ายภาคนี้เช่นต่อไป

ศิริกมล นนทะภา (2560) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะ ของนักเรียน 2) ศึกษาระดับคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะนักเรียน 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครูและผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะของนักเรียนและ 4) ศึกษาแนวทาง การพัฒนาคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะนักเรียน การวิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะของนักเรียน โดยการศึกษาเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประเมินองค์ประกอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ระยะที่ 2 ศึกษาและ เปรียบเทียบคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะนักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครู จำนวน 100 คน ผู้ปกครอง นักเรียน จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามระหว่าง 0.60-1.00 มีค่า ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .944 สถิติที่ใช้ คือ t-test Independent และระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการ พัฒนาคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะ โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ในการวิเคราะห์ ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและสถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษา องค์ประกอบของคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะของนักเรียน พบว่า จิตสาธาณะของนักเรียนมี องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านจิตสาธาณะเกี่ยวกับตนเอง ด้านจิตสาธาณะเกี่ยวกับสังคม และด้าน จิตสาธาณะเกี่ยวกับครอบครัว 2) ผลการศึกษาระดับและเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านจิตสาธาณะ ของนักเรียนตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ในภาพรวมรวมนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 มีระดับ คุณลักษณะด้านจิตสาธาณะอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงจากมากไปหาน้อยที่สุด คือ ด้านจิตสาธาณะ เกี่ยวกับครอบครัว ด้านจิตสาธาณะเกี่ยวกับตนเอง และด้านจิตสาธาณะเกี่ยวกับสังคม ในส่วน ของการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า ครูและผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะ ด้านจิตสาธาณะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ 3) ผลการศึกษานำทางการพัฒนา พบว่า การพัฒนาคุณลักษณะ

ด้านจิตสาธารณะนักเรียนประกอบด้วยแนวทาง 4 ด้าน คือ 1) ควรมีการดำเนินการโดยหลักการมีส่วนร่วมของทุกคนทุกฝ่ายหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และนักเรียนเอง 2) ควรมีการดำเนินการพัฒนาโดยการกำหนดเป็น โครงการ หรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง 3) ควรมีการสอดแทรกจิตสาธารณะในกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นการปฏิบัติจริงและสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้น และ 4) ควรมีการจัดอบรมคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพราะถือเป็นพื้นฐานของจิตสาธารณะในทุก ๆ ด้าน

งานวิจัยต่างประเทศ

Johansen (2024) ได้วิจัยเชิงคุณภาพโดยการใช้บทละครเชิงสร้างสรรค์ ในการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของรูปแบบต่าง ๆ ของบทละครในการพัฒนาความคิด การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการเคลื่อนไหวสู่ปฏิบัติการทางสังคม การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เก็บข้อมูลจากการสังเกต การสอบถาม การสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า บทละครรูปแบบต่าง ๆ สามารถพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนในด้านการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการเคลื่อนไหวสู่ปฏิบัติการทางสังคมได้จริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 34,146 คน (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้มีความเป็นตัวแทนที่ดีตามหลักการวิเคราะห์โมเดล ลิสเรล (LISREL) Schumacker and Lomax (2004) เสนอว่าควรใช้กลุ่มตัวอย่าง 10- 20 คนต่อตัวแปรในการวิจัยหนึ่งตัวแปร นอกจากนี้ Bentler and Chou (1987) ได้กำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมไม่ควรต่ำกว่า 5 หน่วยต่อ 1 ตัวแปรที่ใช้ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ สำหรับโมเดล การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันที่มีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งในงานวิจัยนี้มีตัวแปรสังเกตได้ 11 ตัวแปร กลุ่มตัวอย่างจึงควรมีอย่างน้อย 220 คน แต่เนื่องจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ Comrey and Lee (1992 cited in Robert, 1999) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมลิสเรล ขนาดกลุ่มตัวอย่างควรมีจำนวน 500 ตัวอย่างขึ้นไปจึงดี ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการเก็บตัวอย่างเป็น 600 ตัวอย่าง โดยมีเกณฑ์ การคัดเข้า-คัดออก ดังนี้

เกณฑ์การคัดเข้า

1. เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เขต 2 และเขต 3 ปีการศึกษา 2567
2. นักเรียนสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัยหลังจากได้อ่านเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้ปกครองให้ความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เกณฑ์การคัดออก

1. มีเหตุที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้
2. ไม่ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
3. แจ้งความจำนงขอยกออกจากกรวิจัย

เกณฑ์การยุติการวิจัย

กรณีที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างต้องการถอนตัวออกจากกรวิจัยหรือไม่สามารถตอบแบบสอบถามได้ นักเรียนสามารถขออนุญาตได้ตลอดเวลา หากมีการถอนตัวของกลุ่มตัวอย่างหรือมีการคัดข้อมูลเนื่องจากแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการรับสมัครกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อทดแทนข้อมูลที่ไมครบตามจำนวนจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในระดับชั้นและขนาดโรงเรียนเดียวกัน

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-state random sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มโรงเรียนโดยพิจารณาจากขนาดโรงเรียนตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง ขนาดสถานศึกษาสำหรับการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปี พ.ศ. 2567 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567) ได้แก่

โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 119 คน ลงมา
โรงเรียนขนาดกลาง	จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 120 – 719 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 720 – 1,679 คน
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1,680 คนขึ้นไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เขต 2 และเขต 3 มีโรงเรียนในสังกัดแต่ละขนาดดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็ก 68 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 168 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 34 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 5 โรงเรียน รวมเป็นจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น

275 โรงเรียน จากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก 5 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 9 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 3 โรงเรียน
 ขั้นตอนที่ 2 สุ่มนักเรียนโดยการแบ่งแบบสัดส่วนแต่ละระดับชั้น และขนาดโรงเรียน
 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนโรงเรียนและจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			รวม
		ป.4	ป.5	ป.6	
เล็ก	บ้านช่องมะเฟือง	2	1	2	5
	บ้านตาลดำ	2	3	3	8
	วัดโคกเพลาะ	2	2	2	6
	วัดหลวงพรหมมาวาส (พหลราษฎร์อุทิศ)	2	3	3	8
	บ้านระเวียง	3	2	2	7
	รวม	11	11	12	34
กลาง	บ้านหัวโคกรก	14	15	15	44
	บ้านหนองตะโก	18	18	19	55
	บ้านหนองซาก (ประ โยชนันูปการอุทิศ)	10	12	13	35
	วัดนากระรอก	8	8	8	24
	ไทยรัฐวิทยา 42 (บ้านเนินแร่ฯ)	4	4	5	13
	วัดแก้วศีลาราม	5	5	6	16
	วัดโปธาราม	10	10	11	31
	บ้านห้วยคุ้ม	16	17	17	50
	วัดเขาฉลาก	6	6	6	18
	รวม	91	95	100	286
ใหญ่	บ้านสวนอุดมวิทยา	10	10	10	30
	อนุบาลวัดอู่ตะเภา	13	14	14	41
	อนุบาลบ่อทอง	15	15	16	46
	บ้านเกาะโพธิ์ (วันครู 2500)	10	9	10	29
	บ้านตะเคียนเตี้ย	9	10	11	30
	อนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์)	7	7	7	21
	รวม	64	65	68	197

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			รวม
ใหญ่พิเศษ	วัดทองคุ้ง “ไพโรจน์ประชาสรรค์”	6	6	6	18
	อนุบาลพนัสศึกษาลัย	14	13	13	40
	วัดสุทธาวาส	8	9	8	25
	รวม	28	28	27	83
	รวมทั้งสิ้น	194	199	207	600

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามด้านจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงสร้างแบบวัดองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม 3) การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม 4) การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และ 5) การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม เป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ระบุเพศ ระดับชั้น และเขียนตอบชื่อโรงเรียนเพื่อใช้ในการระบุขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี เป็นข้อความเชิงบวก มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคุณลักษณะจิตสาธารณะไว้ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 120-127) ดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะตรงกับข้อความนั้นมาก
- 3 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะตรงกับข้อความนั้นปานกลาง
- 2 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะตรงกับข้อความนั้นน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนมีลักษณะตรงกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ตามนิยามศัพท์เฉพาะของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิต

สาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี และได้กำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 โครงสร้างแบบสอบถามองค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ข้อที่
1. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	
1.1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น	1 – 4
1.2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	5 – 8
1.3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น	9 – 12
2. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม	
2.1 การเข้าร่วมและช่วยเหลืองานของส่วนรวม	13 – 16
2.2 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน	17 – 20
3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม	
3.1 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง	21 – 24
3.2 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม	25 – 28
4. การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	
4.1 การเอาใจใส่ปฏิบัติตามภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย	29 – 32
4.2 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม	33 – 36
5. การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม	
5.1 การรักษาสาธารณสมบัติ	37 – 40
5.2 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	41 – 44
รวมทั้งหมด	44 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยแบ่งเป็นการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination)

ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามโดยการคำนวณค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม (Item-Level CVI : I-CVI) ค่าดัชนีบ่งชี้ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับ (Scale-level Content Validity Index: S-CVI) โดยการหา (I-CVI) คำนวณได้จากสูตร

$$I - CVI = \frac{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ลงความเห็นระดับ 3 และระดับ 4 ในแต่ละข้อ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

Polit, Beck, and Owen (2007) ได้เสนอเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามรายข้อ

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) 5 คน	คะแนน 3, 4	ค่า I - CVI
3-4	ทุกคน	1.00
5	4 หรือ 5	.80, 1.00
6	5 หรือ 6	.83, 1.00
7	6 หรือ 7	.86, 1.00
8	7 หรือ 8	.88, 1.00
9	7, 8 หรือ 9	.78, .89, 1.00

การหาความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับ (Scale-Level Content Validity Index: S-CVI) โดยมีเกณฑ์มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.80 (Expert 5 คน) Polit et al. (2007) คำนวณได้จากสูตร

$$S - CVI = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนลงความเห็นระดับ 3 และระดับ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 10 การตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม (Item-Level CVI : I-CVI) และความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับ (Scale-Level Content Validity Index: S-CVI)

องค์ประกอบ	จำนวนข้อคำถามทั้งหมด	จำนวนข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์	ค่า I-CVI
1. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	12	12	0.80-1.00
2. การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม	8	8	1.00 ทุกข้อ
3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม	8	8	1.00 ทุกข้อ
4. การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	8	8	1.00 ทุกข้อ
5. การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม	8	8	1.00 ทุกข้อ
รวมทั้งหมด	44	44	ค่า S-CVI = 1.00

ความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยที่ได้รับ การแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
$\sum S_i^2$	แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
S_x^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
k	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

ตารางที่ 11 เกณฑ์พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α)	ความหมาย
มากกว่า 0.9	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีมาก
มากกว่า 0.8	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดี
มากกว่า 0.7	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับพอใช้
มากกว่า 0.6	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับค่อนข้างพอใช้
มากกว่า 0.5	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับต่ำ
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 0.5	ความเชื่อมั่นอยู่ในระดับไม่สามารถรับได้

ที่มา: ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556)

จากเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นดังกล่าว ผู้วิจัยกำหนดค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.6 เป็นต้นไป ถือว่านำไปใช้ได้ (ศิริชัย กาญจนวาสิ, 2556) งานวิจัยครั้งนี้ พบว่า แบบวัดจิตสาธารณะทั้งฉบับของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.937 ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.845-0.875 โดยองค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ 0.875 รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม มีค่าความเชื่อมั่น 0.869 องค์ประกอบมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีค่าความเชื่อมั่น 0.863 องค์ประกอบการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม มีค่าความเชื่อมั่น 0.846 และการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม มีค่าความเชื่อมั่น 0.845 แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

องค์ประกอบ	ค่าความเชื่อมั่น	แปลความหมาย
การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	0.875	ระดับดี
การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม	0.869	ระดับดี

ตารางที่ 12 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ค่าความเชื่อมั่น	แปลความหมาย
การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม	0.845	ระดับดี
การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	0.863	ระดับดี
การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม	0.846	ระดับดี
ทั้งหมด	0.937	ระดับดีมาก

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตามวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน โดยใช้สูตร ดังนี้ (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2554)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทั้งฉบับ

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 13 เกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก

ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย
ต่ำกว่า 0.00	ข้อคำถามจำแนกไม่ได้ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.00 – 0.19	ข้อคำถามจำแนกได้ต่ำ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.20 – 0.29	ข้อคำถามจำแนกได้พอใช้ นำไปใช้ได้
0.30 – 0.39	ข้อคำถามจำแนกได้ดี นำไปใช้ได้
มากกว่า 0.40	ข้อคำถามจำแนกได้ดีมาก นำไปใช้ได้

ที่มา: สุริพร อนุศาสนนันท์ (2554)

จากเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยได้กำหนดค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 เป็นต้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นนำไปใช้ได้ (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2554) งานวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีข้อคำถาม จำนวน 2 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยกว่า 0.20 ผู้วิจัยจึงต้องตัดข้อคำถามทั้ง 2 ข้อทิ้ง ดังตารางที่ 14 ภาคผนวก ค ดังนั้น ข้อคำถามที่มีคุณภาพและมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 42 ข้อ แสดงในตารางที่ 14 และภาคผนวก ค

ตารางที่ 14 จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถามวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	ข้อที่	อำนาจจำแนก
องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน	1. การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น	1-4	0.39-0.71
	2. การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ	5-7	0.48-0.83
	3. การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น	8-11	0.43-0.76
องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม	1. การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม	12-15	0.50-0.71
	2. การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน	16-19	0.56-0.78
องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม	1. การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง	20-23	0.62-0.83
	2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม	24-26	0.52-0.58
องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	1. การเอาใจใส่ปฏิบัติตามที่ ได้รับมอบหมาย	27-30	0.43-0.78
	2. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม	31-34	0.64-0.74

ตารางที่ 14 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	ข้อที่	อำนาจจำแนก
องค์ประกอบที่ 5	1. การรักษาสาธารณสุขสมบัติ	35-38	0.52-0.86
การรักษาสาธารณสุขสมบัติ และสิ่งแวดล้อม	2. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	39-42	0.46-0.69
รวมทั้งสิ้น		42 ข้อ	0.39-0.86

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอวิทยานิพนธ์และแบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนต่อ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยได้รับการรับรอง ผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา เลขที่ IRB4-288/2567 ผู้วิจัยได้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในระหว่างการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเข้าติดต่อกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง หากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อนุญาตให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีการ พิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 เมื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแนะนำตัวว่า เป็นนิสิตสาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์ และสิทธิการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา ขอเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พร้อมทั้งชี้แจง วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัย และประโยชน์ของการศึกษาในครั้งนี้ต่อผู้อำนวยการ โรงเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง

1.2 ขอความอนุเคราะห์จากครูที่มีใช้ครูประจำชั้นใน โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนำ เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วม โครงการวิจัยและเอกสารยินยอมของผู้เข้าร่วมการวิจัยแจกให้นักเรียนอ่านทำ ความเข้าใจซึ่งนักเรียนสามารถนำเอกสารกลับบ้านเพื่อทำความเข้าใจร่วมกับผู้ปกครองและหาก นักเรียนสมัครใจเข้าร่วมวิจัยจึงให้ลงชื่อในเอกสารแสดงความยินยอมร่วมกับผู้ปกครอง แล้วนำ เอกสารที่ลงนามเรียบร้อยแล้วส่งครูผู้แจกเอกสารนักเรียน จากนั้นนัดหมาย 1-2 วันทำการ จึงจะเก็บ ข้อมูลการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม

1.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลตามวัน เวลาที่ได้นัดหมาย โดยผู้วิจัยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย ประโยชน์ ขั้นตอนและจำนวนข้อคำถามให้นักเรียนทราบ ซึ่งในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักเรียนหรือผลการเรียนของนักเรียน และถามนักเรียนอีกครั้งว่านักเรียนสนใจในการทำแบบสอบถามหรือไม่ จากนั้นแจกแบบสอบถามให้นักเรียนทำโดยอิสระ ไม่กดดันหรือเร่งรัดเวลา หากระหว่างที่นักเรียนทำแบบสอบถามนักเรียนมีสิทธิหยุดทำกลางคัน เมื่อรู้สึกไม่สะดวกที่จะทำต่อไป โดยผู้วิจัยไม่ต่อว่าหรือตำหนิใด ๆ

1.4 การเก็บข้อมูลจะใช้เวลาในช่วงหลักเลิกเรียน หรือช่วงโมงพักของนักเรียน ซึ่งจะไม่กระทบต่อเวลาเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียน โดยผู้วิจัยจะตั้งกล่องรับแบบสอบถามเมื่อนักเรียนทำแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนนำแบบสอบถามใส่ลงในกล่องโดยผู้วิจัยจะตั้งเกตุการอยู่ห่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถทราบได้ว่าแบบสอบถามในกล่องนั้นเป็นของนักเรียนคนใด

1.5 นำแบบสอบถามที่นักเรียนทำเสร็จเรียบร้อยแล้วใส่ซองสีน้ำตาลและปิดผนึกอย่างมิดชิดเพื่อรักษาข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นความลับแล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)
2. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) แล้วนำมาปรับแก้ข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยไปทดลองลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) จากนั้นนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องเหมาะสมไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5. นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยบูรพาติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

6. นำแบบสอบถามที่นักเรียนทำเสร็จเรียบร้อยแล้วใส่ซองสีน้ำตาลและปิดผนึกอย่างมิดชิดเพื่อรักษาข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นความลับและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้กระบวนการทางสถิติต่าง ๆ ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยนำเสนอเป็นค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน ผลรวมของข้อมูลในตัวอย่าง
n	แทน จำนวนข้อมูลในตัวอย่าง

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
------------	--------------------------

$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
X	แทน คะแนนของแต่ละตัวอย่าง
n	แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

1.3 ค่าความเบ้ (Skewness) มีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556)

$$Sk = \frac{\sum(x_i - \bar{x})^3}{n}$$

การพิจารณาค่าความเบ้

ค่า $Sk = 0$ แสดงว่า ข้อมูลมีความสมมาตร

ค่า $Sk > 0$ แสดงว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ขวา

ค่า $Sk < 0$ แสดงว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย

เกณฑ์พิจารณาค่าความเบ้ ถ้า $Sk < 3$ แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Kline, 2005)

1.4 ค่าความโด่ง (Kurtosis) มีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556)

$$Ku = \frac{\sum(x_i - \bar{x})^4}{n}$$

การพิจารณาค่าความโด่ง

ค่า $Ku = 0$ แสดงว่า ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

ค่า $Ku > 0$ แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายน้อย

ค่า $Ku < 0$ แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายมาก

เกณฑ์พิจารณาค่าความโด่ง ถ้า $Ku < 10$ แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (Kline, 2005)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ของโมเดลในการวัดจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) เพื่อทราบลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยที่มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2554)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
X	แทน คะแนนของข้อมูลตัวแปรที่หนึ่ง
Y	แทน คะแนนของข้อมูลตัวแปรที่สอง
n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยมีสมมติฐาน ดังนี้ (ยุทธ ไกรวรรณ, 2556)

H_0 : ตัวแปรต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน

การพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity เมื่อพบว่าค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ผู้วิจัยจะยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันและมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ

2.3 ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ โดยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2558)

$$KMO = \frac{\sum r_i^2}{\sum r_i^2 + \sum (\text{partial correlation})^2}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งทำให้ค่า $0 \leq KMO \leq 1$

ตารางที่ 15 เกณฑ์การพิจารณาค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO)

ค่า <i>KMO</i>	ความหมาย
0.80 ขึ้นไป	ข้อมูลเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ห้องค์ประกอบดีมาก
0.70-0.79	ข้อมูลเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ห้องค์ประกอบดี
0.60-0.69	ข้อมูลเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ห้องค์ประกอบปานกลาง
0.50-0.59	ข้อมูลเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ห้องค์ประกอบน้อย
น้อยกว่า 0.50	ข้อมูลไม่เหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ

ที่มา: สุกมาศ อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ (2554)

3. การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) พิจารณาจากการตรวจสอบค่าความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ควรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) จึงจะถือว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hooper et al., 2008)

3.2 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) คือ ค่าสัดส่วนระหว่างไค-สแควร์และค่าองศาอิสระควรมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.000 จึงจะถือว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2010)

3.3 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index: GFI) ดัชนี GFI มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

3.4 ดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เมื่อนำดัชนี GFI มาปรับแก้โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวน ตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง ค่าดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

3.5 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative fit index: CFI) มีค่าเท่ากับ 0.90 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Kaplan, 2000)

3.6 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) ควรมีค่าน้อยกว่า หรือเท่ากับ 0.05 จึงจะถือว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

3.7 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square of Error Approximation: RMSEA) ค่าของ RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.08 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลในรูปตาราง ดังนี้

ตารางที่ 16 ดัชนีที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์การพิจารณา	อ้างอิง
χ^2	ควรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)	Hooper et al. (2008)
χ^2/df	≤ 3.00	Schumacker & Lomax (2010)
GFI	≥ 0.95	Diamantopoulos & Sigauw (2000)
AGFI	≥ 0.95	Diamantopoulos & Sigauw (2000)
CFI	≥ 0.95	Kaplan (2000)
SRMR	≤ 0.05	Diamantopoulos & Sigauw (2000)
RMSEA	≤ 0.08	Schumacker & Lomax (2004)

3.4 ถ้าโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ยังไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยต้องทำการปรับโมเดลเพื่อให้ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก Modification Indices แล้วนำมาปรับโมเดล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลจิต
สาธารณะตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการ
วิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวชี้วัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ ดังนี้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย

SD หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Sk หมายถึง ค่าความเบ้

Ku หมายถึง ค่าความโด่ง

CV หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

χ^2 หมายถึง ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์

p หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

df หมายถึง ค่าองศาอิสระ

χ^2/df หมายถึง ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนสัมพัทธ์

CFI หมายถึง ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ

GFI หมายถึง ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง

$AGFI$ หมายถึง ดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว

$SRMR$ หมายถึง ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ

$RMSEA$ หมายถึง ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ

R^2 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง

n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

* $p < .05$ หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

****p < .01** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรในการศึกษา ดังนี้

- Fac1 หมายถึง องค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน
- Fac2 หมายถึง องค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม
- Fac3 หมายถึง องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม
- Fac4 หมายถึง องค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
- Fac5 หมายถึง องค์ประกอบการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม
- IN1 หมายถึง ตัวบ่งชี้การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น
- IN2 หมายถึง ตัวบ่งชี้การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
- IN3 หมายถึง ตัวบ่งชี้การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น
- IN4 หมายถึง ตัวบ่งชี้การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม
- IN5 หมายถึง ตัวบ่งชี้การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน
- IN6 หมายถึง ตัวบ่งชี้การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง
- IN7 หมายถึง ตัวบ่งชี้การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม
- IN8 หมายถึง ตัวบ่งชี้การเอาใจใส่ปฏิบัติตามภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย
- IN9 หมายถึง ตัวบ่งชี้การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม
- IN10 หมายถึง ตัวบ่งชี้การรักษาสาธารณสมบัติ
- IN11 หมายถึง ตัวบ่งชี้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ดังนี้

ตารางที่ 17 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน (n = 600)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	238	39.67
	หญิง	362	60.33
	รวม	600	100.00
ระดับชั้นที่ศึกษา			
	ประถมศึกษาปีที่ 4	194	32.33
	ประถมศึกษาปีที่ 5	199	33.17
	ประถมศึกษาปีที่ 6	207	34.50
	รวม	600	100.00
ขนาดโรงเรียน			
	โรงเรียนขนาดเล็ก	34	5.67
	โรงเรียนขนาดกลาง	286	47.67
	โรงเรียนขนาดใหญ่	197	32.83
	โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	83	13.83
	รวม	600	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 600 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เป็นเพศหญิง จำนวน 362 คน คิดเป็นร้อยละ 60.30 และเพศชาย จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 39.67 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมา คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 33.17 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 32.33 โดยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมากที่สุด จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 47.67 รองลงมา ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 32.83 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 13.83 และศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 5.67

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวชี้วัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น				
1. หากเพื่อนอยากกินขนมของฉัน ฉันเต็มใจแบ่งขนมให้เพื่อน (x1)	4.08	0.94	-0.94	0.69
2. หากเพื่อนไม่ได้มาอุปกรณ์การเรียนมา ฉันเต็มใจให้เพื่อนยืม โดยไม่หวังผลตอบแทน (x2)	4.18	0.97	-1.29	1.46
3. ฉันบริจาคสิ่งของหรือทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (x3)	3.43	1.22	-0.37	-0.72
4. หากฉันมีอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประดิษฐ์ที่กินจำเป็น ฉันนำมาแบ่งปันเพื่อน ๆ ด้วยความเต็มใจ (x4)	3.98	1.07	-0.91	0.16
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ				
5. เมื่อเห็นคุณครูหรือพ่อแม่ หอบของพะรุงพะรัง ฉันอาสาเข้าไปช่วยถือทันทีด้วยความเต็มใจ (x5)	4.39	0.93	-1.60	2.17
6. เมื่อเพื่อนลาป่วย ฉันจะเก็บใบงาน/สมุดการบ้านไว้ให้เพื่อนเสมอ (x6)	3.59	1.27	-0.61	-0.66
7. เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วย ฉันจะแจ้งให้คุณครูทราบ และช่วยพาเพื่อนไปห้องพยาบาล (x7)	4.35	0.98	-1.65	2.32
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น				
8. เมื่อเพื่อนไม่มีกลุ่ม ฉันจะให้เพื่อนเข้าร่วมกลุ่มของฉัน (x8)	3.91	1.08	-0.78	-0.13
9. ฉันร่วมการแสดงบนเวทีในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือชุมชน เพื่อให้ผู้ชมมีความสุข (x9)	3.60	1.31	-0.59	-0.78
10. เมื่อเพื่อนมีปัญหา ฉันจะเป็นที่ปรึกษาและหาทางออกให้เพื่อน (x10)	3.96	1.03	-0.84	0.11
11. เมื่อเพื่อนมีความทุกข์ ฉันจะชวนเพื่อนทำกิจกรรมที่สร้างความสุข เพื่อให้เพื่อนคลายทุกข์ (x11)	4.10	1.01	-0.94	0.11
รวม	3.96	1.07	-0.96	0.43

จากตารางที่ 18 เป็นการนำเสนอข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบจิตสาธารณะและตัวชี้วัดด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) โดยมีรายละเอียดแต่ละตัวแปร ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96, SD = 1.07$) ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เมื่อเห็นคุณครูหรือพ่อแม่ หอบของพะรุงพะรัง ฉันอาสาเข้าไปช่วยถือทันทีด้วยความเต็มใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39, SD = 0.93$) รองลงมา คือ เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วย ฉันจะแจ้งให้คุณครูทราบและช่วยพาเพื่อนไปห้องพยาบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35, SD = 0.98$) และ หากเพื่อนไม่ได้นำอุปกรณ์การเรียนมา ฉันเต็มใจให้เพื่อนยืมโดยไม่หวังผลตอบแทน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18, SD = 0.97$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฉันบริจาคสิ่งของหรือทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43, SD = 1.22$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -1.65 ถึง -0.37 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -0.78 ถึง 2.32 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชน และสังคม

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม				
12. ฉันเข้าร่วมและช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นจนสำเร็จ ลุ่่วงด้วยดี (x12)	3.91	1.12	-0.91	0.16
13. ฉันร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ (x13)	4.21	1.01	-1.25	0.92
14. ฉันไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ทางชุมชนจัด (x14)	3.67	1.21	-0.62	-0.53
15. เมื่อโรงเรียนมีกิจกรรม ฉันจะช่วยคุณครูจัดเตรียมสถานที่หรืองาน ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ (x15)	4.17	1.06	-1.22	0.74

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน				
16. ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อมีการจัดกิจกรรมของห้องเรียน (x16)	3.72	1.17	-0.71	-0.27
17. ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน (x17)	3.62	1.21	-0.57	-0.59
18. ฉันและเพื่อนร่วมกันวางแผนและลงมือทำกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในวันสำคัญที่โรงเรียนจัด (x18)	3.75	1.19	-0.73	-0.38
19. ฉันร่วมออกเสียงในการคัดเลือกหัวหน้าห้อง หรือการคัดเลือกประธานนักเรียน (x19)	4.37	1.03	-1.61	1.80
รวม	3.93	1.13	-0.95	0.23

จากตารางที่ 19 เป็นการนำเสนอข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบจิตสาธารณะและตัวชี้วัดด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) โดยมีรายละเอียดแต่ละตัวแปร ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 1.13$) ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฉันร่วมออกเสียงในการคัดเลือกหัวหน้าห้อง หรือการคัดเลือกประธานนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, $SD = 1.03$) รองลงมา คือ ฉันร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, $SD = 1.01$) และเมื่อโรงเรียนมีกิจกรรม ฉันจะช่วยคุณครูจัดเตรียมสถานที่หรืองานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, $SD = 1.06$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 1.21$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -1.61 ถึง -0.57 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -0.59 ถึง 1.80 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ของ
องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
ตัวบ่งชี้ที่ 6 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง				
20. ฉันไม่นำสิ่งของของโรงเรียนที่ใช้ร่วมกันไปเก็บไว้เป็นของตัวเอง (x20)	4.48	1.11	-2.21	3.74
21. ฉันไม่นำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน (x21)	4.51	1.13	-2.33	4.08
22. ฉันไม่ยึดเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น เพื่อเล่นคนเดียว (x22)	4.43	1.21	-2.06	2.79
23. เมื่อนำสิ่งของของผู้อื่นได้ ฉันจะนำไปส่งคืนเจ้าของหรือส่งให้ครูประกาศตามหาเจ้าของ (x23)	4.61	0.78	-2.39	6.06
ตัวบ่งชี้ที่ 7 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม				
24. เมื่อนำใช้อุปกรณ์กีฬาอยู่ หากมีผู้อื่นมาขอเล่นด้วยฉันยินดีแบ่งปันให้ผู้อื่นเล่นด้วย (x24)	4.35	0.88	-1.62	2.96
25. ฉันคืนหนังสือที่ห้องสมุดเมื่อครบกำหนดเวลา เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้อ่าน (x25)	4.50	0.94	-2.17	4.36
26. ฉันไม่หยิบของเกินจำนวนที่คุณครูกำหนด เพื่อให้มีของเพียงพอสำหรับทุกคน (x26)	4.57	0.94	-2.51	5.88
รวม	4.49	1.00	-2.18	4.27

จากตารางที่ 20 เป็นการนำเสนอข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบจิตสาธารณะและตัวชี้วัดด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) โดยมีรายละเอียดแต่ละตัวแปร ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49, SD = 1.00$) ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เมื่อนำสิ่งของของผู้อื่นได้ ฉันจะนำไปส่งคืนเจ้าของหรือส่งให้ครูประกาศตามหาเจ้าของ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.61, SD = 0.78$) รองลงมา คือ ฉันไม่หยิบของเกินจำนวนที่คุณครูกำหนด เพื่อให้มีของเพียงพอสำหรับทุกคน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.57, SD = 0.94$) และ ฉันไม่นำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.51, SD = 1.13$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เมื่อนำใช้อุปกรณ์กีฬาอยู่ หากมีผู้อื่นมาขอเล่นด้วยฉันยินดีแบ่งปันให้ผู้อื่นเล่นด้วย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35, SD = 0.88$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่ามีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -1.61 ถึง -0.57 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง -0.59 ถึง 1.80 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
ตัวบ่งชี้ที่ 8 การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย				
27. ฉันปฏิบัติหน้าที่เวรทำความสะอาดห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ (x27)	4.53	0.80	-1.98	4.09
28. ฉันปฏิบัติหน้าที่ในงานของโรงเรียนตามที่ครูมอบหมายจนสำเร็จ (x28)	4.45	0.86	-1.75	2.98
29. เมื่อมีการทำงานกลุ่ม ฉันปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ (x29)	4.44	0.87	-1.70	2.73
30. เมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉันปฏิบัติหน้าที่ในงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี (x30)	4.24	1.01	-1.54	2.12
ตัวบ่งชี้ที่ 9 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม				
31. ฉันแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน (x31)	4.62	0.73	-2.49	7.56
32. ฉันเข้าแถวขณะซื้อของที่ร้านค้าของโรงเรียน (x32)	4.36	1.16	-1.87	2.42
33. ฉันมาเรียนทันตามกำหนดเวลาและปฏิบัติตามกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ (x33)	4.54	0.82	-2.03	4.05
34. เมื่อเดินข้ามถนนหรือถีบจักรยานบนถนน ฉันปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด (x34)	4.49	0.91	-2.19	4.81
รวม	4.46	0.90	-1.94	3.85

จากตารางที่ 21 เป็นการนำเสนอข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบจิตสาธารณะและตัวชี้วัดด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) โดยมีรายละเอียดแต่ละตัวแปร ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, $SD = 0.90$) ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฉันแต่งกายถูกระเบียบของ

โรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.62, SD = 0.73$) รองลงมา คือ ฉันมาเรียนทันตามกำหนดเวลาและปฏิบัติกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.82$) และ ฉันปฏิบัติหน้าที่เวรทำความสะอาดห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.53, SD = 0.80$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉันปฏิบัติหน้าที่จนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, SD = 1.01$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่า มีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -2.49 ถึง -1.54 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง 2.12 ถึง 7.56 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรสังเกตได้	\bar{X}	SD	Sk	Ku
ตัวบ่งชี้ที่ 10 การรักษาสาธารณสุขสมบัติ				
35. หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน ฉันจะทำความสะอาดให้เรียบร้อยทุกครั้ง (x35)	4.66	0.76	-2.75	8.25
36. ฉันไม่ขีดเขียน โต๊ะเรียนและพื้นที่สาธารณะ (x36)	4.19	1.03	-1.37	1.44
37. เมื่อฉันพบเห็นสิ่งของในโรงเรียนชำรุดเสียหาย ฉันรีบแจ้งคุณครูทราบ (x37)	4.21	1.02	-1.29	1.09
38. ฉันใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม (x38)	4.34	0.91	-1.44	1.81
ตัวบ่งชี้ที่ 11 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม				
39. ฉันไม่แอบทิ้งขยะตามซอกมุมต่าง ๆ ของโรงเรียน (x39)	4.28	1.06	-1.77	2.62
40. ฉันเปิดก๊อกน้ำเบา ๆ เมื่อล้างมือ (x40)	4.18	1.02	-1.28	1.12
41. ฉันนำสมุดที่ใช้ไม่หมดมาใช้ใหม่ (x41)	4.08	1.14	-1.18	0.57
42. เมื่อออกจากห้องเรียน ฉันจะช่วยปิดไฟและปิดพัดลม (x42)	4.24	1.02	-1.37	1.34
รวม	4.27	1.00	-1.56	2.28

จากตารางที่ 22 เป็นการนำเสนอข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบจิตสาธารณะและตัวชี้วัดด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) โดยมีรายละเอียดแต่ละตัวแปร ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, SD = 1.00$) ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อความที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน ฉันจะทำความสะอาดให้เรียบร้อยทุกครั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.66, SD = 0.76$) รองลงมา คือ ฉันใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34, SD = 0.91$) และ ฉันไม่แอบทิ้งขยะตามซอกมุมต่าง ๆ ของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28, SD = 1.06$) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรสังเกตได้หรือข้อความที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฉันนำสมุดที่ใช้ไม่หมดมาใช้ใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08, SD = 1.14$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) ของแต่ละตัวแปรสังเกตได้ พบว่า มีค่าความเบ้ (Sk) อยู่ระหว่าง -2.75 ถึง -1.18 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 และค่าความโด่ง (Ku) อยู่ระหว่าง 0.57 ถึง 8.25 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็น โค้งปกติ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม 3) การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม 4) การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และ 5) การรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของ โมเดลการวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี แต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ 11 ข้อคำถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้องค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง 0.18 ถึง 0.46
2. ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า ค่า Approx Chi-Square เท่ากับ 1,512.461 ค่า $p < .01$ แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ นั่นคือ ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน
3. ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.899 ดังนั้น ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน

	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7	x8	x9	x10	x11
x1	1										
x2	.44**	1									
x3	.27**	.21**	1								
x4	.34**	.34**	.31**	1							
x5	.28**	.30**	.25**	.35**	1						
x6	.30**	.27**	.33**	.38**	.32**	1					
x7	.31**	.37**	.21**	.32**	.38**	.34**	1				
x8	.35**	.29**	.26**	.34**	.28**	.29**	.34**	1			
x9	.18**	.26**	.35**	.30**	.30**	.31**	.33**	.29**	1		
x10	.28**	.31**	.29**	.30**	.26**	.29**	.35**	.29**	.29**	1	
x11	.33**	.28**	.32**	.32**	.35**	.34**	.38**	.35**	.28**	.46**	1
\bar{X}	4.08	4.18	3.43	3.98	4.39	3.59	4.35	3.92	3.60	3.96	4.10
SD	0.94	0.97	1.22	1.01	0.93	1.27	0.98	1.08	1.31	1.03	1.01

** $p < .01$

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวชี้วัดกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้องค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และตัวชี้วัดคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด เท่ากับ 0.46 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ เมื่อเพื่อนมีปัญหา

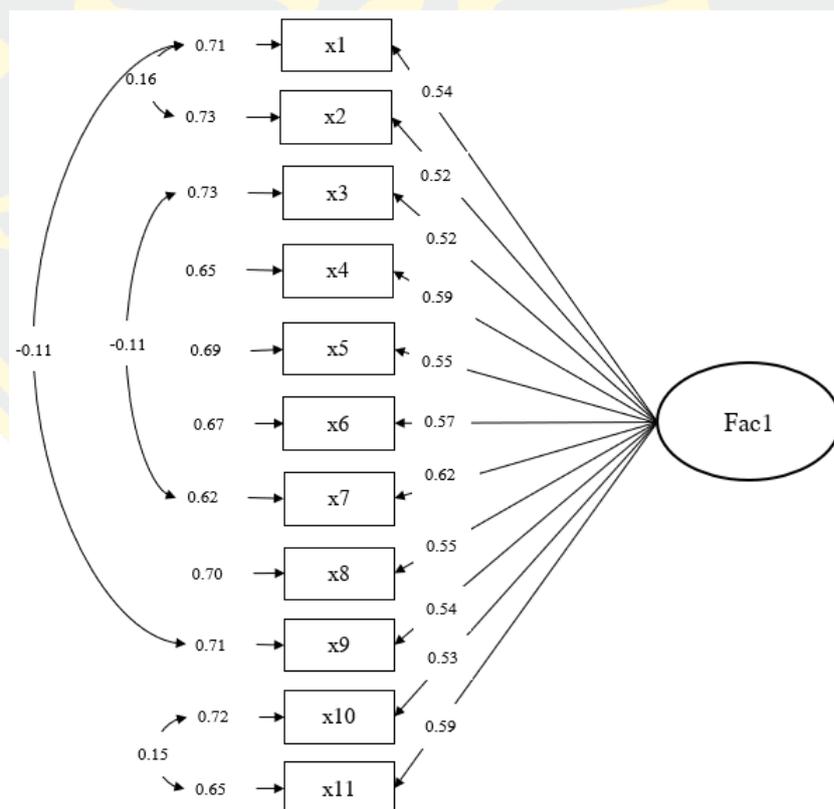
ฉันจะเป็นที่ปรึกษาและหาทางออกให้เพื่อน (x10) กับเมื่อเพื่อนมีความทุกข์ฉันจะชวนเพื่อนทำกิจกรรมที่สร้างความสุขเพื่อให้เพื่อนคลายทุกข์ (x11) รองลงมาคือ หากเพื่อนอยากกินขนมของฉันฉันเต็มใจแบ่งขนมให้เพื่อน (x1) กับหากเพื่อนไม่ได้นำอุปกรณ์การเรียนมาฉันเต็มใจให้เพื่อนยืมโดยไม่หวังผลตอบแทน (x2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.44 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด เท่ากับ 0.18 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ หากเพื่อนอยากกินขนมของฉันฉันเต็มใจแบ่งขนมให้เพื่อน (x1) กับฉันร่วมการแสดงบนเวทีในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือชุมชนเพื่อให้ผู้ชมมีความสุข (x9) ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.18 ถึง 0.46

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น				
1. หากเพื่อนอยากกินขนมของฉัน ฉันเต็มใจแบ่งขนมให้เพื่อน (x1)	0.55	0.04	12.93*	0.29
2. หากเพื่อนไม่ได้นำอุปกรณ์การเรียนมา ฉันเต็มใจให้เพื่อนยืมโดยไม่หวังผลตอบแทน (x2)	0.55	0.04	12.42*	0.27
3. ฉันบริจาคสิ่งของหรือทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (x3)	0.49	0.05	12.43*	0.27
4. หากฉันมีอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประดิษฐ์ที่เกินจำเป็น ฉันนำมาแบ่งปันเพื่อน ๆ ด้วยความเต็มใจ (x4)	0.59	0.04	14.67*	0.35
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ				
5. เมื่อเห็นคุณครูหรือพ่อแม่ หอบของพะรุงพะรัง ฉันอาสาเข้าไปช่วยถือทันทีด้วยความเต็มใจ (x5)	0.55	0.04	13.47*	0.31
6. เมื่อเพื่อนลาป่วย ฉันจะเก็บใบงาน/สมุดการบ้านไว้ให้เพื่อนเสมอ (x6)	0.56	0.05	14.03*	0.33
7. เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วย ฉันจะแจ้งให้คุณครูทราบและช่วยพาเพื่อนไปห้องพยาบาล (x7)	0.60	0.04	15.26*	0.38
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น				
8. เมื่อเพื่อน ไม่มีกลุ่ม ฉันจะให้เพื่อนเข้าร่วมกลุ่มของฉัน (x8)	0.55	0.04	13.34*	0.30

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
9. ฉันร่วมการแสดงบนเวทีในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือชุมชนเพื่อให้ผู้ชมมีความสุข (x9)	0.51	0.05	12.95*	0.29
10. เมื่อเพื่อนมีปัญหา ฉันจะเป็นที่ปรึกษาและหาทางออกให้เพื่อน (x10)	0.56	0.04	12.67*	0.28
11. เมื่อเพื่อนมีความทุกข์ ฉันจะชวนเพื่อนทำกิจกรรมที่สร้างความสุข เพื่อให้เพื่อนคลายทุกข์ (x11)	0.62	0.04	14.48*	0.35
$\chi^2 = 47.85$	df = 40	$\chi^2/df = 1.20$	P-value = 0.18423	GFI = 0.99
AGFI = 0.98	CFI = 1.00	SRMR = 0.024	RMSEA = 0.018	

* $p < .05$

Chi-Square = 47.85, df = 40, p-value = 0.18423, RMSEA = 0.018

ภาพที่ 8 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

จากตารางที่ 24 และภาพที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน องค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน พบว่า โมเดล การวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 47.85 ที่องศาอิสระเท่ากับ 40 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความ กลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนี วัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Kaplan, 2000) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.027 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนี ความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความ คลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.018 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความ กลมกลืน (Schumacker & Lomax, 2004) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.20 ซึ่งไม่เกิน 3 จึงยอมรับได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004) เมื่อ พิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ พบว่า มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.62 แสดงว่า ตัวแปรทุกตัวมี ความสำคัญต่อองค์ประกอบการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวัง ผลตอบแทน โดยพบว่าตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วย นั้นจะแจ้งให้คุณครูทราบและช่วยพาเพื่อนไปห้องพยาบาล (x7) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.62 รองลงมาคือ ตัวแปรหากฉันมีอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประดิษฐ์ที่เกินจำเป็น ฉันนำมาแบ่งปันเพื่อน ๆ ด้วยความเต็มใจ (x4) และตัวแปรเมื่อเพื่อนมีความทุกข์ ฉันจะชวนเพื่อนทำกิจกรรมที่สร้างความสุข เพื่อให้เพื่อนคลายทุกข์ (x11) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.59

3.2 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม

โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ 8 ข้อคำถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้องค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง 0.19 ถึง 0.64

2. ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า ค่า Approx Chi-Square เท่ากับ 1,444.204 ค่า $p < .01$ แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ นั่นคือ ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน

3. ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.868 ดังนั้น ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

	x12	x13	x14	x15	x16	x17	x18	x19
x12	1							
x13	.46**	1						
x14	.33**	.28**	1					
x15	.45**	.43**	.32**	1				
x16	.37**	.27**	.38**	.40**	1			
x17	.45**	.31**	.38**	.40**	.64**	1		
x18	.46**	.33**	.39**	.51**	.52**	.58**	1	
x19	.23**	.26**	.19**	.29**	.25**	.26**	.24**	1
\bar{X}	3.91	4.21	3.67	4.18	3.72	3.62	3.75	4.37
SD	1.12	1.01	1.21	1.06	1.17	1.21	1.19	1.03

** $p < .01$

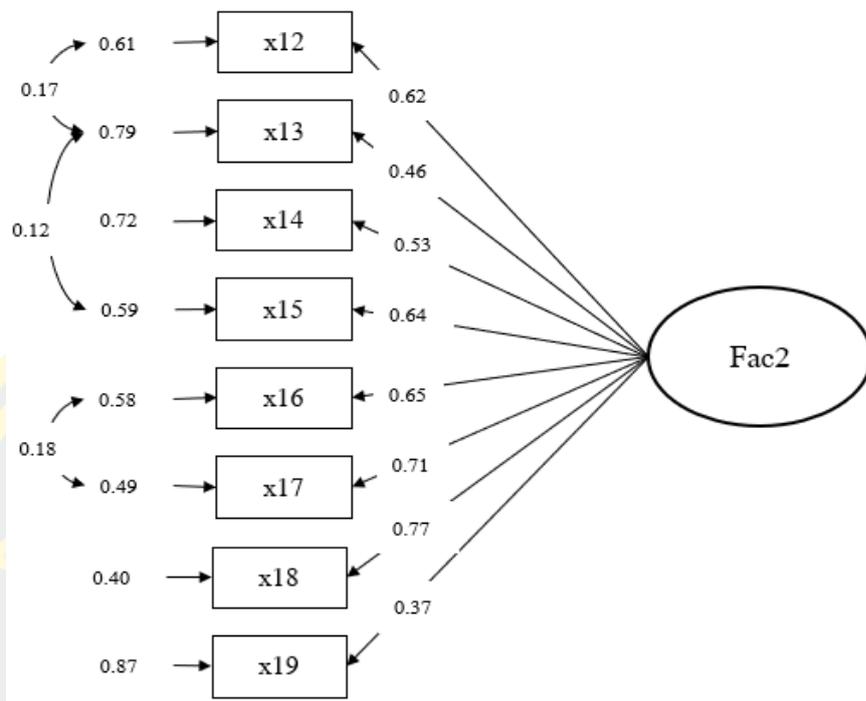
จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวชี้วัดกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้องค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และตัวชี้วัดคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด เท่ากับ 0.64 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ฉันทนเสนอความคิดเห็นเมื่อมีการจัดกิจกรรมของห้องเรียน (x16) กับฉันทนเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนา

โรงเรียน (x17) รองลงมาคือ ถิ่นเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน (x17) กับฉันและเพื่อนร่วมกันวางแผนและลงมือทำกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในวันสำคัญที่โรงเรียนจัด (x18) มีความสัมพันธ์กันเท่ากับ 0.58 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด เท่ากับ 0.19 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ถิ่นไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ทางชุมชนจัด (x14) กับฉันร่วมออกเสียงในการคัดเลือกหัวหน้าห้องหรือการคัดเลือกประธานนักเรียน (x19) ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.64

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม				
12. ถิ่นเข้าร่วมและช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี (x12)	0.62	0.05	15.47*	0.39
13. ถิ่นร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ (x13)	0.46	0.04	10.56*	0.21
14. ถิ่นไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ทางชุมชนจัด (x14)	0.53	0.05	12.66*	0.28
15. เมื่อโรงเรียนมีกิจกรรม ถิ่นจะช่วยคุณครูจัดเตรียมสถานที่หรืองานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ (x15)	0.64	0.04	16.02*	0.41
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน				
16. ถิ่นเสนอความคิดเห็นเมื่อมีการจัดกิจกรรมของห้องเรียน (x16)	0.65	0.05	15.96*	0.42
17. ถิ่นเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน (x17)	0.71	0.05	18.18*	0.51
18. ถิ่นและเพื่อนร่วมกันวางแผนและลงมือทำกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในวันสำคัญที่โรงเรียนจัด (x18)	0.77	0.05	20.34*	0.60
19. ถิ่นร่วมออกเสียงในการคัดเลือกหัวหน้าห้อง หรือการคัดเลือกประธานนักเรียน (x19)	0.37	0.05	8.46*	0.13
$\chi^2 = 34.50$	df = 17	$\chi^2/df = 2.03$	P-value = 0.00724	GFI = 0.99
AGFI = 0.97	CFI = 0.99	SRMR = 0.027	RESEA = 0.041	

* $p < .05$

Chi-Square = 34.50, df = 17, p-value = 0.00724, RMSEA = 0.041

ภาพที่ 9 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบกรเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

จากตารางที่ 26 และภาพที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบกรเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม พบว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 34.50 ที่องศาอิสระเท่ากับ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Kaplan, 2000) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.027 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.041 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Schumacker & Lomax, 2004) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 2.03 ซึ่งไม่เกิน 3 จึงยอมรับได้ว่าโมเดลมีความ

สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ พบว่า มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.37 ถึง 0.77 แสดงว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสำคัญต่อองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม โดยพบว่าตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ฉันทและเพื่อนร่วมกันวางแผนและลงมือทำกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในวันสำคัญที่โรงเรียนจัด (x18) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.77 รองลงมาคือ ฉันทเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน (x17) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.71

3.3 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม

โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ 7 ข้อคำถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง 0.26 ถึง 0.75
2. ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า ค่า Approx Chi-Square เท่ากับ 1,427.919 ค่า $p < .01$ แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ นั่นคือ ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน
3. ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.801 ดังนั้น ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม

	x20	x21	x22	x23	x24	x25	x26
x20	1						
x21	.75**	1					
x22	.59**	.63**	1				
x23	.28**	.34**	.38**	1			
x24	.29**	.26**	.31**	.36**	1		
x25	.29**	.32**	.26**	.44**	.35**	1	
x26	.35**	.42**	.28**	.33**	.30**	.42**	1
\bar{X}	4.48	4.51	4.43	4.61	4.35	4.50	4.57
<i>SD</i>	1.11	1.13	1.21	0.78	0.88	0.94	0.94

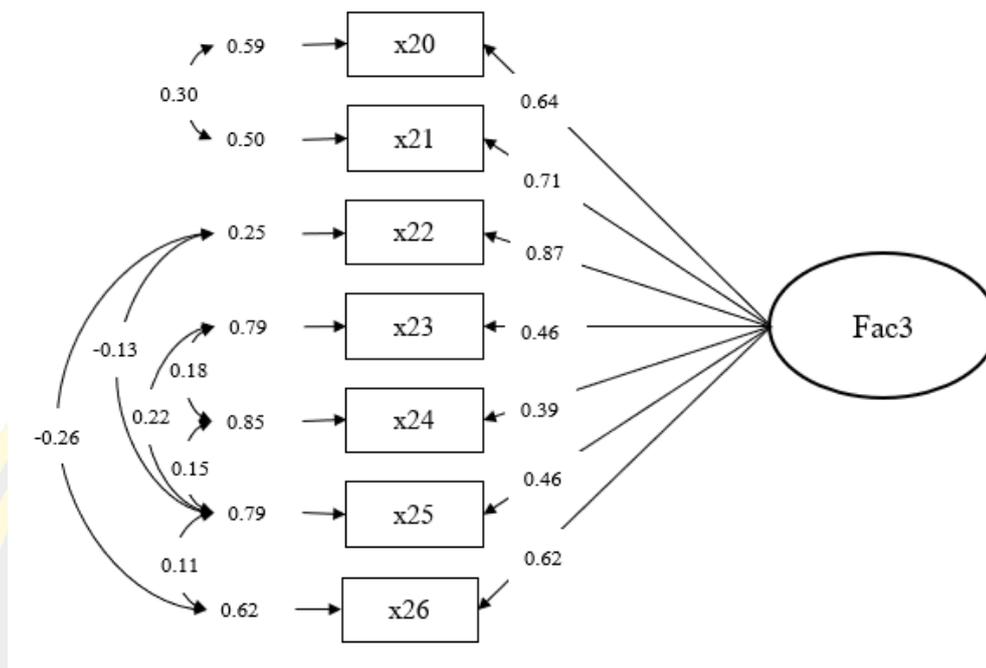
** $p < .01$

จากตารางที่ 27 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวชี้วัดกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และตัวชี้วัดคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด เท่ากับ 0.75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ฉันทมนำสิ่งของของโรงเรียนที่ใช้ร่วมกันไปเก็บไว้เป็นของส่วนตัว (x20) กับฉันทมนำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน (x21) รองลงมาคือฉันทมนำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน (x21) กับฉันทมนำสิ่งของเล่นในสนามเด็กเล่นเพื่อเล่นคนเดียว (x22) มีความสัมพันธ์กันเท่ากับ 0.63 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด เท่ากับ 0.26 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 พบว่ามี 2 คู่ คือ ฉันทมนำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน (x21) กับเมื่อฉันใช้อุปกรณ์กีฬาอยู่หากมีผู้อื่นมาขอเล่นด้วยฉันยินดีแบ่งปันให้ผู้อื่นเล่นด้วย (x24) และฉันทมนำสิ่งของเล่นในสนามเด็กเล่นเพื่อเล่นคนเดียว (x22) กับฉันคืนหนังสือที่ห้องสมุดเมื่อครบกำหนดเวลาเพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้อ่าน (x25) ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.26 ถึง 0.75

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้
ของส่วนรวม

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
ตัวบ่งชี้ที่ 6 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง				
20. ฉันไม่นำสิ่งของของโรงเรียนที่เข้าร่วมกันไปเก็บไว้เป็นของตัวเอง (x20)	0.64	0.05	15.06*	0.41
21. ฉันไม่นำสิ่งของที่เข้าร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน (x21)	0.71	0.05	16.62*	0.50
22. ฉันไม่ยึดเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น เพื่อเล่นคนเดียว (x22)	0.87	0.06	19.03*	0.75
23. เมื่อฉันเก็บสิ่งของของผู้อื่นได้ ฉันจะนำไปส่งคืนเจ้าของหรือส่งให้ครูประกาศตามหาเจ้าของ (x23)	0.46	0.03	11.02*	0.21
ตัวบ่งชี้ที่ 7 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม				
24. เมื่อฉันใช้อุปกรณ์กีฬาอยู่ หากมีผู้อื่นมาขอเล่นด้วยฉันยินดีแบ่งปันให้ผู้อื่นเล่นด้วย (x24)	0.39	0.04	9.23*	0.15
25. ฉันคืนหนังสือที่ห้องสมุดเมื่อครบกำหนดเวลา เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้อ่าน (x25)	0.46	0.05	9.05*	0.21
26. ฉันไม่หยิบของเกินจำนวนที่คุณครูกำหนด เพื่อให้มีของเพียงพอสำหรับทุกคน (x26)	0.62	0.05	12.56*	0.38
$\chi^2 = 18.51$ $df = 7$ $\chi^2/df = 2.64$ P-value = 0.00986 GFI = 0.99 AGFI = 0.96 CFI = 0.99 SRMR = 0.023 RESEA = 0.052				

* $p < .05$

Chi-Square = 18.51, df = 7, p-value = 0.00986, RMSEA = 0.052

ภาพที่ 10 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม

จากตารางที่ 28 และภาพที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม พบว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 18.51 ที่องศาอิสระเท่ากับ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Kaplan, 2000) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.023 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.052 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Schumacker & Lomax, 2004) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 2.64 ซึ่งไม่เกิน 3 จึงยอมรับได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ พบว่า มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.39 ถึง 0.87 แสดงว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสำคัญต่อ

องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม โดยพบว่าตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ
 ฉันทไมยัดเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น เพื่อเล่นคนเดียว (x22) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.87
 รองลงมาคือ ฉันทไมยัดของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน (x21) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
 0.71

3.4 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ 8 ข้อคำถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้
 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Mayor-Olkin (KMO) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง 0.19 ถึง 0.56
2. ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า ค่า Approx Chi-Square เท่ากับ 1,203.839 ค่า $p < .01$ แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ นั่นคือ ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน
3. ค่าดัชนี Kaiser-Mayor-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.865 ดังนั้น ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

	x27	x28	x29	x30	x31	x32	x33	x34
x27	1							
x28	.43**	1						
x29	.44**	.52**	1					
x30	.35**	.56**	.53**	1				

ตารางที่ 29 (ต่อ)

	x27	x28	x29	x30	x31	x32	x33	x34
x31	.36**	.33**	.35**	.30**	1			
x32	.29**	.26**	.19**	.27**	.20**	1		
x33	.31**	.30**	.34**	.31**	.37**	.23**	1	
x34	.35**	.33**	.39**	.34**	.38**	.26**	.35**	1
\bar{X}	4.54	4.45	4.44	4.24	4.62	4.36	4.54	4.49
SD	0.798	0.861	0.867	1.008	0.730	1.162	0.824	0.910

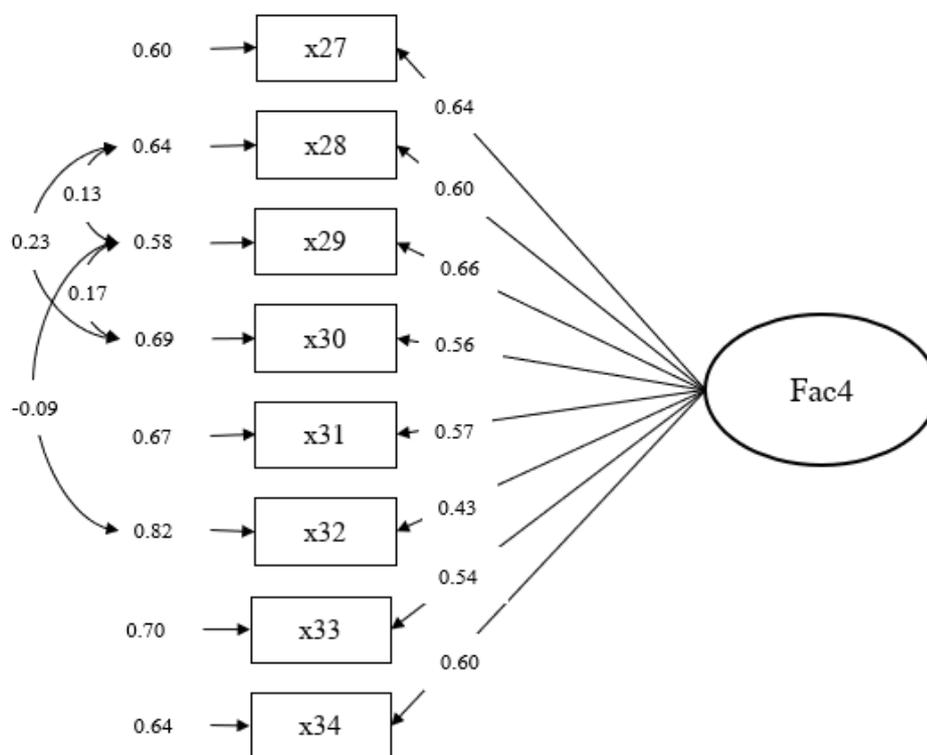
** $p < .01$

จากตารางที่ 29 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวชี้วัดกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้องค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และตัวชี้วัดคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด เท่ากับ 0.56 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ฉันทปฏิบัติหน้าที่ในงานของโรงเรียนตามที่ครูมอบหมายจนสำเร็จ (x28) กับเมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉันทปฏิบัติหน้าที่จนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี (x30) รองลงมาคือ เมื่อมีการทำงานกลุ่มฉันทปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ (x29) กับเมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉันทปฏิบัติหน้าที่จนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี (x30) มีความสัมพันธ์กันเท่ากับ 0.53 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด เท่ากับ 0.19 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ เมื่อมีการทำงานกลุ่มฉันทปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ (x29) กับฉันเข้าแถวขณะซื้อของที่ร้านค้าของโรงเรียน (x32) ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.56

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
ตัวบ่งชี้ที่ 8 การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย				
27. ฉันปฏิบัติหน้าที่เฝ้าทำความสะอาดห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ (x27)	0.64	0.03	15.30*	0.40
28. ฉันปฏิบัติหน้าที่ในงานของโรงเรียนตามที่ครูมอบหมายจนสำเร็จ (x28)	0.60	0.04	13.73*	0.36
29. เมื่อมีการทำงานกลุ่ม ฉันปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ (x29)	0.66	0.04	15.03*	0.42
30. เมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉันปฏิบัติหน้าที่ในงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี (x30)	0.56	0.05	12.65*	0.31
ตัวบ่งชี้ที่ 9 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม				
31. ฉันแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน (x31)	0.57	0.03	13.55*	0.33
32. ฉันเข้าแถวขณะซื้อของที่ร้านค้าของโรงเรียน (x32)	0.43	0.05	9.50*	0.18
33. ฉันมาเรียนทันตามกำหนดเวลาและปฏิบัติตามกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ (x33)	0.54	0.04	12.75*	0.30
34. เมื่อเดินข้ามถนนหรือถีบจักรยานบนถนน ฉันปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด (x34)	0.60	0.04	14.30*	0.36
$\chi^2 = 24.59$ $df = 16$ $\chi^2/df = 1.54$ P-value = 0.07741 GFI = 0.99 AGFI = 0.98 CFI = 1.00 SRMR = 0.022 RESEA = 0.030				

* $p < .05$

ภาพที่ 11 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

จากตารางที่ 30 และภาพที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม พบว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 24.59 ที่องศาอิสระเท่ากับค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Kaplan, 2000) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.022 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.030 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Schumacker & Lomax, 2004) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.54 ซึ่งไม่เกิน 3 จึงยอมรับได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ พบว่า มีค่าเป็นบวก

ตั้งแต่ 0.43 ถึง 0.66 แสดงว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสำคัญต่อองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยพบว่าตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ เมื่อมีการทำงานกลุ่ม นั้นปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ (x29) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.66 รองลงมาคือ นั้นปฏิบัติหน้าที่เฝ้าทำความสะอาดห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ (x27) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.64

3.5 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม

โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันองค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ 8 ข้อคำถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้องค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันองค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง 0.22 ถึง 0.48
2. ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า ค่า Approx Chi-Square เท่ากับ 1,139.528 ค่า $p < .01$ แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ นั่นคือ ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน
3. ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.876 ดังนั้น ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษาขององค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม

	x35	x36	x37	x38	x39	x40	x41	x42
x35	1							
x36	.28**	1						
x37	.35**	.33**	1					
x38	.46**	.37**	.45**	1				
x39	.33**	.39**	.26**	.37**	1			

ตารางที่ 31 (ต่อ)

	x35	x36	x37	x38	x39	x40	x41	x42
x40	.39**	.36**	.43**	.48**	.39**	1		
x41	.23**	.27**	.33**	.37**	.33**	.39**	1	
x42	.22**	.27**	.41**	.32**	.23**	.34**	.29**	1
\bar{X}	4.66	4.19	4.21	4.34	4.28	4.18	4.08	4.24
<i>SD</i>	0.76	1.03	1.02	0.91	1.06	1.02	1.14	1.02

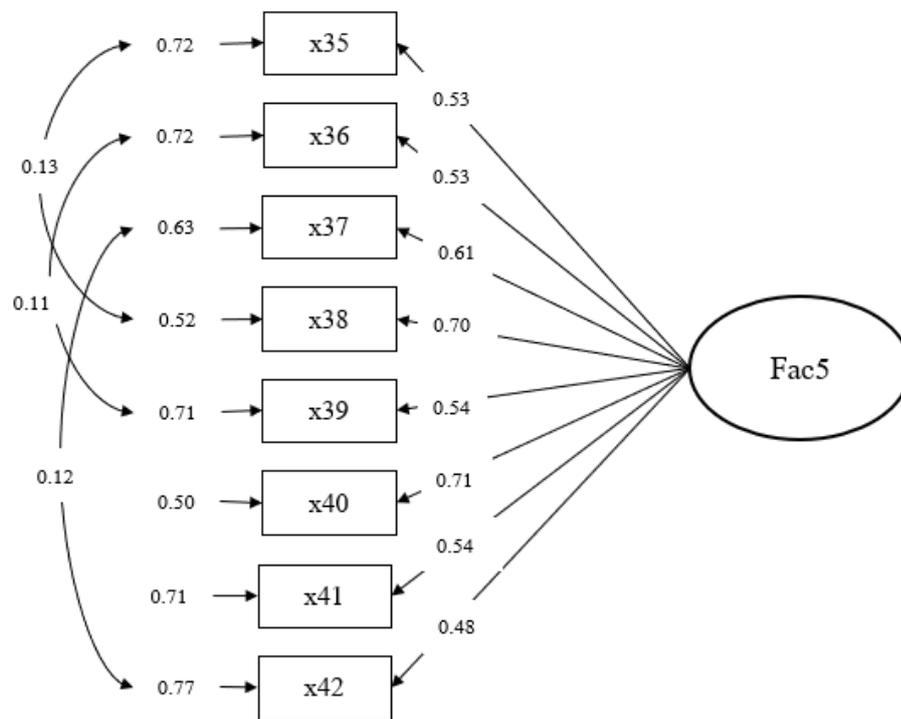
** $p < .01$

จากตารางที่ 31 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวชี้วัดกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของพฤติกรรมบ่งชี้องค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และตัวชี้วัดคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด เท่ากับ 0.48 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ นักเรียนใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม (x38) กับนักเรียนเปิดก๊อกน้ำเบา ๆ เมื่อล้างมือ (x40) รองลงมาคือ หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน นักเรียนทำความสะอาดให้เรียบร้อยทุกครั้ง (x35) กับนักเรียนใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม (x38) มีความสัมพันธ์กันเท่ากับ 0.46 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด เท่ากับ 0.22 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน นักเรียนทำความสะอาดให้เรียบร้อยทุกครั้ง (x35) กับเมื่อออกจากห้องเรียนนักเรียนจะช่วยปิดไฟและปิดพัดลม (x42) ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.48

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติ
และสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
ตัวบ่งชี้ที่ 10 การรักษาสาธารณสุขสมบัติ				
35. หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน ฉันจะทำความสะอาดให้ เรียบร้อยทุกครั้ง (x35)	0.53	0.03	12.28	0.28
36. ฉันไม่ขีดเขียน โต๊ะเรียนและพื้นที่สาธารณะ (x36)	0.53	0.04	12.32	0.28
37. เมื่อฉันพบเห็นสิ่งของในโรงเรียนชำรุดเสียหาย ฉันรีบแจ้ง คุณครูทราบ (x37)	0.61	0.04	14.75	0.37
38. ฉันใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและ ทะนุถนอม (x38)	0.70	0.04	17.22	0.48
ตัวบ่งชี้ที่ 11 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม				
39. ฉันไม่แอบทิ้งขยะตามซอกมุมต่าง ๆ ของโรงเรียน (x39)	0.54	0.05	12.59	0.29
40. ฉันเปิดก๊อกน้ำเบา ๆ เมื่อล้างมือ (x40)	0.71	0.04	17.73	0.50
41. ฉันนำสมุดที่ใช้ไม่หมดมาใช้ใหม่ (x41)	0.54	0.05	12.80	0.29
42. เมื่อออกจากห้องเรียน ฉันจะช่วยปิดไฟและปิดพัดลม (x42)	0.46	0.04	10.91	0.23
χ ² = 21.45 df = 17 χ ² /df = 1.26 P-value = 0.20693 GFI = 0.99				
AGFI = 0.98 CFI = 1.00 SRMR = 0.021 RESEA = 0.021				

*p < .05

Chi-Square = 21.45, df = 17, p-value = 0.20693, RMSEA = 0.021

ภาพที่ 12 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม

จากตารางที่ 32 และภาพที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันขององค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม พบว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 21.45 ที่องศาอิสระเท่ากับ 17 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Kaplan, 2000) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.021 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.021 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Schumacker & Lomax, 2004) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.26 ซึ่งไม่เกิน 3 จึงยอมรับได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ พบว่า มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.71 แสดงว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสำคัญต่อ

องค์ประกอบการรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม โดยพบว่าตัวแปรที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ฉันทันเปิดก๊อกน้ำเบา ๆ เมื่อล้างมือ (x40) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.71 รองลงมาคือ ฉันทันใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม (x38) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.70

3.6 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ 11 ตัว ได้แก่ 1) การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น 2) การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ 3) การช่วยแก้ปัญหาและสร้างความสุขให้ผู้อื่น 4) การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม 5) การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน 6) การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง 7) การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม 8) การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย 9) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม 10) การรักษาสาธารณสุขสมบัติ และ 11) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าระหว่าง 0.34 ถึง 0.67
2. ค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า ค่า Approx Chi-Square เท่ากับ 3,587.747 ค่า $p < .01$ แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ นั่นคือ ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน
3. ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.931 ดังนั้น ตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันดีมาก

โดยสรุปแล้ว ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมกันดีที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี กับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป

ตารางที่ 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบ
จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

	IN1	IN2	IN3	IN4	IN5	IN6	IN7	IN8	IN9	IN10	IN11
IN1	1										
IN2	.59**	1									
IN3	.61**	.60**	1								
IN4	.52**	.63**	.67**	1							
IN5	.49**	.55**	.65**	.65**	1						
IN6	.37**	.43**	.40**	.41**	.38**	1					
IN7	.44**	.44**	.46**	.41**	.44**	.53**	1				
IN8	.45**	.49**	.53**	.51**	.51**	.48**	.61**	1			
IN9	.36**	.41**	.35**	.36**	.34**	.48**	.60**	.57**	1		
IN10	.40**	.45**	.47**	.42**	.45**	.44**	.53**	.66**	.59**	1	
IN11	.42**	.46**	.45**	.45**	.45**	.42**	.50**	.60**	.53**	.66**	1
\bar{X}	3.92	4.11	3.89	3.99	3.86	4.51	4.47	4.42	4.50	4.35	4.20
SD	0.73	0.80	0.78	0.80	0.87	0.85	0.70	0.70	0.62	0.68	0.75

** $p < .01$

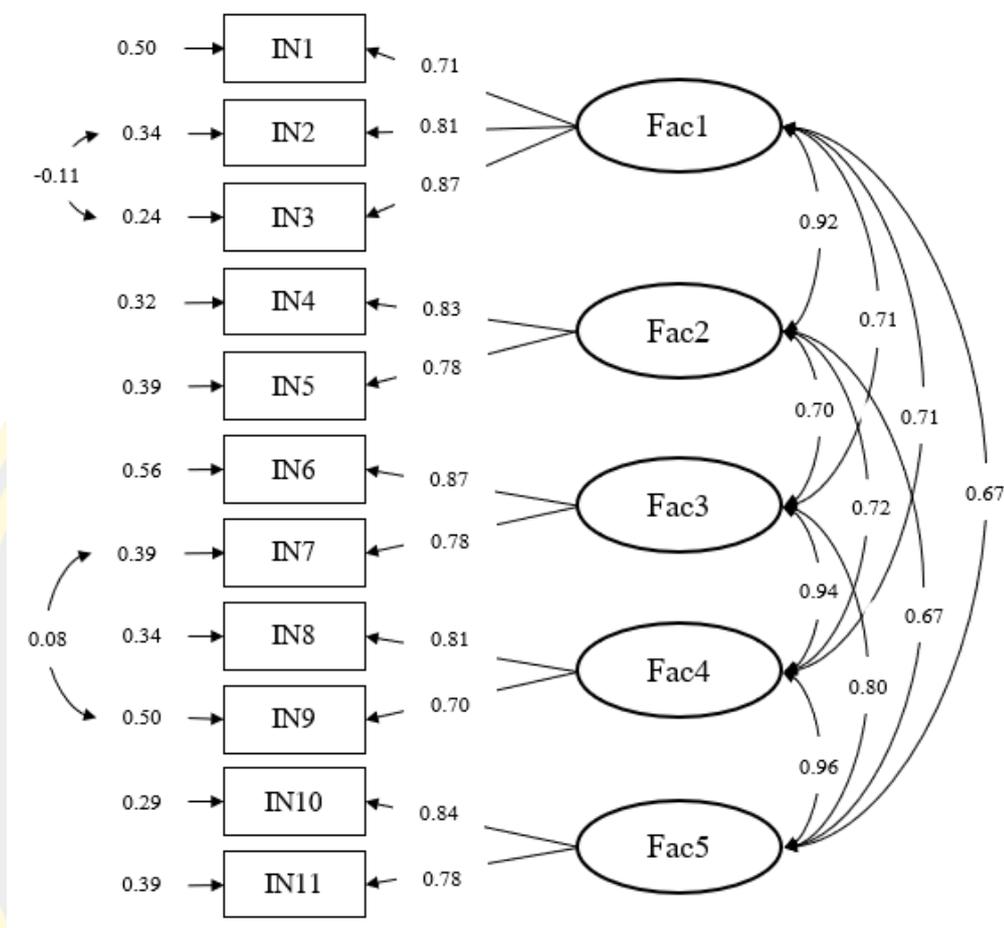
จากตารางที่ 33 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวชี้วัดกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวชี้วัดอื่น ซึ่งประกอบด้วย การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น การเข้าร่วมและช่วยเหลืองานของส่วนรวม การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การรักษาสาธารณสมบัติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และตัวชี้วัดคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดเท่ากับ 0.67 คือ การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น (IN3) กับ การเข้าร่วมและช่วยเหลืองานของส่วนรวม (IN4) รองลงมาคือ การรักษาสาธารณสมบัติ (IN10) กับ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (IN11) มีความสัมพันธ์กัน และการเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย (IN8) กับ การรักษาสาธารณสมบัติ (IN10) เท่ากับ (0.66) ส่วนตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุดเท่ากับ 0.34 คือ การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน (IN5) กับ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม (IN9) ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.34 ถึง 0.67

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งในภาพรวมทั้งโมเดลนี้ ทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสำนึกสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน (Fac1)				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น (IN1)	0.71	0.03	19.07	0.50
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ (IN2)	0.81	0.03	21.86	0.66
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น (IN3)	0.87	0.03	24.41	0.76
องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม (Fac2)				
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม (IN4)	0.83	0.03	23.25	0.68
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน (IN5)	0.78	0.03	21.61	0.61
องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม (Fac3)				
ตัวบ่งชี้ที่ 6 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง (IN6)	0.87	0.03	16.73	0.44
ตัวบ่งชี้ที่ 7 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม (IN7)	0.78	0.03	20.07	0.61
องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (Fac4)				
ตัวบ่งชี้ที่ 8 การเอาใจใส่ปฏิบัติตามภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย (IN8)	0.81	0.03	22.22	0.66
ตัวบ่งชี้ที่ 9 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม (IN9)	0.70	0.02	18.65	0.50
องค์ประกอบที่ 5 การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม (Fac5)				
ตัวบ่งชี้ที่ 10 การรักษาสาธารณสมบัติ (IN10)	0.84	0.02	23.72	0.71
ตัวบ่งชี้ที่ 11 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (IN11)	0.78	0.03	21.54	0.61
$\chi^2 = 66.20$	df = 32	$\chi^2/df = 2.07$	P-value = 0.00036	GFI = 0.98
AGFI = 0.96	CFI = 1.00	SRMR = 0.026	RESEA = 0.042	

*p < .05

Chi-Square = 66.20, df = 32, p-value = 0.00036, RMSEA = 0.042

ภาพที่ 13 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสาธาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

จากตารางที่ 34 และภาพที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดล องค์ประกอบเชิง ยืนยัน อันดับหนึ่งตัว บ่งชี้จิตสาธาณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า โมเดล การวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 66.20 ที่องศา อิสระเท่ากับ 32 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนี ความกลมกลืน (Diamantopoulos & Sigauw, 2000) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Sigauw, 2000) ดัชนี วัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Kaplan, 2000) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.026 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนี

ความกลมกลืน (Diamantopoulos & Sigauw, 2000) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 2.07 ซึ่งไม่เกิน 3 จึงยอมรับได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ พบว่า มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.87 แสดงว่าตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี โดยพบว่าตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น (IN3) และการไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง (IN6) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.87 รองลงมาคือ การรักษาสาธารณสมบัติ (IN10) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.84

จากนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 35

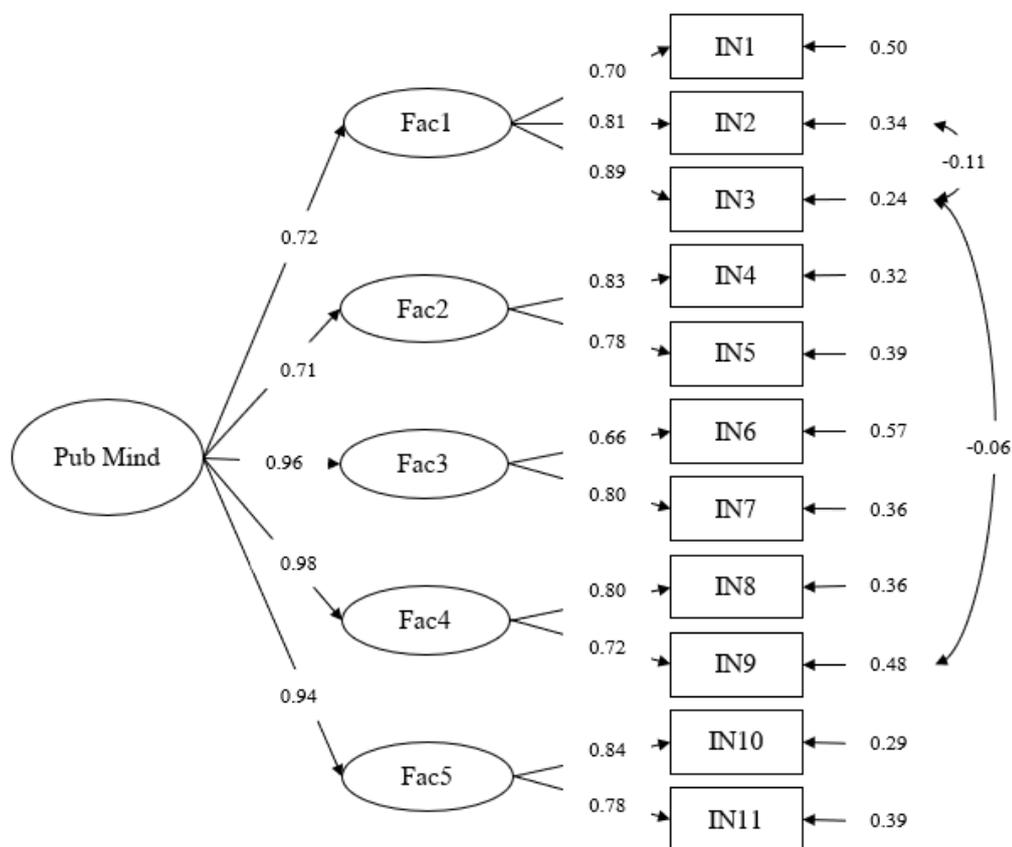
ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R^2
	β	SE	t	
องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน (Fac1)				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น (IN1)	0.70	-	-	0.50
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ (IN2)	0.81	0.04	17.07*	0.66
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น (IN3)	0.87	0.04	18.17*	0.76
องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม (Fac2)				
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การเข้าร่วมและช่วยเหลืองานของส่วนรวม (IN4)	0.83	-	-	0.68
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน (IN5)	0.78	0.03	20.70*	0.61
องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม (Fac3)				
ตัวบ่งชี้ที่ 6 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง (IN6)	0.66	-	-	0.64
ตัวบ่งชี้ที่ 7 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม (IN7)	0.80	0.04	15.58*	0.64

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	β	SE	t	
องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (Fac4)				
ตัวบ่งชี้ที่ 8 การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย (IN8)	0.80	-	-	0.64
ตัวบ่งชี้ที่ 9 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม (IN9)	0.72	0.02	19.06*	0.52
องค์ประกอบที่ 5 การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม (Fac5)				
ตัวบ่งชี้ที่ 10 การรักษาสาธารณสมบัติ (IN10)	0.84	-	-	0.71
ตัวบ่งชี้ที่ 11 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (IN11)	0.78	0.03	20.52*	0.61
องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง				
การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน	0.72	0.05	13.99*	0.52
การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม	0.71	0.05	15.58*	0.50
การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม	0.96	0.06	15.66*	0.92
การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	0.98	0.05	22.48*	1.04
การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม	0.94	0.04	21.36*	0.89
χ ² = 66.95	df = 35	χ ² /df = 1.91	P-value = 0.00092	GFI = 0.98
AGFI = 0.96	CFI = 1.00	SRMR = 0.027	RESEA = 0.039	

**p < .01

Chi-Square = 66.95, df = 35, p-value = 0.00092, RMSEA = 0.039

ภาพที่ 14 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

จากตารางที่ 35 และภาพที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า โมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 66.95 ที่องศาอิสระ เท่ากับ 35 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Kaplan, 2000) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (SRMR) เท่ากับ 0.027 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Diamantopoulos & Siguaw, 2000) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน

ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.039 ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนีความกลมกลืน (Schumacker & Lomax, 2004) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.91 ซึ่งไม่เกิน 3 จึงยอมรับได้ว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Schumacker & Lomax, 2004) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้จิตสาธาณะ พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สามารถเรียกค่าน้ำหนักองค์ประกอบตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 1.02, 0.96, 0.94, 0.72 และ 0.71 ตามลำดับ

องค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน (Fac1) มีตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การช่วยเหลือปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น (IN3) การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ (IN2) และตัวบ่งชี้ 1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น (IN1) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.87, 0.81 และ 0.70 ตามลำดับ

องค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม (Fac2) มีตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การเข้าร่วมและช่วยเหลืองานของส่วนรวม (IN4) และการแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน (IN5) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.83 และ 0.78 ตามลำดับ

องค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม (Fac3) มีตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม (IN7) และการไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง (IN6) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.83 และ 0.66 ตามลำดับ

องค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม (Fac4) มีตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย (IN8) และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม (IN9) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.80 และ 0.72 ตามลำดับ

องค์ประกอบการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม (Fac5) มีตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การรักษาสาธารณสมบัติ (IN10) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (IN11) โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.84 และ 0.78 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 600 ชุด ซึ่งสามารถเก็บได้ครบทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้การศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนแรก ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และส่วนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยลักษณะข้อคำถามเป็นชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนทั้งสิ้น 44 ข้อ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น 2) การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ 3) การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม 2) การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) การไม่ยัดเยียดของส่วนรวมเป็นของตนเอง 2) การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย 2) การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

องค์ประกอบที่ 5 การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม 1) การรักษาสาธารณสมบัติ 2) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

แบบสอบถามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ผลปรากฏว่าโดยรวมแล้วค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา

(CVI) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.89 ถึง 1.00 ซึ่งถือได้ว่า ข้อคำถามอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูล หลังจากนั้นจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นและอำนาจจำแนกของข้อคำถาม พบว่า องค์กรประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา เท่ากับ 0.875 แต่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อในข้อที่ 7 ไม่สอดคล้องกับข้อคำถามในภาพรวมทั้งฉบับ ทำให้ต้องตัดข้อคำถามนี้ออก จึงทำให้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.389 ถึง 0.798 องค์กรประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา เท่ากับ 0.869 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.494 ถึง 0.776 องค์กรประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา เท่ากับ 0.845 แต่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อในข้อที่ 26 ไม่สอดคล้องกับข้อคำถามในภาพรวมทั้งฉบับ ทำให้ต้องตัดข้อคำถามนี้ออก จึงทำให้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.515 ถึง 0.798 องค์กรประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา เท่ากับ 0.863 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.434 ถึง 0.780 องค์กรประกอบที่ 5 การรักษาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา เท่ากับ 0.846 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.463 ถึง 0.863 ดังนั้น แบบสอบถามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี จึงมีข้อคำถามทั้งหมด 42 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้สถิติบรรยายเพื่อศึกษาลักษณะการแจกแจงของตัวแปร การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งและอันดับสอง เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด รองลงมาเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.43 ถึง 4.66 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 1.31 เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ พบว่ามีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -2.75 ถึง -0.37 และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.78 ถึง 8.25 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าความเบ้ และความโด่ง พบว่า ค่าความเบ้

และค่าความโค้งมีความแตกต่างจากศูนย์เพียงเล็กน้อยจึงจัดได้ว่าใกล้ศูนย์ สามารถที่จะยอมรับได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งในแต่ละองค์ประกอบจากการสังเคราะห์งานวิจัยหลังการปรับ โมเดล ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง โมเดลการวัดองค์ประกอบ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน หลังการปรับ โมเดล พบว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 47.85 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 40 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.20 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.024 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.018 จึงสรุปได้ว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนหลังการปรับ โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบใน โมเดลการวัดองค์ประกอบ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามทุกข้อ ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วย ฉันจะรีบแจ้งให้คุณครูทราบและช่วยพาเพื่อนไปห้องพยาบาล รองลงมาคือ หากฉันมีอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประดิษฐ์ที่เกินจำเป็น ฉันนำมาแบ่งปันเพื่อน ๆ ด้วยความเต็มใจ เมื่อเพื่อนมีความทุกข์ ฉันจะชวนเพื่อทำกิจกรรมที่สร้างความสุขเพื่อให้เพื่อนคลายทุกข์ เมื่อเพื่อนลาป่วย ฉันจะเก็บใบงาน/สมุดการบ้านไว้ให้เพื่อนเสมอ เมื่อเห็นคุณครูหรือพ่อแม่ หอบของพะรุงพะรัง ฉันอาสาเข้าไปช่วยถือด้วยความเต็มใจ เมื่อเพื่อน ไม่มีกลุ่ม ฉันจะให้เพื่อนเข้าร่วมกลุ่มของฉัน หากเพื่อนอยากกินขนมของฉัน ฉันเต็มใจแบ่งขนมให้เพื่อน ฉันร่วมการแสดงบนเวทีในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือชุมชน เพื่อให้ผู้ชมมีความสุข เมื่อเพื่อนมีปัญหา ฉันจะเป็นที่ปรึกษาและหาทางออกให้เพื่อน หากเพื่อนไม่ได้นำอุปกรณ์การเรียนมา ฉันเต็มใจให้เพื่อนยืม โดยไม่หวังผลตอบแทน และฉันบริจาคสิ่งของหรือทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง โมเดลการวัดองค์ประกอบ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม หลังการปรับ โมเดล พบว่า โมเดล

การวัดองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 34.50 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 17 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 2.03 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.027 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.041 จึงสรุปได้ว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคมหลังการปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในโมเดลการวัดองค์ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามทุกข้อ ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ฉันและเพื่อนร่วมกันวางแผนและลงมือทำกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในวัดสำคัญที่โรงเรียนจัด รองลงมาคือ ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อมีการจัดกิจกรรมของห้องเรียน เมื่อโรงเรียนมีกิจกรรม ฉันจะช่วยคุณครูจัดเตรียมสถานที่หรืองานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ ฉันเข้าร่วมและช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ฉันไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ทางชุมชนจัดขึ้น ฉันร่วมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ และฉันร่วมออกเสียงในการคัดเลือกหัวหน้าห้อง หรือการเลือกประธานนักเรียน ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง โมเดลการวัดองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม หลังการปรับโมเดล พบว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 18.51 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 7 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 2.64 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.023 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.052 จึงสรุปได้ว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมหลังการปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในโมเดลการวัดองค์ประกอบการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามทุกข้อ ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ฉันไม่ยึดเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น เพื่อเล่นคนเดียว รองลงมาคือ ฉันไม่นำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน ฉันไม่นำสิ่งของของโรงเรียนที่ใช้ร่วมกันไปเก็บไว้เป็นของตัวเอง ฉันไม่หยิบของเกินจำนวนที่คุณครูกำหนด เพื่อให้มีของเพียงพอสำหรับทุกคน เมื่อฉันเก็บสิ่งของของผู้อื่นได้ ฉันจะนำไปส่งคืนเจ้าของหรือส่งให้คุณครูประกาศตามหาเจ้าของ ฉันคืนหนังสือที่ห้องสมุดเมื่อครบกำหนดเวลา เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้อ่าน เมื่อฉันใช้อุปกรณ์กีฬาอยู่ หากมีผู้อื่นมาขอเล่นด้วยฉันยินดีแบ่งปันให้ผู้อื่นเล่นด้วย ตามลำดับ

2.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง โมเดลการวัดองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หลังการปรับโมเดล พบว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 24.59 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 16 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.54 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.022 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.030 จึงสรุปได้ว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หลังการปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในโมเดลการวัดองค์ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามทุกข้อ ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ เมื่อมีการทำงานกลุ่ม ฉันปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ รองลงมาคือ ฉันปฏิบัติหน้าที่เวรทำความสะอาดห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ ฉันปฏิบัติหน้าที่ในวานของโรงเรียนตามที่ครูมอบหมายจนสำเร็จ เมื่อเดินข้ามถนนหรือถีบจักรยานบนถนน ฉันปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด ฉันแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน เมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉันปฏิบัติหน้าที่จนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี ฉันมาเรียนทันตามกำหนดเวลา และปฏิบัติกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ ฉันเข้าแถวขณะซื้อของที่ร้านค้าของโรงเรียน ตามลำดับ

2.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง โมเดลการวัดองค์ประกอบการรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม หลังการปรับโมเดล พบว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบการ

รักษาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 21.45 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 17 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.26 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.021 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.021 จึงสรุปได้ว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบการรักษาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมหลังการปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบใน โมเดลการวัดองค์ประกอบการรักษาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถามทุกข้อ ค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ฉันเปิดก๊อกน้ำเบา ๆ เมื่อล้างมือ รองลงมาคือ ฉันใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม เมื่อฉันพบเห็นสิ่งของในโรงเรียนชำรุดเสียหาย ฉันรีบแจ้งคุณครูทราบ ฉันนำสมุดที่ใช้ไม่หมดมาใช้ใหม่ ฉันไม่แอบทิ้งขยะตามซอกมุมต่าง ๆ ของโรงเรียน ฉันไม่ขีดเขียน โต๊ะเรียนและพื้นที่สาธารณะ หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน ฉันจะทำความสะอาดให้เรียบร้อยทุกครั้ง และเมื่อฉันออกจากห้องเรียน ฉันจะช่วยปิดไฟและปิดพัดลมตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี หลังการปรับ โมเดล พบว่า โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสาธารณะจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 66.20 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 32 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 2.07 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.026 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.042 จึงสรุปได้ว่า โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสาธารณะจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี หลังการปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบใน โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งตัวบ่งชี้จิตสาธารณะจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มี

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การช่วยแก้ปัญหาและสร้างความสุขให้ผู้อื่น รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การรักษาสาธารณสุขสมบัติ การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

4. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง หลังการปรับโมเดล พบว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเป็นไปตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 66.95 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 35 มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) โดยค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) เท่ากับ 1.91 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.027 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.039 จึงสรุปได้ว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี หลังการปรับโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในโมเดลการวัดองค์ประกอบด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม รองลงมา คือ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม การรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

โมเดลการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี เป็นไปตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์มา คือ องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และองค์ประกอบที่ 5 การรักษาสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(2553) ได้กำหนดองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนไว้ 2 องค์ประกอบ คือ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม สอดคล้องกับสายลวด แซ่ฮ่ำ (2559) และมลธวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561) องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สอดคล้องกับ เจษฎา หนูรุ่ม (2551) และปราณี บุตรสุข (2556) ส่วนองค์ประกอบที่ 5 การรักษา สาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับ ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553) และปิยะธิดา วรญา โณปกรณ์ (2563) นอกจากนี้ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมา ส่งนุ่น (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า องค์ประกอบจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ การแบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่น การเข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวม การดูแลสาธารณสมบัติ การกระทำเพื่อส่วนรวม และการเคารพสิทธิของผู้อื่น ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มีความใกล้เคียงกับองค์ประกอบที่ผู้วิจัยสังเคราะห์มา

เมื่อพิจารณาคำนำหน้าองค์ประกอบของงานวิจัยในครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบที่มีคำนำหน้าองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม รองลงมา คือ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี องค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ มีคำนำหน้าองค์ประกอบใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจังหวัดชลบุรีนั้น สิ่งสำคัญอันดับแรกของนักเรียนคือ การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม แล้วจึงประกอบด้วยการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม สอดคล้องกับ อัญชลี ยิ่งรักพันธ์ (2560) และ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) ที่เห็นว่า จิตสาธารณะเป็นลักษณะของจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในสิ่งที่เป็นสาธารณะมีสิทธิหน้าที่ที่จะดูแลรักษาร่วมกัน ตลอดจนร่วมมือกันกระทำเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหา

องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน เป็นการมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่ช่วยเหลือ พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้อื่นทำงาน รวมถึงแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สิน และช่วยแก้ปัญหาให้กับผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(2553) ที่ระบุว่า พฤติกรรมของนักเรียนในการช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ และอาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญา โดยไม่หวังผลตอบแทน รวมถึงแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่น ๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น นอกจากนี้ ฌัฐนิชากร ศรีบุรณ์ (2550) ยังรวมไปถึงการแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรและการอำนวยความสะดวกให้ผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า องค์ประกอบความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน เป็นพฤติกรรมความช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ การแนะนำและแก้ปัญหาให้ผู้อื่น การอำนวยความสะดวกและบริจาคทรัพย์สินให้ผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม เป็นพฤติกรรมของนักเรียนในการรับรู้การทำกิจกรรมสังคม การร่วมคิดร่วมตัดสินใจในการทำกิจกรรมสังคม ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ โรงเรียนชุมชนและสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดกิจกรรมเพื่อสังคม สอดคล้องกับ ชูศิลป์ นาราหนองแวง (2554) ที่ระบุว่าเป็นการเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายใน โรงเรียน นอกโรงเรียน ชุมชนและสังคมน รวมถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด นอกจากนี้ อนุพนธ์ คำปิ่น (2558) ยังระบุว่า เป็นพฤติกรรมของการมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจการให้ความร่วมมือเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ และการพิจารณาวางแผนในกิจกรรมเพื่อสังคม

องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม เป็นพฤติกรรมของการเคารพสิทธิซึ่งกันและกันในการใช้สิ่งของร่วมกัน โดยไม่ยึดเอาไว้แต่เพียงผู้เดียวพร้อมเปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีสิทธิในการใช้สิ่งของที่เป็นส่วนรวมร่วมกัน สอดคล้องกับ มลธวัฒน์ กิจสวัสดิ์ (2561) ซึ่งระบุว่า นักเรียนมีความคิดและความรู้สึกรวมถึงมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน โดยไม่ยึดครองของส่วนรมนั้นมาเป็นของตนเอง รวมถึงเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ ยังสอดคล้องกับ ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์ (2563) ซึ่งเห็นว่าเป็นพฤติกรรมของนักเรียนในการรับรู้และเข้าใจในสิทธิของตนเองและผู้อื่น ไม่กระทำการใดที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนรู้จักแบ่งปันให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวมร่วมกัน ไม่ยึดมาครอบครองส่วนตัว รวมถึงการเคารพให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และยังสอดคล้องกับ สมปอง ช่วยพรม (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างจิตสาธารณะตามหลักการเรียนรู้แบบรับใช้สังคมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มี 4 องค์ประกอบได้แก่ 1) ด้านการใช้ 2) ด้านการถือเป็นหน้าที่ 3) ด้านการเคารพสิทธิ และ 4) ด้านการปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการเอาใจใส่ปฏิบัติ ภารกิจตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และปฏิบัติตามระเบียบวินัยของสังคม สอดคล้องกับ เจษฎา หนูรุ่น (2551) และภักคณูช หมาภคิน (2556) พฤติกรรมของนักเรียนในการปฏิบัติตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบที่กำหนดและรับอาสาที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ปราณี บุตรสุข (2556) ซึ่งเป็นการเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งของตนเองและส่วนรวมให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ อารีนา เลิศแสนพร (2554) ได้กล่าวไว้ว่า จิตสาธารณะมีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คน ซึ่งส่วนรวมการปลูกฝังความจิตสำนึกให้กับบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมมักจะเป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรมเกิดขึ้นกับบุคคลโดยทั่วไป

องค์ประกอบที่ 5 การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม เป็นพฤติกรรมของนักเรียนในการดูแลรักษาสาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อมและของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ รักษาความสะอาดของ สาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงช่วยสอดส่องดูแลสาธารณสมบัติให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ สอดคล้องกับ ปัทมา ต่งนุ่น (2554) ที่ระบุว่า เป็นการดูแลรักษาสาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อมและของส่วนรวมด้วยความเต็มใจ ใช้ของส่วนรวมและเก็บเข้าที่รู้จัก รู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม และยังสอดคล้องกับ สายถวิล แซ่อำ (2559) ที่ระบุถึงพฤติกรรมของนักเรียน ที่แสดงออกในลักษณะของการรู้และเข้าใจในขอบเขตหน้าที่ของตน ในฐานะผู้ใช้ของส่วนรวม ระมัดระวังในการใช้สิ่งของสาธารณะ ช่วยสอดส่องดูแลและรักษาความสะอาดของใช้ส่วนรวม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรสนับสนุนและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เช่น การมอบหมายหน้าที่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน และการดูแลรักษาความเรียบร้อยของสถานศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อปลูกฝังนิสัยที่ดีและพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
2. ควรมีการจัดอบรม สร้างความรู้ และส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้ทรัพยากรและสาธารณสมบัติ เช่น การใช้สนามเด็กเล่น ห้องสมุด หรืออุปกรณ์การเรียนร่วมกันอย่างถูกต้องและมีความรับผิดชอบต่อ เพื่อให้ นักเรียนเห็นคุณค่าและตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาของส่วนรวม

3. ควรสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมที่หลากหลาย ทั้งในระดับโรงเรียนและชุมชน เช่น การทำความสะอาด การช่วยเหลือเพื่อนนักเรียน หรือการจัดกิจกรรมจิตอาสา เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะและเสริมสร้างความรักใคร่สามัคคีในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรพิจารณารวบรวมข้อมูลจากนักเรียนในจังหวัดอื่น ๆ หรือในระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ความแตกต่างขององค์ประกอบจิตสาธารณะในบริบทและช่วงวัยที่หลากหลาย เพื่อให้ได้แนวทางส่งเสริมที่เหมาะสมและครอบคลุมมากขึ้น
2. การวิจัยครั้งต่อไปควรเน้นศึกษาแนวทางการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียนอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและเกิดผลอย่างยั่งยืน
3. ควรดำเนินการวิจัยเชิงติดตามผลในระยะยาว เพื่อประเมินว่าการส่งเสริมจิตสาธารณะส่งผลต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในสังคม ความรับผิดชอบ และความเต็มใจในการช่วยเหลือผู้อื่นของนักเรียนอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนานโยบายและแนวทางการส่งเสริมในอนาคต

บรรณานุกรม

- กรรยา พรรณา. (2559). *จิตสาธารณะสร้างได้ง่ายนิดเดียว*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2556). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุหลาบ พงษ์เทพิน. (2553). *การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย] Library.lru.ac.th
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). *มองฝันไปข้างหน้า: วิสัยทัศน์ประเทศไทยปี 2560*. ชัคเชสมิเดีย.
- เจษฎา หนูรุ่ง. (2551). *ปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ* [ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace at Srinakharinwirot University.
- เจียมจิตต์ ไชยลังกา. (2554). *การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย] Library.lru.ac.th
- ชลธิชา ชัยวิจิต. (2559). *การวิเคราะห์องค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์] Arit.pcru.ac.th
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. แดเน็กซ์ อินเตอร์คอปอเรชั่น.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). *80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). แดเน็กซ์ อินเตอร์คอปอเรชั่น.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). วิพรินทร์.
- ชูศิลป์ นาราหนองแวง. (2554). *การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. library.stou.ac.th
- ไชยันต์ สกฤตศรีประเสริฐ. (2556). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. วารสารจิตวิทยาคลินิก*, 44(1), 1-16.

- ณัฐฐิญา ศิริสัตยาโสภณ และดวงเนตร ธรรมกุล. (2564). คุณลักษณะอันพึงประสงค์
ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนในเครือข่ายภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต
ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(2), 410-423.
- ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์. (2550). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของจิตอาสาของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐวัฒน์ ล่องทอง. (2565). การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21.
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2562). พฤติกรรมจริยธรรมในการทำงาน ต้องขับเคลื่อนด้วย จิตพลัง
จริยธรรม. มปป.
- ทวนทอง เขาวงกตพิงส์ และสมชัย วงษ์นายะ. (2560). แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของ
นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. *วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์*, 23(2), 97-112.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). การกำหนดขนาดตัวอย่างในการทดสอบสมมติฐานวิจัย. (เอกสาร
ประกอบการบรรยาย เรื่อง “วิธีการที่ถูกต้องและทันสมัยในการกำหนดขนาดตัวอย่าง”).
อาคารศูนย์การเรียนรู้ทางการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
26 มกราคม 2555.
- นำโชค อุ่นเวียง. (2564). *โลกในศตวรรษที่ 21*. ทรูปลูกปัญญา.
<https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/34764>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุงใหม่)* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.
- บุญธิดา ยอดสุวรรณ. (2556). *ระดับความมีจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง]* MFU Library Delivery
- ประเวศ วะสี. (2541). *ประชาคมตำบล: ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง ศิลธรรม และ
สุขภาพ*. มติชน.
- ปราณี บุตรสุข. (2556). *การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม]. library.msu.ac.th
- ปัดมา สงุ่น. (2554). *การพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. e-thesis Kasetsart University Library.

- ปิยะธิดา วรญา โฉปกรณ์. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้และแนวทางการส่งเสริมจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตภาคตะวันออกเฉียง [ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Research Information.
- พัชรินทร์ โลหา และสิรินาถ จงกลกลาง. (2562). การพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา. *วารสารราชพฤกษ์*, 17(1), 121-128.
- ภักนุช หมากผิน. (2556). การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร]. NU Intellectual Repository
- ภัทรกร สีทองดี. (2559). การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมจิตสาธารณะของนิสิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Research Information.
- มณูญพงศ์ ชัยพันธุ์ และคณะ. (2565). จิตสาธารณะกับวิถีชีวิตของบุคคลในยุคศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 8(2), 108-114.
- มลชวัฒน์ กิจสวัสดิ์. (2561). การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนักบุญเปโตร [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace at Srinakharinwirot University.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2556). การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. (2561, กุมภาพันธ์ 23). *ราชกิจจานุเบกษา*. 135 (ตอนที่ 11 ก).
- เรียม นมรักษ์. (2552). การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กรนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง]. MMM Ramkhamhaeng University.
- วรรณิ แคมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เวชพล อ่อนละมัย. (2551). *สารสารออนไลน์ หน่วยที่ 8 จิตสาธารณะ*.
<http://www.kasetyaso.ac.th/thai%20cultute/09.pdf>.
- ศิริกมล นนทะภา. (2560). *แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะด้านจิตสาธารณะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม*

- เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. rmu.ac.th
- ศุภรัตน์ ทองอ่อน. (2560). การศึกษาเปรียบเทียบจิตสำนึกสาธารณะในการอนุรักษ์ทรัพยากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ในจังหวัดปราจีนบุรี [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace at Srinakharinwirot University.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการสอนแบบดั้งเดิม (พิมพ์ครั้งที่ 4). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ. (2553). การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์] Arit.pcru.ac.th
- สมนึก ภัททิยชนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. ประสานการพิมพ์.
- สายถวิล แซ่ฮ่ำ. (2559). การพัฒนาแบบวัดจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). การย้ายผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปี พ.ศ. 2566. หนังสือราชการ ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2566. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560-2579. พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา. <https://data.bopp-obec.info/emis/>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). แนวทางการพัฒนาและประเมินค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สิราภรณ์ เทพสง่า. (2561). กรณีศึกษาการมีจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี.

[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Research Information.

สุกมาส อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2554). สถิติวิเคราะห์ สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL (พิมพ์ครั้งที่ 3). เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

สุริพร อนุศาสนนันท์. (2554). การวัดและประเมินในชั้นเรียน. โรงพิมพ์เกื้อกุดศรีเอชเอ็น.

สุวรรณ ชันดี. (2557). จิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตอำเภอชัยบุรี จังหวัดปทุมธานี. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

หฤทัย อาจปฐ. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลภาวะผู้นำรูปแบบการดำเนินชีวิตและความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University.

อธิวัฒน์ รัตนวงศ์แข, ศจีมาจ ณ วิเชียร, และปิ่นกนก วงศ์ปิ่นเพชร. (2558). ผลการพัฒนาพฤติกรรมเอื้อต่อ สังคมของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ใน กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 21(2), 103-110.

อนุพนธ์ คำปิ่น. (2559). การศึกษาองค์ประกอบจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace at Srinakharinwirot University.

อังคณา อ่อนธานี. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้จิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อัญชลี ยิ่งรักพันธ์. (2560). ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. DSpace at Srinakharinwirot University.

Bentler, P. M., & Yuan, K.-H. (1999). Structural equation modeling small samples: Test statistics. *Multivariate Behavioral Research*, 34(2), 181-197.

Diamantopoulos, A., & Sigua, J. A. (2000). *Introducing LISREL: A guide for the uninitiated*. n.p.

Hooper, D., Coughlan, J., & Mullen, M. (2008). Structural equation modeling: Guidelines for determining model fit. *Electronic Journal of Business Research Methods*, 6(1), 53-60.

- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1995). Cited in evaluating model fit. In R. H. Hoyle (Ed.), *Structural equation modeling: Concepts, issues, and applications*. Sage.
- Johansen, K. L., Gilbertson, D. T., Li, S., Li, S., Liu, J., Roetker, N. S., ... & Wetmore, J. B. (2024). US renal data system 2023 annual data report: epidemiology of kidney disease in the United States. *American Journal of Kidney Diseases*, 83(4), A8-A13.
- Kaplan, F. (2000). *Art, science and art therapy: Repainting the picture*. Jessica Kingsley Publishers.
- Kline, R. B. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling* (2nd ed.). The Guilford Press.
- Polit, D. F., Beck, C. T., & Owen, S. V. (2007). Is the CVI an acceptable indicator of content validity? Appraisal and recommendations. *Research in Nursing & Health*, 30(4), 459-467.
- Robert, S. A. (1999). Socioeconomic position and health: the independent contribution of community socioeconomic context. *Annual Review of Sociology*, 25(1), 489-516.
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2004). *A beginner's guide to structural equation modeling* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2010) *A beginners guide to structural equation modeling*. Routledge.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๘๑๓๗/๙๐๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ้านฉาง (บุญรอด ประชาอนุกุล)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวปณณัฐ ม่วงสว่าง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๑๐๙ นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติ คำโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์ เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ นางมัชฌาณ แสนทวีสุข ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความ ตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิสิตได้ส่งคำโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑-๒๙๕๙๖๒๓ หรือที่ E-mail: 65920109@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มัณฑนา รังสิโยภาส์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัณฑนา รังสิโยภาส์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ลำเนาเรียน นางมัชฌาณ แสนทวีสุข

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕ และ ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๙๐๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวบุณณัฐ ม่วงสว่าง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๑๐๙ นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ดร.เจนวิทย์ วาริ้อ ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑-๒๙๕๙๖๒๓ หรือที่ E-mail: 65920109@gso.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พัทธาท รังสิโยภัส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภัส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ดร.เจนวิทย์ วาริ้อ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕ และ ๗๐๗

E-mail: grd.buu@gso.buu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๐๘๕๔

วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ญาณิกา ลุนราศรี (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวปณณัฐ ม่วงสว่าง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๑๐๙ นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติ คำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์ เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลข โทรศัพท์ ๐๘๑-๒๙๕๕๖๒๓ หรือที่ E-mail: 65920109@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

มัทนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัทนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๐๘๔๓

วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวปณณัฐ ม่วงสว่าง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๑๐๙ นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัตถุประสงค์การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติ คำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์ เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลข โทรศัพท์ ๐๘๑-๒๕๕๕๖๒๓ หรือที่ E-mail: 65920109@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ผันทท รังสิโยภัส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผันทท รังสิโยภัส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๐๘๔๒

วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์ (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวปณณัฐ ม่วงสว่าง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๑๐๙ นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติ คำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์ เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตดังรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลข โทรศัพท์ ๐๘๑-๒๙๕๕๖๒๓ หรือที่ E-mail: 65920109@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ภัณฑาทะ รังสิโยภาส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑาทะ รังสิโยภาส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ สาขาวิจัย วัตถุประสงค์และสถิติการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี จำนวน 44 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี จึงขอความร่วมมือนักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลการตอบของนักเรียนจะถือเป็นความลับ และจะนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการกระทบใด ๆ ต่อนักเรียนทั้งสิ้น

ปณณัฐ ม่วงสว่าง
ผู้วิจัย

BUU-IRB Approved
26 Nov 2024

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมข้อความ หรือ เครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

 1) ชาย 2) หญิง

2. ระดับชั้น

 1) ประถมศึกษาปีที่ 4 2) ประถมศึกษาปีที่ 5 3) ประถมศึกษาปีที่ 6

3. โรงเรียน.....

ตอนที่ 2 คุณลักษณะด้านจิตสาธารณะของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วตัดสินใจว่านักเรียนมีคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมตามข้อนั้น ๆ อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

5	หมายถึง	นักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นทุกครั้ง
4	หมายถึง	นักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นเกือบทุกครั้ง
3	หมายถึง	นักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นบางครั้ง
2	หมายถึง	นักเรียนมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นน้อยครั้ง
1	หมายถึง	นักเรียนไม่มีพฤติกรรมตามข้อความนั้น

ตัวอย่าง

คุณลักษณะด้านจิตสาธารณะ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
0. เมื่อฉันรับประทานขนมเรียบร้อยแล้ว ฉันจะนำห่อขนมไปทิ้งที่ถังขยะ	✓				

จากตารางหมายความว่า เมื่อฉันรับประทานขนมเรียบร้อยแล้ว ฉันจะนำห่อขนมไปทิ้งที่ถังขยะทุกครั้ง

BUU-IRB Approved
26 Nov 2024

คุณลักษณะด้านจิตสาธารณะ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 การช่วยเหลือด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน					
ตัวบ่งชี้ที่ 1 การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น					
1. หากเพื่อนอยากกินขนมของฉัน ฉันเต็มใจแบ่งปันขนมให้เพื่อน					
2. หากเพื่อนไม่ได้นำอุปกรณ์การเรียนมา ฉันเต็มใจให้เพื่อนยืมโดยไม่หวังผลตอบแทน					
3. ฉันบริจาคสิ่งของหรือทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น					
4. หากฉันมีอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประดิษฐ์ที่เกินความจำเป็น ฉันนำมาแบ่งปันเพื่อน ๆ ด้วยความเต็มใจ					
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ					
5. เมื่อเห็นคุณครูหรือพ่อแม่ หอบของพะรุงพะรัง ฉันอาสาเข้าไปช่วยถือทันทีด้วยความเต็มใจ					
6. เมื่อเพื่อนลาป่วย ฉันจะเก็บใบงาน/สมุดการบ้านไว้ให้เพื่อนเสมอ					
7. ฉันช่วยพ่อ แม่ ผู้ปกครองทำงานบ้านด้วยความเต็มใจ					
8. เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บหรืออาการป่วย ฉันจะแจ้งให้คุณครูทราบและช่วยพาเพื่อนไปห้องพยาบาล					
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้ผู้อื่น					
9. เมื่อเพื่อนไม่มีกลุ่ม ฉันจะให้เพื่อนเข้าร่วมกลุ่มของฉัน					
10. ฉันร่วมการแสดงบนเวทีในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือชุมชน เพื่อให้ผู้ชมมีความสุข					
11. เมื่อเพื่อนมีปัญหา ฉันจะเป็นที่ปรึกษาและหาทางออกให้เพื่อน					
12. เมื่อเพื่อนมีความทุกข์ ฉันจะชวนเพื่อนทำกิจกรรมที่สร้างความสุข เพื่อให้เพื่อนคลายทุกข์					
องค์ประกอบที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม					
ตัวบ่งชี้ที่ 4 การเข้าร่วมและการช่วยเหลืองานของส่วนรวม					
13. ฉันเข้าร่วมและช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี					
14. ฉันร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ					

BUU-IRB Approved
26 Nov 2024

คุณลักษณะด้านจิตสาธารณะ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
15. ฉันไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ทางชุมชนจัด					
16. เมื่อโรงเรียนมีกิจกรรม ฉันจะช่วยคุณครูจัดเตรียมสถานที่หรืองานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ					
ตัวบ่งชี้ที่ 5 การแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาโรงเรียน					
17. ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อมีการจัดกิจกรรมของห้องเรียน					
18. ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน					
19. ฉันและเพื่อนร่วมกันวางแผนและลงมือทำกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในวันสำคัญที่โรงเรียนจัด					
20. ฉันร่วมออกเสียงในการคัดเลือกหัวหน้าห้อง หรือการคัดเลือกประธานนักเรียน					
องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม					
ตัวบ่งชี้ที่ 6 การไม่ยึดของส่วนรวมเป็นของตนเอง					
21. ฉันไม่นำสิ่งของของโรงเรียนที่ใช้ร่วมกันไปเก็บไว้เป็นของตัวเอง					
22. ฉันไม่นำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน					
23. ฉันไม่ยึดเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น เพื่อเล่นคนเดียว					
24. เมื่อฉันเก็บสิ่งของของผู้อื่นได้ ฉันจะนำไปส่งคืนเจ้าของหรือส่งให้คุณครูประกาศตามหาเจ้าของ					
ตัวบ่งชี้ที่ 7 การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม					
25. เมื่อฉันใช้อุปกรณ์กีฬาอยู่ หากมีผู้อื่นมาขอเล่นด้วยฉันยินดีแบ่งปันให้ผู้อื่นเล่นด้วย					
26. ฉันไม่วางหนังสือหรือสิ่งของเพื่อจองโต๊ะที่นั่งให้ตนเองหรือเพื่อนสนิท					
27. ฉันคืนหนังสือที่ห้องสมุดเมื่อครบกำหนดเวลา เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้อ่าน					
28. ฉันไม่หยิบของกินจำนวนที่คุณครูกำหนด เพื่อให้มีของเพียงพอสำหรับทุกคน					

BUU-IRB Approved
26 Nov 2024

คุณลักษณะด้านจิตสาธารณะ	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 4 การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม					
ตัวบ่งชี้ที่ 8 การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย					
29. ฉันปฏิบัติหน้าที่เวรทำความสะอาดห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
30. ฉันปฏิบัติหน้าที่ในงานของโรงเรียนตามที่ครูมอบหมายจนสำเร็จด้วยความเต็มใจ					
31. เมื่อมีการทำงานกลุ่ม ฉันปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ					
32. เมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉันปฏิบัติหน้าที่จนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี					
ตัวบ่งชี้ที่ 9 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม					
33. ฉันแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน					
34. ฉันเข้าแถวขณะซื้อของที่ร้านค้าของโรงเรียน					
35. ฉันมาเรียนทันตามกำหนดเวลาและปฏิบัติตามกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ					
36. เมื่อเดินข้ามถนนหรือขึ้นจักรยานบนถนน ฉันปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด					
องค์ประกอบที่ 5 การรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อม					
ตัวบ่งชี้ที่ 10 การรักษาสาธารณสมบัติ					
37. หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน ฉันจะทำความสะอาดให้เรียบร้อยทุกครั้ง					
38. ฉันไม่ขีดเขียนโต๊ะเรียนและพื้นที่สาธารณะ					
39. เมื่อฉันพบเห็นสิ่งของในโรงเรียนชำรุดเสียหาย ฉันรีบแจ้งคุณครูทราบ					
40. ฉันใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม					
ตัวบ่งชี้ที่ 11 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
41. ฉันไม่แอบทิ้งขยะตามซอกมุมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
42. ฉันเปิดก๊อกน้ำเบา ๆ เมื่อล้างมือ					
43. ฉันนำสมุดที่ใช้ไม่หมดมาใช้ใหม่					
44. เมื่อออกจากห้องเรียน ฉันจะช่วยปิดไฟและปิดพัดลม					

BUU-IRB Approved
26 Nov 2024

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

BUU-IRB Approved
26 Nov 2024

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก

ตารางที่ 36 ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก (ฉบับก่อนการปรับปรุง)

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้	ข้อ คำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	ค่าความ เชื่อมั่น
การช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจและพึง พอใจ โดยไม่หวัง ผลตอบแทน	การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของ ให้ผู้อื่น	1	0.389	คัดเลือกไว้	0.877
		2	0.708	คัดเลือกไว้	
		3	0.553	คัดเลือกไว้	
		4	0.532	คัดเลือกไว้	
	การอาสาช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความเต็มใจ	5	0.702	คัดเลือกไว้	
		6	0.482	คัดเลือกไว้	
		7	0.162	ตัดทิ้ง	
		8	0.832	คัดเลือกไว้	
	การช่วยแก้ปัญหาหรือ สร้างความสุขให้ผู้อื่น	9	0.613	คัดเลือกไว้	
		10	0.426	คัดเลือกไว้	
		11	0.702	คัดเลือกไว้	
		12	0.762	คัดเลือกไว้	
การเข้าร่วมกิจกรรมที่ เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและ สังคม	การเข้าร่วมและช่วยเหลือ งานของส่วนรวม	13	0.640	คัดเลือกไว้	0.868
		14	0.494	คัดเลือกไว้	
		15	0.525	คัดเลือกไว้	
		16	0.709	คัดเลือกไว้	
	การแสดงความคิดเห็นต่อ การพัฒนาโรงเรียน	17	0.639	คัดเลือกไว้	
		18	0.646	คัดเลือกไว้	
		19	0.776	คัดเลือกไว้	
		20	0.553	คัดเลือกไว้	
การเคารพสิทธิในการ ใช้ของส่วนรวม	การไม่ยึดของส่วนรวมเป็น ของตนเอง	21	0.829	คัดเลือกไว้	0.862
		22	0.817	คัดเลือกไว้	
		23	0.798	คัดเลือกไว้	
		24	0.620	คัดเลือกไว้	
	การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ ใช้ของส่วนรวม	25	0.515	คัดเลือกไว้	
		26	0.184	ตัดทิ้ง	
		27	0.581	คัดเลือกไว้	
		28	0.565	คัดเลือกไว้	

ตารางที่ 36 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้	ข้อ คำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	ค่าความ เชื่อมั่น
การมีความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม	การเอาใจใส่ปฏิบัติภารกิจ ตามที่ได้รับมอบหมาย	29	0.780	คัดเลือกไว้	0.883
		30	0.558	คัดเลือกไว้	
		31	0.434	คัดเลือกไว้	
		32	0.596	คัดเลือกไว้	
	การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของสังคม	33	0.690	คัดเลือกไว้	
		34	0.703	คัดเลือกไว้	
		35	0.739	คัดเลือกไว้	
		36	0.635	คัดเลือกไว้	
การรักษาสาธารณ สมบัติและสิ่งแวดล้อม	การรักษาสาธารณสมบัติ	37	0.548	คัดเลือกไว้	0.859
		38	0.535	คัดเลือกไว้	
		39	0.524	คัดเลือกไว้	
		40	0.863	คัดเลือกไว้	
	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	41	0.562	คัดเลือกไว้	
		42	0.692	คัดเลือกไว้	
		43	0.463	คัดเลือกไว้	
		44	0.619	คัดเลือกไว้	

ตารางที่ 37 ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนก (ฉบับก่อนการปรับปรุง)

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้	ข้อ คำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	ค่าความ เชื่อมั่น	
การช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจและพึง พอใจ โดยไม่หวัง ผลตอบแทน	การมีน้ำใจแบ่งปันสิ่งของ ให้ผู้อื่น	1	0.389	คัดเลือกไว้	0.877	
		2	0.708	คัดเลือกไว้		
		3	0.553	คัดเลือกไว้		
		4	0.532	คัดเลือกไว้		
	การอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจ	5	0.702	คัดเลือกไว้		
		6	0.482	คัดเลือกไว้		
		7	0.162	ตัดทิ้ง		
		8	0.832	คัดเลือกไว้		
		การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้าง ความสุขให้ผู้อื่น	9	0.613		คัดเลือกไว้
			10	0.426		คัดเลือกไว้
			11	0.702		คัดเลือกไว้
			12	0.762		คัดเลือกไว้
การเข้าร่วมกิจกรรมที่ เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและ สังคม	การเข้าร่วมและช่วยเหลือ งานของส่วนรวม	13	0.640	คัดเลือกไว้	0.868	
		14	0.494	คัดเลือกไว้		
	การแสดงความคิดเห็นต่อ การพัฒนาโรงเรียน	15	0.525	คัดเลือกไว้		
		16	0.709	คัดเลือกไว้		
		17	0.639	คัดเลือกไว้		
		18	0.646	คัดเลือกไว้		
		19	0.776	คัดเลือกไว้		
20	0.553	คัดเลือกไว้				
การเคารพสิทธิในการ ใช้ของส่วนรวม	การไม่ยึดของส่วนรวมเป็น ของตนเอง	21	0.829	คัดเลือกไว้	0.862	
		22	0.817	คัดเลือกไว้		
		23	0.798	คัดเลือกไว้		
		24	0.620	คัดเลือกไว้		
	การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ ของส่วนรวม	25	0.515	คัดเลือกไว้		
		26	0.184	ตัดทิ้ง		
		27	0.581	คัดเลือกไว้		
		28	0.565	คัดเลือกไว้		

ตารางที่ 37 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวแปรสังเกตได้	ข้อ คำถาม	ค่าอำนาจ จำแนก	แปลผล	ค่าความ เชื่อมั่น
การมีความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม	การเอาใจใส่ปฏิบัติการกิจ ตามที่ได้รับมอบหมาย	29	0.780	คัดเลือกไว้	0.883
		30	0.558	คัดเลือกไว้	
		31	0.434	คัดเลือกไว้	
		32	0.596	คัดเลือกไว้	
	การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของสังคม	33	0.690	คัดเลือกไว้	
		34	0.703	คัดเลือกไว้	
		35	0.739	คัดเลือกไว้	
		36	0.635	คัดเลือกไว้	
การรักษาสาธารณ สมบัติและสิ่งแวดล้อม	การรักษาสาธารณสมบัติ	37	0.548	คัดเลือกไว้	0.859
		38	0.535	คัดเลือกไว้	
		39	0.524	คัดเลือกไว้	
		40	0.863	คัดเลือกไว้	
	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	41	0.562	คัดเลือกไว้	
		42	0.692	คัดเลือกไว้	
		43	0.463	คัดเลือกไว้	
		44	0.619	คัดเลือกไว้	

ค่าอำนาจจำแนก 0.00-0.19 หมายถึง ข้อคำถามจำแนกได้ต่ำ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
(สุริพร อนุศาสนนันท์, 2554)

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ของข้อคำถาม

ตารางที่ 38 ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ของข้อคำถาม (ฉบับก่อนปรับปรุง)

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ					I-CVI	แปลผล
		1	2	3	4	5		
1.	หากเพื่อนอยากกินขนมของฉัน ฉันเต็มใจแบ่งขนมให้เพื่อน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
2.	หากเพื่อนไม่ได้นำอุปกรณ์การเรียนมา ฉันเต็มใจให้เพื่อนยืม โดยไม่หวังผลตอบแทน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
3.	ฉันบริจาคสิ่งของหรือทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
4.	หากฉันมีอุปกรณ์เกี่ยวกับงานประดิษฐ์ที่เกินความจำเป็น ฉันนำมาแบ่งปันเพื่อน ๆ ด้วยความเต็มใจ	4	4	4	3	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
5.	เมื่อเห็นคุณครูหรือพ่อแม่ หอบของพะรุงพะรัง ฉันอาสาเข้าไปช่วยถือทันทีด้วยความเต็มใจ	4	4	4	4	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
6.	ฉันช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานบ้านด้วยความเต็มใจ	4	4	4	4	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
7.	เมื่อเพื่อนลาป่วย ฉันจะเก็บใบงาน/สมุดการบ้านไว้ให้เพื่อนเสมอ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
8.	เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บหรือมีอาการป่วย ฉันจะแจ้งให้คุณครูทราบและช่วยพาเพื่อนไปห้องพยาบาล	4	4	4	4	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
9.	เมื่อเพื่อนไม่มีกลุ่ม ฉันจะให้เพื่อนเข้าร่วมกลุ่มของฉัน	2	4	4	4	4	0.80	ผ่านเกณฑ์
10.	ฉันร่วมการแสดงบนเวทีในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือชุมชนเพื่อให้ผู้ชมมีความสุข	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
11.	เมื่อเพื่อนมีปัญหา ฉันจะเป็นที่ปรึกษาและหาทางออกให้เพื่อน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ					I-CVI	แปลผล
		1	2	3	4	5		
12.	เมื่อเพื่อนมีความทุกข์ ฉันจะชวนเพื่อนทำกิจกรรมที่สร้างความสุข เพื่อให้เพื่อนคลายทุกข์	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
13.	ฉันเข้าร่วมและช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นจนสำเร็จ ลุล่วงด้วยดี	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
14.	ฉันร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ	4	4	4	4	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
15.	ฉันไปร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาที่ทางชุมชนจัด	4	4	4	3	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
16.	เมื่อโรงเรียนมีกิจกรรม ฉันจะช่วยคุณครูจัดเตรียมสถานที่หรืองานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
17.	ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อมีการจัดกิจกรรมของห้องเรียน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
18.	ฉันเสนอความคิดเห็นเมื่อร่วมทำงานกลุ่มในการพัฒนาโรงเรียน	4	3	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
19.	ฉันและเพื่อนร่วมกันวางแผนและลงมือทำกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนในวันสำคัญที่โรงเรียนจัด	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
20.	ฉันร่วมออกเสียงในการคัดเลือกหัวหน้าห้อง หรือการคัดเลือกประธานนักเรียน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
21.	ฉันไม่นำสิ่งของของโรงเรียนที่ใช้ร่วมกันไปเก็บไว้เป็นของตัวเอง	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
22.	ฉันไม่นำสิ่งของที่ใช้ร่วมกันของโรงเรียนกลับบ้าน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
23.	ฉันไม่ยึดเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่นเพื่อเล่นคนเดียว	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ					I-CVI	แปลผล
		1	2	3	4	5		
24.	เมื่อฉันเก็บสิ่งของของผู้อื่น ได้ ฉัน จะนำไปส่งคืนเจ้าของหรือส่งให้ คุณครูประกาศตามหาเจ้าของ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
25.	เมื่อฉันใช้อุปกรณ์กีฬาอยู่ หากมี ผู้อื่นมาขอเล่นด้วยฉันยินดีแบ่งปัน ให้ผู้อื่นเล่นด้วย	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
26.	ฉันไม่วางหนังสือหรือสิ่งของเพื่อ จ้องโต๊ะที่นั่งให้ตนเองหรือเพื่อ สนิท	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
27.	ฉันคืนหนังสือที่ห้องสมุดเมื่อครบ กำหนดเวลา เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้ อ่าน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
28.	ฉันไม่หยิบของเกินจำนวนที่คุณครู กำหนด เพื่อให้มีของเพียงพอ สำหรับทุกคน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
29.	ฉันปฏิบัติหน้าที่เวรทำความสะอาด ห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
30.	ฉันปฏิบัติหน้าที่ในงานของ โรงเรียนตามที่ครูมอบหมายจน สำเร็จด้วยความเต็มใจ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
31.	เมื่อมีการทำงานกลุ่ม ฉันปฏิบัติ หน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจน สำเร็จ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
32.	เมื่อฉันได้รับมอบหมายให้เป็น หัวหน้ากลุ่มหรือทำหน้าที่อื่น ๆ ฉัน ปฏิบัติหน้าที่จนงานสำเร็จลุล่วง ด้วยดี	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
33.	ฉันแต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ					I-CVI	แปลผล
		1	2	3	4	5		
34.	ฉันเข้าแถวขณะซื้อของที่ร้านค้าของโรงเรียน	4	4	4	4	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
35.	ฉันมาเรียนทันตามกำหนดเวลาและปฏิบัติตามกิจกรรมเข้าแถวเคารพธงชาติ	4	4	4	4	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
36.	เมื่อเดินข้ามถนนหรือถีบจักรยานบนถนน ฉันปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด	4	3	4	4	3	1.00	ผ่านเกณฑ์
37.	หลังจากใช้ห้องน้ำของโรงเรียน ฉันจะทำความสะอาดให้เรียบร้อยทุกครั้ง	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
38.	ฉันไม่ขีดเขียนโต๊ะเรียนและพื้นที่สาธารณะ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
39.	เมื่อฉันพบเห็นสิ่งของในโรงเรียนชำรุดเสียหาย ฉันรีบแจ้งคุณครูทราบ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
40.	ฉันใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ของห้องเรียนอย่างประหยัดและทะนุถนอม	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
41.	ฉันไม่แอบทิ้งขยะตามซอกมุมต่าง ๆ ของโรงเรียน	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
42.	ฉันเปิดก๊อกน้ำเบา ๆ เมื่อล้างมือ	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
43.	ฉันนำสมุดที่ใช้ไม่หมดมาใช้ใหม่	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์
44.	เมื่อออกจากห้องเรียน ฉันจะช่วยปิดไฟและปิดพัดลม	4	4	4	4	4	1.00	ผ่านเกณฑ์

S-CVI = 1.00

ภาคผนวก จ

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สำเนา

ที่ IRB4-288/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU243/2567

โครงการวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวปณณัฐ ม่วงสว่าง

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรภัทร อนุศาสนนันท์
วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : อาจารย์ ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์
วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 3 วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 23 เดือน กันยายน พ.ศ. 2567
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 23 เดือน กันยายน พ.ศ. 2567
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
- แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2567
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 26 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 26 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

สำเนา

ลงนาม นางสาวพิมพ์พรรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมพ์พรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

****หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง ****

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวปณณัฐ ม่วงสว่าง
วัน เดือน ปี เกิด	13 ตุลาคม 2526
สถานที่เกิด	จังหวัดชัยนาท
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	87/179 หมู่ที่ 1 ตำบลเหมือง อำเภอมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20130
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2555-2557 ครู โรงเรียนวัดสะตอน้อย จังหวัดจันทบุรี พ.ศ. 2558-ปัจจุบัน ครู โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549 บริหารธุรกิจบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2568 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัย วัตถุประสงค์การศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา